

Treball final de màster

L'acollida municipal a Sant Hilari Sacalm: anàlisi des de la perspectiva de la dona nouvinguda

**Màster en moviments migratoris
S.XXI: conceptes realitats i accions**

Autora: Jèssica López Redondo

Tutor: Xavier Casademont Falguera

Juny 2024

Resum

Aquest assaig presenta una anàlisi del procés d'acollida municipal de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm. S'hi explora la comprensió de l'acollida i la concepció històrica municipal d'aquesta sota el lideratge de la regidoria de ciutadania. A través d'una recerca qualitativa centrada específicament en les dones nouvingudes, s'exposen les oportunitats i febleses del procés d'acollida municipal hilarienc.

Paraules clau

Governança local, polítiques d'acollida, inclusió, municipalisme, perspectiva de gènere, ciutadania

1. Introducció

Aquest treball busca estudiar el procés d'acollida de les persones nouvingudes en els petits municipis. Durant els darrers quinze anys, Catalunya ha liderat el territori espanyol en prioritzar l'acollida com a objectiu institucional. Aquesta prioritat s'ha materialitzat en una voluntat política i en un marc jurídic significatiu amb l'aprovació de la Llei d'acollida.

Actualment, existeix una àmplia gamma d'estudis que aborden l'acollida des de la perspectiva de la integració de la persona nouvinguda. No obstant això, són pocs els que consideren l'acollida com un procés bidireccional on intervenen múltiples actors. Sovint, es presenta la visió de la institució i es parla del procés d'integració de la persona nouvinguda, però es deixa de banda el procés d'acollida en si. Per aquest motiu, aquest treball vol posar en valor les polítiques locals i la seva tasca en la rebuda de les persones nouvingudes, estudiant el procés des de dues dimensions: la de l'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm (especialment la regidoria de ciutadania i l'oficina municipal d'acollida) i la de les persones nouvingudes, particularment les dones, un col·lectiu en risc greu d'exclusió social.

La línia d'investigació busca oferir una visió transversal. En el desenvolupament de l'assaig es proposa una definició integral del concepte d'acollida per analitzar la definició concreta que es dona al municipi de Sant Hilari Sacalm. També s'estudia el context sociodemogràfic per entendre l'acollida com a política municipal. És a dir, com es treballa institucionalment per convertir Sant Hilari Sacalm en un municipi acollidor.

Els governs locals són un exemple positiu pel que fa a l'acollida de les persones nouvingudes i les polítiques que han desenvolupat i millorat durant els darrers anys. El seu enfocament és autònom i sovint no es correspon amb les normatives estatals i europees, que solen ser més restrictives.

Fa uns mesos, al Diari Ara, Shaimi M. afirmava que “Catalunya no és una terra d’acollida”. En el seu article, sostenia que l’escalada de violència que s’està desenvolupant a França entre els joves migrants podria arribar a Catalunya. L’autor identificava com a problema principal la manca de treball per afavorir el sentiment de pertinença. A mesura que la investigació ha avançat, s’ha posat de manifest que un dels pilars bàsics de l’acollida a Sant Hilari Sacalm és precisament fomentar aquest sentiment, perquè les persones nouvingudes es puguin sentir hilarienes. Com sol passar, les opinions no seran unànimes. En aquest treball, es presentarà el punt de vista de la dona nouvinguda en primera persona. Dones que han viscut realitats molt diverses i de les quals es pot aprendre molt. Aquesta part més biogràfica, amb entrevistes a dones que han estat molt generoses, oferirà una perspectiva real sobre com perceben aquest sentiment de pertinença i si se senten realment acollides al municipi.

Cal destacar que, sent un municipi petit, Sant Hilari compta amb recursos tècnics i econòmics limitats. Tot i això, els recursos no han impedit que es dugui a terme una acollida municipal particular i digna d’estudi. En aquest assaig es treballarà quina és la concepció de l’acollida a nivell municipal, com es porta a terme i es compararà amb el relat de les persones nouvingudes que han participat en el procés. Finalment, serà important veure si hi ha diferències segons l’origen o el gènere de les persones que arriben.

2. Metodologia

Per portar a terme aquest treball s’ha començat per una anàlisi de la literatura existent prioritzant publicacions dels últims quinze anys. S’ha fet una recerca de com es tracta i es defineix l’acollida des de les diferents disciplines per poder entendre quins són els trets distintius d’aquesta.

Seguint aquest ordre s’ha treballat tot el seguit de documents programàtics que l’Ajuntament de Sant Hilari ha posat a disposició en la companyia de la persona tècnica que lidera l’àrea de ciutadania i s’encarrega de l’acollida municipal. Aquests documents han estat contrastats amb un estudi sociodemogràfic del municipi, incloent-hi com a trets principals taxes de migració, empadronaments, persones ateses a l’oficina municipal d’acollida¹ així com el nombre dels assistents als diferents mòduls oferts dins de l’itinerari durant dels últims cinc anys.

Finalment i per validar les hipòtesis esmentades es presenta el resultat de vuit entrevistes en profunditat semiestructurades per tal de conèixer la percepció de les usuàries. Durant tot el desenvolupament del treball s’ha participat en diferents espais i activitats promogudes per

¹ D’ara en endavant amb la referència OMA

l'Ajuntament amb la voluntat de fer un acostament a l'àmbit personal i conèixer en primera persona les activitats proposades. Concretament, s'ha participat en dues sessions de la Taula de Ciutadania, en l'elaboració i posada en marxa del pla pilot de mentoria amb dones nouvingudes així com de l'elaboració del nou Pla de Ciutadania amb el suport del Departament d'Igualtat i feminismes, refugi i antiracisme de la Generalitat de Catalunya.

A continuació es presenta la metodologia de la part pràctica d'aquest assaig. La base d'aquesta part han estat entrevistes en profunditat semiestructurades. Les preguntes han anat dirigides al coneixement de la història de vida i del procés migratori de cada una de les dones entrevistades per a llavors poder entendre la percepció que tenen del procés d'acollida municipal.

La codificació de les persones entrevistades ha estat la següent:

CODI	1- Padró	2- Acollida	3- Benvinguda	4- Estrangeria	5- Llengua	6- Formació laboral	Vincle amb el territori
E1	SI	SI	SI	NO	NO	NO	NO
E2	SI	SI	NO	NO	NO	NO	NO
E3	SI	SI	NO	NO	SI	NO	SI
E4	SI	SI	NO	SI	NO	NO	SI
E5	SI	NO	NO	SI	NO	NO	NO
E6	SI	SI	NO	NO	NO	SI	SI
E7	SI	SI	SI	NO	SI	NO	NO
E8	SI	SI	SI	NO	NO	NO	SI

CODI	EDAT	País origen	Any	Via d'arribada	Situació administrativa
E1	38	Hondures	2021	Protecció internacional	Permís residència i treball
E2	33	Marroc	2022	Visat 3 mesos	Irregular
E3	31	Marroc	2022	Visat 3 mesos	Irregular
E4	34	Perú	2021	Reagrupament familiar	Permís residència i treball
E5	41	Marroc	2019	Recollida fruita Tarragona	Permís de residència
E6	39	Marroc	2018	Reagrupament familiar	Permís de residència i treball
E7	32	Hondures	2022	Visat 3 mesos+ Breda	Irregular
E8	27	Marroc	2021	Visar 3 mesos	Irregular

1- Codificació de les dones entrevistades durant el mes de Febrer de 2024. Elaboració pròpia.

Pel que fa a la realització de les entrevistes se'n van proposar un total d'11. S'han efectuat 8 d'aquestes ja que algunes de les dones que s'havien proposat finalment no han pogut participar. En dos dels casos són dones que depenen de la seva realitat laboral, això pot voler dir que tot i tenir una confirmació de data per a fer l'entrevista el seu dia a dia és molt canviant i després de dos intents de convocatòria i

no presentació, es va desistir. Una tercera d'elles de manera sobtada va marxar de Sant Hilari Sacalm per viure a Barcelona.

La tria de les persones entrevistades s'ha basat en els següents criteris:

1. Dones **amb diferents vies d'arribada** i en conseqüència amb diferents situacions administratives. Això pot determinar la manera d'entendre l'acollida, ja que no és el mateix si una dona ve sola, com si ve per a reagrupament familiar i, per tant, té a la parella que ha fet aquesta primera fase d'acollida sola o finalment si ve de la mà de tota la família i per això han de fer el procés d'acollida tots junts.
2. Dones que **sí estiguin realitzant** l'itinerari d'acollida¹ o hagin passat en els últims 5 anys (2018-2023)
3. Dones que **no participin** de l'itinerari d'acollida o ho facin parcialment.

Pel que fa a l'anàlisi de les entrevistes, un cop feta la transcripció literal s'ha treballat a través d'una anàlisi inductiu per obtenir la percepció de les usuàries d'acord amb 10 preguntes concretes:

PREGUNTA CONCRETA	TIPOLOGIA RESPOSTA PER ANÀLISI
Què és el primer que vas fer quan vas arribar?	Concreta: empadronament, escola, cap, habitatge, alimentació
Diries que coneixes bé el poble?	Concreta: Si/No/ Una mica
Qui diries que ha estat la persona que més coses t'ha ensenyat del poble?	Resposta oberta
Tens amigues del poble?	Concreta: Si/No
Estàs assabentada de les activitats que es fan al municipi?	Concreta: Si/No (s'afegeix l'opció Instagram)
Diries que l'Oficina d'Acollida és un espai de fàcil accés?	Concreta: Si/No
Has tingut alguna necessitat concreta que no quedés coberta per l'acollida?	Resposta oberta
Què és el que et preocupa ara mateix?	Resposta oberta
Com diries que ha estat l'acollida amb els veïns del poble?	Concreta: No ho sé, inexistent, bona
Tens vincle amb alguna entitat del poble? Si és que no, t'agradaria tenir-lo?	Concreta: No, però m'agradaria o faig mentoria

2- Codificació i resultat de 10 de les pre preguntes realitzades a la entrevista. Elaboració pròpia.

L'assaig finalitza amb unes conclusions contraposant la informació obtinguda amb l'estudi en profunditat de la literatura amb l'obtinguda a través de les entrevistes.

3. Marc conceptual

a. Què vol dir "acollida"?

A mode introductori, s'ha volgut definir què entenem per acollida des del punt de vista de l'etimologia de la paraula i quina és la percepció social que es té d'aquesta.

Si busquem la definició d'acollida² al diccionari, ens deriva a la paraula acolliment. Si bé aquesta definició és genèrica, si la portem dins del context de les migracions, ens trobem amb dues paraules que ens poden ajudar a començar a dimensionar una definició: **convivència i protecció**.

Podríem dir doncs que l'acollida és un procés de rebuda, que entès des del punt de vista municipal ha de tenir cobertes totes les peces clau per tal que la persona que arriba pugui fer una bona entrada al municipi. A escala metafòrica podríem imaginar el procés d'acollida amb cada una de les persones que arriben i en aquest moment d'arribada se'ls facilita una caixa d'eines. És una caixa que conté tot allò necessari i que ens és funcional, però també en tot allò que cal que ens ensenyin per a fer-les servir. Un bon coneixement pot ajudar a començar una vida de nou.

L'acollida es basa a rebre, proporcionar refugi i protecció a les persones que arriben al territori, amb una menció especial d'aquelles persones que per la seva situació es troben en risc d'exclusió. Podem parlar de **benvinguda, acceptació, de protecció i seguretat així com de suport a les persones nouvingudes**.

Una de les paraules que també s'utilitza molt quan es fa referència a l'acollida és l'**hospitalitat**. De fet molts autors en parlen però no tots de la mateixa manera. Jaques Derrida³ (1996) filòsof francès va incloure la idea de la hospitalitat en una dissertació seva. En aquesta no parlava de la hospitalitat en un to positiu sinó que destacava que el concepte en si, tenia una connotació negativa, ja que segons com s'entenia podia donar una visió d'inferioritat a l'altre. En aquest cas la reflexió que es pot extreure és la impressió que es pot crear per part de la persona que rep i que va veient que l'arribada de persones no s'atura. En aquest cas pot sentir-se amenaçat, pot pensar que el seu estatus canviarà i

² acolliment

1 m. [LC] Acció d'acollir. Fer un bon acolliment. Fer un acolliment fred. Un llibre que ha tingut un bon acolliment.

2 1 m. [DR] Acte de convivència pel qual una persona és acollida a casa d'altri, a canvi del seu treball.

2 2 m. [DR] Forma de protecció dels menors desemparats que consisteix a confiar-los provisionalment a una família.

³ Conesa, D. (2006). La "Ética de Acogida" en el pensamiento de Emmanuel Levinas. Una lectura derridiana. *Thémata*, 36, 223-230.

que l' hospitalitat que va oferir a la primera persona que arriba ja no sigui la mateixa quan el nombre sigui més gran.

Un altre autor que ha parlat sobre hospitalitat i l'ha posat en valor (des de la perspectiva de la religió cristiana) ha estat Ricoeur⁴ (2021) en aquest cas posant èmfasi en com ens podem relacionar amb l'altre des de l'empatia i la comprensió. De tot allò que es pot aprendre de la persona que arriba, del "bé" que podem fer si ajudem a altres i que fer-ho és responsabilitat de tots i totes.

Un altre referència que tendeix a aparèixer en el procés de l'acollida o bé com a resultat d'aquesta és l'**agència**. Aquesta agència és el conjunt d'habilitats que va adquirint la persona nouvinguda i que amb el pas del temps li permet emprendre una camí per si sola. Em fa pensar molt en la caixa d'eines esmentada anteriorment. Una de les autores que parla molt i ha estudiat l'agència ha estat Butler⁵ qui també parlava sobre aspectes com la vulnerabilitat de la persona nouvinguda i l'ètica en si del procés d'acollida.

Durant la lectura i recerca sobre l'acollida s'ha pogut constatar que molts dels acadèmics parlen de **welcoming policies** utilitzant aquesta concepte de benvinguda com a política positiva, ja que per a fer una benvinguda vol dir que estàs disposat a rebre a qui arribi i has fet una acció prèvia per a preparar aquesta benvinguda. Nombrosos autors han escrit sobre aquesta tendència de polítiques de benvinguda, sobretot als Estats Units. De fet, s'han anat replicant les bones pràctiques vers l'acollida fins al punt de crear una organització de ciutats acollidores, anomenada Cities for Citizenship⁶. Aquesta, és una xarxa nacional destinada a augmentar la ciutadania entre els residents permanents dels EUA elegibles i animar les ciutats i els comtats de tot el país a invertir en programes de ciutadania. Està presidit pels alcaldes de la ciutat de Nova York, Chicago, Los Angeles i Seattle, amb el suport de la National Partnership for New Americans (NPNA).

La idea és compartir maneres de fer i posar en valor a aquelles ciutats que fan una acollida efectiva de les persones que van arribant. A més es posa èmfasi a aconseguir que aquelles persones que han fet tot el possible en l'itinerari d'acollida puguin aconseguir la nacionalitat. Huang (2016) ⁷parla també de l'organització Welcoming America que ajuda al fet que les ciutats que es vulguin convertir en ciutats

⁴ Nobre, J. A., & da Conceição, E. EL INMIGRANTE Y LA LEY DE HOSPITALIDAD Un apoyo e ética del buen vivir a la luz del de Paul Ricoeur. *HOSPITALIDAD, COMUNIDAD CRISTIANA Y MOVILIDAD HUMANA*, 111.

⁵ Abadía, M. C. (2014). Transformaciones performativas: agencia y vulnerabilidad en Judith Butler. *Oxímora. Revista Internacional de Ética y Política*, (5), 1-16.

⁶ <https://cc4citizenship.org/about>

⁷ Huang, X., & Liu, C. Y. (2018). Welcoming Cities: Immigration Policy at the Local Government Level. *Urban Affairs Review*, 54(1), 3-32. <https://doi.org/10.1177/1078087416678999>

d'acollida ho puguin fer. En el seu article parla també de com les ciutats han anat assolint un itinerari d'acollida diferent del que es marca a l'àmbit federal i han fugit del concepte d'estatus per arribar a la idea de benvinguda.

Si encara reflexionem sobre l'acollida, podem pensar també en altres termes relacionats amb els diferents sectors de desenvolupament global. Un exemple seria la idea de **moviment** entesa des del procés d'arribada, del "trasbals" que se'n deriva i com la comunitat local s'adapta a aquest moviment que fa que la situació anterior canviï. També parlem d'**economia** i de la capacitat de la societat d'acollida d'incloure aquestes persones que arriben perquè formin part d'aquesta i aprofitar els beneficis que es puguin donar. Igualment cal pensar en la persona que arriba i en la part **psicosocial** que es veurà afectada en aquest procés d'arribada. No podem deixar de banda tampoc la inferència política i la relació que aquesta té amb els drets humans de les persones que arriben. Una bona política pot garantir drets, però també deures de les persones que arriben. Finalment, i per mi un dels factors que em sembla més enriquidor, hem de tenir en compte la **cultura** i tot allò que porta a la motxilla la persona que arriba. Tot allò que pot aportar, que pot intercanviar, que el pot ajudar a aprendre i extreure si la motxilla de cada una de les persones que ja viuen en el municipi està també disponible.

Tots aquests aspectes que enumerats són els que construeixen la idea de l'acollida. Amb tot l'acollida municipal, i amb això em refereixo amb el procés que es fa des de la institució com a tal, no ha estat entesa sempre de la manera que es veu ara.

La gestió de les migracions ha anat evolucionant amb el temps i amb ella les polítiques que han anat sorgint per a millorar la situació de les persones que van arribant. Tal com després aprofundiré la gestió de les migracions no és una competència de les comunitats autònomes, de fet les competències que s'han atorgat a aquestes només inclouen la primera part, l'empadronament. Amb tot, molts dels Ajuntaments en l'àmbit català han treballat per fer anar de la mà l'empadronament i l'itinerari de l'acollida de les persones nouvingudes. No fa tant d'ençà que es van atorgar aquestes competències, concretament amb l'arribada de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya l'any 2006.

Políticament hi ha un moment d'inflexió important en el qual les polítiques socials van anar agafant més protagonisme. Tal com explica J. Subirats (2023) ⁸les polítiques locals van començar a emergir a partir de l'any 2015 derivat del canvi polític que hi va haver a l'estat de la mà dels líders que havien estat en els moviments socials de l'altra banda i van passar a formar part dels càrrecs de govern. A poc a poc el paper dels governs locals i de la mà dels alcaldes va ser més influent i el paper de la comunitat, la identitat de tots aquells que compartien viure en un mateix territori va fer que molts dels objectius

⁸ Subirats, J. (2023). El poder de lo próximo: las virtudes del municipalismo. *Los libros de la catarata*.

globals fossin locals. Els autors han anomenat com a “municipalisme” a aquesta cultura d'identitat compartida i local. En aquesta línia Blanco, I., Gomà, R., & Nel-lo, O. (2016⁹) parlen de la idea que les pràctiques ciutadanes ajuden a construir drets. Per aquests la fórmula que funciona és la suma de les polítiques municipals amb les pràctiques ciutadanes per a aconseguir un empoderament comunitari.

b. L'acollida des del punt de vista institucional

Ja hem vist la part etimològica de la paraula acollida i de com s'entén per part d'alguns dels acadèmics en la seva literatura. En aquest apartat posarem èmfasi en l'evolució institucional del concepte d'acollida i de la legislació que l'ha anat delimitant jurídicament.

És important fer un marc temporal per entendre com s'ha anat definint l'idea d'acollida. El primer que hem de tenir en compte com una data important va ser l'any 2000 quan per primera vegada es va crear la Secretaria per a la Immigració a través del decret 293/2000. Cal tenir en compte que en aquell moment no hi havia competències exclusives en cap matèria relacionada amb la immigració. L'objectiu de la creació d'aquesta secretaria era el d'aglutinar processos enfocats a les bones pràctiques d'acollida que els municipis catalans ja feien des dels anys vuitanta.

Les referències que trobades sobre el concepte d'acollida i el seu ús per primera vegada pel govern català s'expliquen en el preàmbul de la llei d'acollida ¹⁰10/2010 del 7 de maig. En aquest s'explica que l'any 2002 en el marc d'un debat parlamentari per la creació d'una carta d'acollida es parla per primera vegada de l'acollida com un compromís institucional. Més endavant, l'any 2004 ja es reflecteix l'acollida com un compromís de govern i un any després l'any 2005 es fixa com un objectiu prioritari al Pla de ciutadania i immigració del 2005-2008.

Paral·lelament en el context Europeu també es parlava d'acollida. En el Consell Europeu del 2004 es va definir l'acollida amb tres eixos principals: el coneixement de la llengua (idioma), l'orientació cívica i el coneixement del mercat laboral. També es parlava ja de l'acollida com un procés bidireccional i d'ajustament mutu entre la societat d'acollida i la persona nouvinguda.

L'any 2006 l'hem de situar com un any molt important per la signatura de l'Estatut de Catalunya. En aquest es parla de Catalunya com una terra d'acollida, i es fa èmfasi en propostes per a fer comunitat a través de la constant arribada i estabilització de noves poblacions. Una de les fites importants que s'assolia amb l'estatut era la de desplegar normativament un marc de referència integral per a la gestió

⁹ Blanco, I., Gomà, R., & Nel-lo, O. (2016). El municipalisme del bé comú. *Icaria*.

¹⁰ LLEI 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya

de l'acollida. Es van establir tres competències exclusives del govern català vers les persones estrangeres:

1. Primera acollida de les persones immigrades (article 138.1)
2. Ús del català com a llengua vehicular (article 143.1)
3. Prestació dels serveis socials bàsics (article 166.1)

Amb aquestes disposicions els diferents ajuntaments van entomar l'obligació de garantir el servei de primera acollida tot interpretant que l'empadronament havia de ser una exigència en el sentit que també és un deure de tot estranger que arriba. L'empadronament et dona el títol de "veí" i la possibilitat de demanar les prestacions socials necessàries.

No hem de confondre l'acollida amb el procés d'integració complet. Segons la llei, l'**acollida**¹¹ és la primera etapa d'un procés que dura diversos anys i que en molts casos va més enllà de l'obtenció de la nacionalitat o de la segona o tercera generació. Els serveis d'acollida no pretenen abastar totes les necessitats personals i socials dels destinataris, ni les de la primera etapa, les de l'acollida per se, ni les de les etapes posteriors. Els serveis d'acollida han de coexistir amb la resta de possibilitats, com ara serveis socials, habitatge d'inclusió, inserció sociolaboral, educació, assistència sanitària, etcètera."

L'any 2009 es va fer una reforma a la llei d'estrangeria 4/2000 i es va incloure una mesura important: s'implicava als agents municipals en l'elaboració dels informes d'acreditació de la integració per poder acreditar a posteriori un possible arrelament i procés de nacionalitat.

L'any 2010 i seguint la línia de les competències que es deriven de l'Estatut d'Autonomia el parlament de Catalunya va crear la Llei d'acollida 10/2010 del 7 de maig. Aquesta llei va ser la primera regulació de tot l'estat en matèria d'acollida.

Així doncs la definició i marc amb la que treballen la majoria dels tècnics d'acollida està recollida a **La Llei 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya** aprovada pel Ple del Parlament de Catalunya, i insta als ajuntaments a crear uns serveis de primera acollida que garanteixin *"l'autonomia i la igualtat d'oportunitats dels immigrants i dels retornats a Catalunya"*, i també remogui *"els obstacles que ho impedeixen a causa, principalment, de la manca de competències lingüístiques bàsiques i el desconeixement de la societat i de l'ordenament jurídic, amb l'objectiu de fer efectiu el principi d'igualtat i assolir una major cohesió social"*. Article 1, apartat 2 de la Llei).

¹¹ Manual sobre integració de la Comissió Europea del novembre del 2004

Amb aquests objectius, la Llei defineix a l'article 2, apartat b ,el servei de primera acollida com “*el conjunt de recursos, equipaments, projectes i programes de titularitat pública i privada dirigits a garantir la satisfacció de les necessitats inicials de formació i informació de caràcter bàsic dels estrangers immigrants, els sol·licitants d'asil, els refugiats, els apàtrides i els retornats, amb la finalitat de promoure'n l'autonomia personal i la igualtat d'oportunitats, i també la cohesió del conjunt de la societat catalana*”

Per concloure aquest apartat més teòric es podria **definir l'acollida municipal** entesa com un procés bidireccional entre la institució i la persona nouvinguda que busca afavorir el procés d'arribada i adaptació al municipi. Precisament i relacionada amb aquesta adaptació cal tenir en compte el concepte d'hospitalitat i de benvinguda (welcoming policies) com a claus d'èxit en el punt de partida d'aquest procés. Aquesta acollida doncs respon al deure institucional de la llei d'Acollida que sustenta la Governança local però també al dret que té la persona nouvinguda a l'accés a aquesta amb garanties. No només és un procés institucional, ja que l'acollida també ha de tenir en compte aspectes com la seguretat, l'agència, l'economia, la part psicosocial així com la cultura tant des del punt de vista individual com la cultura d'allò compartit i que genera un sentiment de pertinença cap al municipi.

4. Característiques sociodemogràfiques de Sant Hilari Sacalm

Sant Hilari Sacalm és un municipi de la comarca de la Selva i pertany a la província de Girona. Tot i que té 83.28 km2 és un municipi petit que en moltes ocasions depèn del Consell Comarcal de la Selva per a moltes de les gestions municipals que anomenariem administratives: permisos de circulació, recaptació de tributs, gestió de residus i rebuts d'escombraries per exemple.

L'any 2023 té 5.894 habitants ¹² i una densitat de 70,8 km2 per habitant. A la taula exposada a continuació podem veure el volum d'habitants dimensionats amb el lloc de naixement, sexe i any d'anàlisi i els moviments que hi ha hagut en els últims cinc anys.

	Catalunya	Resta d'Espanya	Estranger	Total
2018				
Homes	2058	305	455	2818
Dones	2052	340	381	2773
Total	4110	645	836	5591
2019				

¹² Idescat [Consultada 16 de Gener de 2024]

Homes	2037	303	503	2843
Dones	2046	342	396	2784
Total	4083	645	899	5627
	-27	0	63	36
2020				
Homes	2041	306	537	2884
Dones	2061	338	420	2819
Total	4102	644	957	5703
	19	-1	58	76
2021				
Homes	2028	295	580	2903
Dones	2066	326	463	2855
Total	4094	621	1043	5758
	-8	-23	86	55
2022				
Homes	2041	291	618	2950
Dones	2078	321	487	2886
Total	4199	612	1105	5836

3- Població Sant Hilari moviments i fluxos migratoris- Idescat 8 de Gener 2024

En el cas dels moviments en negatiu es poden veure reflectits amb groc i els moviments positius en ocre. Podem veure que en els últims anys ha arribat a Sant Hilari un volum d'entre 60 i 90 persones de mitjana. Aquest volum d'arribades no només ha anat pujant sinó que durant la pandèmia es va mantenir, tot i comptar amb una situació de confinament i aïllament important. No ens hem d'oblidar que la taxa de mortalitat durant la pandèmia també va ser més alta i que aquesta no ha afectat el nombre d'arribades. També cal tenir en compte que en cada un dels anys analitzats han arribat molts més homes que dones. Aquesta situació s'explica degut als processos de reagrupament en els quals primer arriba l'home i un cop aconsegueix regularitzar la seva situació administrativa comença els tràmits pertinents per portar la seva dona i fills. En aquest cas estem parlant que poden passar un mínim de cinc anys abans no pugui venir la dona i fills s'escau.

Els fluxos migratoris predominants són els del Marroc. Podem veure a la següent taula els diferents continents de naixement de les persones estrangeres que han anat arribant, també desgranats per sexe i any d'anàlisi:

	Espanyola	Resta de la Unió Europea	Resta d'Europa	Àfrica	Amèrica del Nord i Central	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
2022								
Homes	2.301	152	17	429	10	26	15	2.950
Dones	2.339	135	17	315	38	27	15	2.886
Total	4640	287	34	744	48	53	30	5836
2021								
Homes	2.270	146	14	425	12	23	13	2.903
Dones	2.324	133	15	315	35	25	8	2.855
Total	4.594	279	29	740	47	48	21	5.758
2020								
Homes	2.294	136	16	402	9	19	8	2.884
Dones	2.321	126	17	294	26	28	7	2.819
Total	4.615	262	33	696	35	47	15	5.703
2019								
Homes	2.299	132	13	369	6	17	7	2.843
Dones	2.319	125	16	270	27	18	9	2.784
Total	4.618	257	29	639	33	35	16	5.627
2018								
Homes	2.320	125	13	334	6	15	5	2.818
Dones	2.343	117	15	244	26	22	6	2.773
Total	4.663	242	28	578	32	37	11	5591

4- Població Sant Hilari per lloc de naixement- Idescat 8 de Gener 2024

5. Sant Hilari Sacalm: un municipi d'acollida

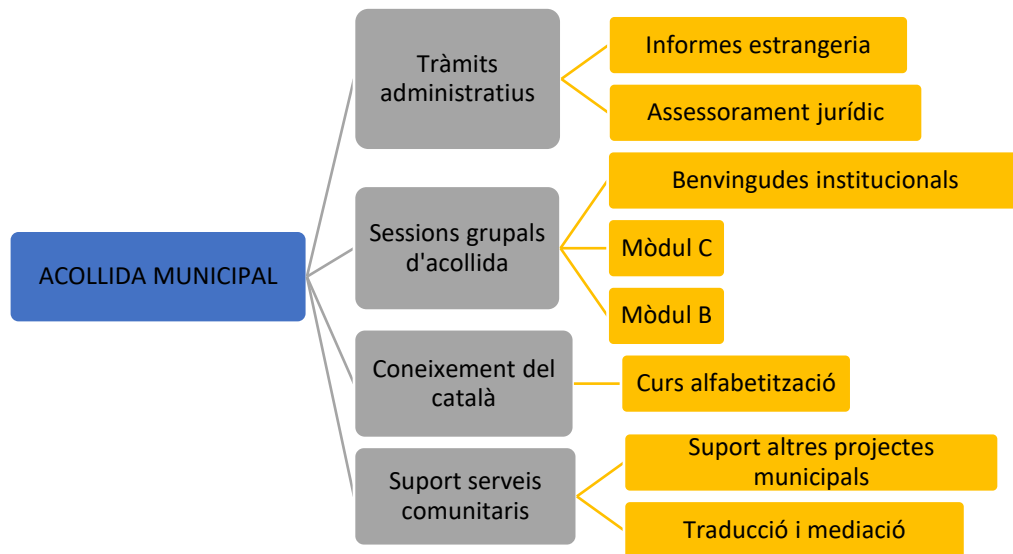
Així doncs, entrarem en detall en la posada en pràctica de l'acollida. La gestió de l'acollida a Sant Hilari Sacalm fa aproximadament cinc anys que ha anat funcionant de la mateixa manera, treballant sempre per incloure millores que facilitin l'atenció de les persones nouvingudes. A grans trets l'acollida es gestiona des de l'Àrea de Ciutadania, àrea que es va crear l'any 2017 amb la creació del Pla de Ciutadania de la mà de la regidoria de Benestar Social. Des de l'any 2017 la persona tècnica ha estat la mateixa, cosa que ha permès crear un vincle de proximitat i fer un acompanyament de qualitat a les persones nouvingudes. Els principis que van regir el pla de ciutadania eren: participació,

corresponsabilitat i mobilització ciutadana. L'objectiu principal d'aquest pla va ser la creació d'una eina de suport en la gestió de les polítiques de ciutadania. En aquest pla es van detectar sis factors de risc:

1. Alta taxa d'atur entre les persones nouvingudes
2. Manca de Coneixement dels recursos municipals
3. Manca de Coneixement dels recursos de Recerca laborals
4. Baixa participació de les persones nouvingudes les activitats del municipi
5. Baixa participació de les nenes dins de les activitats d'esport i lleure
6. Manca d'espais de convivència

Paral·lelament a la presentació d'aquest pla de ciutadania al municipi va esclatar un conflicte social important entre els veïns per la possibilitat de crear una mesquita. Aquest conflicte apareix al Pla de Ciutadania i s'explica com un punt clau i de molta preocupació per a la regidoria de ciutadania. A grans trets, i sense entrar massa en detall, hi va haver veïns que van demostrar actituds xenòfobes vers a la mesquita i en canvi d'altres veïns van demanar explícitament que es creés una taula de diàleg per a resoldre el conflicte de la millor manera possible. Aquest conflicte que finalment es va resoldre movent la mesquita als afores del municipi (concretament en una zona industrial) va tenir greus conseqüències a posteriori. La cultura dels pobles a vegades pot ser molt cruel i les actituds i el pensament compartit es va veure afectat pel conflicte. L'ambient estava enrarit i això va fer que els tècnics municipals es veiessin qüestionats segons el paper dintre del conflicte i la resolució d'aquest. Crec que aquest episodi és important per la recerca que estic fent, entre altres coses perquè en un municipi tant petit com Sant Hilari Sacalm tota la feina feta al llarg de molts anys es pot veure qüestionada per una situació concreta.

En el moment d'elaboració del pla de ciutadania (2017-2020) es van definir les tasques de la tècnica de ciutadania vers l'acollida. Les trobem resumides a l'esquema a continuació:

5-Tasques tècnica ciutadania (elaboració pròpia)

Com podem veure al gràfic l'acollida municipal té quatre potes principals. Aquesta acollida sempre s'ha entès com quelcom voluntari i que es pot fer en qualsevol moment. De fet, al pla s'esmenta que no cal ni agafar cita per ser atesos. Cosa que amb el temps canviarà i actualment cal reservar cita per a poder ser atesos.

En primer lloc, trobem la gestió de tràmits administratius, concretament la tècnica de ciutadania s'encarrega de fer els informes d'estrangeria i fer l'assessorament jurídic pertinent. Si s'escau també hi ha la possibilitat de ser assessorat per un professional jurídic a hores convingudes. En segon lloc, i també per ordre de prioritats, un cop s'ha assolit la primera tasca i que també respon a necessitats de primer ordre per a les persones nouvingudes la tècnica d'acollida també s'encarrega de fer l'acollida més institucional a través de les sessions grupals d'acollida. S'organitzen sessions (trimestrals) al mateix Ajuntament i liderades per l'alcalde i la regidoria de ciutadania que reben a les persones nouvingudes i els fan la benvinguda institucional. Si s'escau també es fan visites guiades pel municipi. La segona branca de les sessions d'acollida és l'anomenat "Mòdul C" que és un curs de 15 hores en el que es treballa el coneixement del municipi, de la societat catalana i amb el qual s'obté un certificat d'acollida que pot ajudar posteriorment per acreditar un arrelament social. Finalment, a alguns dels usuaris també se'ls ofereix fer el "Mòdul B" que és un curs de 15 hores proporcionat pel SOC (Servei d'Ocupació de Catalunya) que treballa coneixements del món laboral. Aquest curs també està certificat i ajuda a l'arrelament laboral que pugui demanar la persona nouvinguda posteriorment. En la tercera branca trobem el coneixement de la llengua, la llei d'acollida especifica que la llengua vehicular d'aquesta ha de ser el català. És per això que s'ofereix a totes les persones participar en els cursos d'alfabetització de llengua catalana. Finalment, la quarta branca és la de fer suport als serveis

comunitaris municipals. Aquesta tasca va de la mà dels diferents projectes que es desenvolupin en l'àmbit municipal i puguin necessitar de la tècnica i també per a tasques de traducció i mediació.

El pla de ciutadania (2017-2019) feia una aposta clara per tres aspectes de millora molt concrets:

1. Ampliar l'oferta formativa
2. Crear espais de trobada entre els diferents veïns de Sant Hilari
3. Aconseguir que "els joves immigrants" participin de les activitats de lleure municipals

A més posava èmfasi en la perspectiva de gènere proposant accions que milloressin els següents aspectes:

1. Empoderament de la dona
2. Participació social activa de la dona
3. Promoure altres cursos després de la llengua catalana: drets i deures de les persones nouvingudes, art i noves tecnologies.
4. Crear un espai de trobada entre dones immigrades
5. Aconseguir que les dones immigrades participin dels actes i projectes municipals

El pla de ciutadania finalitzava amb tres objectius a realitzar en un curt termini. El primer era el de crear una borsa de voluntariat municipal que ajudés a promoure iniciatives puntuals (com podia ser la recollida d'aliments del gran recapte pel nadal per exemple) així com projectes de durada més llarga. En segon lloc, també es parla de treballar la diversitat religiosa del poble, com un objectiu concret per suavitzar les relacions entre els diferents veïns de Sant Hilari. El tercer objectiu era la creació d'una taula de convivència ciutadana. Aquesta taula tenia per objectiu treballar el diàleg entre els diferents agents del municipi. Aquest objectiu es va complir de seguida. Després de gairebé sis anys ha resistit a la pandèmia i encara funciona. He pogut participar en un parell de sessions com a convidada i he pogut constatar la diversitat de perfils que hi participen i de la transversalitat d'aquesta. En aquesta taula es proposen diferents iniciatives socials, s'intercanvien propostes i han sorgit programes de voluntariat molt importants i que han perdurat durant els anys. Un dels exemples ha estat el grup Arrel, grup voluntari que dona cobertura a diferents projectes lingüístics i de recollida d'aliments i posterior repartiment.

A continuació s'exposen les dades de les persones ateses des de l'Oficina Municipal d'Acollida. Aquestes dades s'han obtingut per part de la tècnica de referència d'aquesta oficina. Són dades que ens permeten observar quin nombre de persones accedeixen als diferents serveis classificats per gènere i tipologia de tràmits. Voldria esmentar que l'any 2023 els serveis d'acollida no es van portar a

terme de la mateixa manera que els anys anteriors, ja que segons manifesta la tècnica de referència el servei d'acollida institucional s'està redefinint.

També es detalla que l'any 2023 el Mòdul B i Mòdul C s'ha fet de manera conjunta amb una formació a l'Escola d'Adults (centre on es fan els cursos de català) i els professionals de les diferents àrees passaven per les aules on feien el català. Això ha fet que no es pugui quantificar de manera directa el nombre d'usuaris que s'han beneficiat.

	¹³ TRÀMITS ADMINISTRATIUS		SESSIONS ACOLLIDA			LLENGUA	SUPORT SERVEIS COMUNITARIS		
	Estrangeria ¹⁴	As.Jurídic	Benvinguda	Mòdul B	Mòdul C	Alfabetització	Traducció	Mediació	Altres
	2023								
Homes	89					38	6		
Dones	41					36	24		
	2022								
Homes	82		12	28	26	37	9		
Dones	36		25	4	4	32	21		
	2021								
Homes	84		12	27	25	36	15		
Dones	36		19	8	8	34	28		
	2020								
Homes	72					36	8		
Dones	20					31	12		
	2019								
Homes	78		15	32	22	37	10		
Dones	38		28	5	6	30	25		
	2018								
Homes	71		15	28	24	33			
Dones	24		26	7	6	36			

6- Usuaris atesos OMA. Dades cedides per persona tècnica en data 15 de Gener de 2024

És important tenir en compte que el primer pas per qualsevol tràmit en l'àmbit municipal és efectuar l'empadronament. A continuació podem veure les altes i baixes del padró des del 2018 i fins al 2023. És important entendre el context del padró, ja que el procés per a fer

¹³ Taula elaborada de manera conjunta amb les dades proporcionades per la tècnica de la Oficina d'Acollida Municipal.

¹⁴ Fa referència a nombre de casos únics que es van atendre des de la OME i que requerien tràmits específics d'estrangeria

l'empadronament a vegades es complica. Normativament, la persona que vol efectuar un empadronament ha de presentar el contracte de lloguer o compravenda a més de la seva identificació. En alguns casos l'usuari no pot acreditar la compravenda o el lloguer de l'habitatge llavors el procediment que se segueix és passar un avís a la Guàrdia Urbana Municipal perquè es personi a l'habitatge i verifiqui si es donen les condicions per a efectuar l'empadronament. Pel que fa a la taula s'ha fet la distinció entre les altes que han estat efectuades per primera vegada en arribar (canvi de residència) i les que s'han fet per omissió¹⁵, en aquest cas vol dir que l'usuari no ha renovat l'empadronament i s'ha fet a posteriori. En el cas de les baixes i tot i no tenir la totalitat de les dades s'ha fet la distinció entre les baixes per persones que han marxat a residir a un altre municipi, les persones que tenien el padró caducat (Pas anterior a l'omissió) o bé les defuncions.

	ALTES			BAIXES			
2023							
	CANVI RESIDÈNCIA	OMISSIÓ	TOTALS	CANVI RESIDÈNCIA	DEFUNCIÓ	CADUCITAT	TOTALS
Homes	96	7	103	50	2	6	58
Dones	74	5	79	36	0	4	40
2022							
Homes	113	3	116	74	0	*16	74
Dones	93	4	97	52	1	*	53
2021							
Homes	94	7	101	44	4	9	57
Dones	64	2	66	33	0	5	38
2020							
Homes	79	1	80	31	0	*	31
Dones	65	0	65	27	1	*	28
2019							
Homes	92	9	101	36	1	*	37
Dones	72	0	72	29	1	*	30

¹⁵ Les altes per omissió es fan quan l'usuari demana de nou l'alta en no haver renovat el padró en la seva condició de ciutadà en situació administrativa irregular (s'ha de fer cada dos anys)

¹⁶ Les dades que contenen el símbol * no han estat facilitades per part de la Oficina municipal del padró de Sant Hilari Sacalm

2018							
Homes	92	*	92	55	*	*	55
Dones	55	*	55	31	*	*	31

7- Altes i baixes empadronament per sexe. Dades cedides per la Oficina municipal del padró de l'Ajuntament de Sant Hilari en data 3 d'Abril de 2024.

Com a dades més rellevants de la taula podem veure que la tendència és que arribin i s'empadronin més homes que dones. Destaca el volum d'empadronaments de l'any 2022 en el que podríem dir que hi ha un gran gruix de persones nouvingudes tant homes com dones.

En tot cas i si combinem les dades d'aquesta taula sobre empadronament amb la dels usuaris atesos podem veure que no totes les persones nouvingudes passen per aquesta, sigui per a fer un tràmit o un altre. Si contraposem els nombres podem veure que del total dels homes que han vingut per exemple l'any 2022 (agafem aquest exemple donat que és el nombre més alt d'arribades tant de dones com d'homes) podem veure que han arribat un total de 113 homes dels quals 82 han rebut atenció en tràmits d'estrangeria, 12 han assistit a la sessió de benvinguda i pel que fa als mòduls en el B hi ha participat un total de 28 i al C 26 homes. Finalment, cal destacar que dels 113 només 37 han participat en el curs de català. Pel que fa a les dones totes les que han arribat han passat per l'assessorament en estrangeria, la qual cosa vol dir que han passat per l'oficina la totalitat de les dones nouvingudes. Pel que fa a la sessió d'acollida hi ha passat 25, per tant, ja hi ha un gruix que no hi ha pogut anar o del mòdul B i C han comptat amb 4 dones cada un. Finalment, el nombre d'usuàries del curs de català ha estat de 32 però cal tenir en compte que les usuàries arribades l'any 2022 no tenen per què ser necessàriament les participants del curs sinó que poden haver arribat en anys anteriors.

7. Dona i nouvinguda a Sant Hilari Sacalm: la realitat del relat

A continuació es presenten els resultats principals relacionats amb les preguntes especificades a la metodologia¹⁷

En la tria de les dones a entrevistar es va tenir en compte que la motivació inicial per a migrar no fos sempre la mateixa. En aquest cas veiem que quatre de les dones van venir amb un visat de turista juntament amb la família i després van decidir quedar-se. Dues més van venir per reagrupament familiar, una d'elles sota protecció internacional i una més va venir per treballar en campanyes de recollida de la fruita i va decidir també quedar-se. La decisió de quedar-se ha estat compartida per la

¹⁷ Cal tenir en compte que per a un bon anàlisi s'han transformat els resultats en percentatges.

majoria d'elles: la salut i l'educació dels seus fills son dos dels motius bàsics per a prendre aquesta decisió.

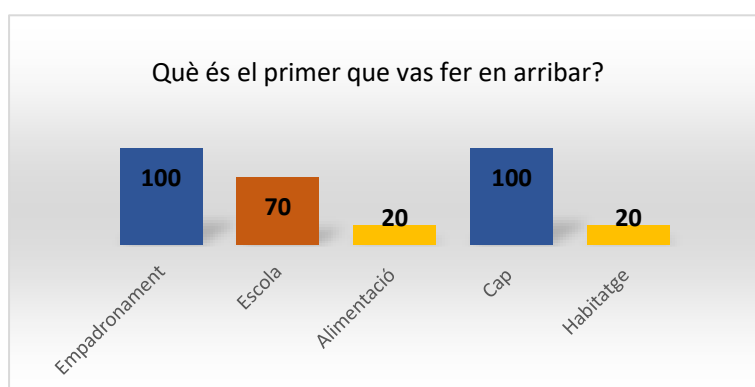
“Marruecos está bien pero... algo no está bien como la salud, como el cap. Si els hospitals al Marroc no están bien. [...]Tambien el colegio, no está bien. Por los niños, cuando tu quieres un hospital no tienes dinero no hay salud... los hospitales son de pago” (D.D. 2024)

Una altra usuària deia: *“Buscar la vida, buscar feina, buscar l'escola per als nens, buscar el treball “Bueno” per el marit. Buscar la vida, tots.”* (E8)

També cal tenir en compte aspectes com la percepció de l'homosexualitat que feia constar una altra usuària: *“Vale, en Honduras piensa: no estamos tan avanzados en la cuestión por ejemplo de la homosexualidad ni nada de esto. Empezamos por ahí”* (E7)

Una de les preguntes que es va afegir dins de l'estudi era sobre el context laboral en el seu país d'origen. Probablement, l'estereotip que socialment es crea és que si han migrat molt probablement és perquè no tenien feina. En aquest cas dos de les usuàries han explicat que sí tenien feina abans de venir: *“De costura, Si, de la cadira del coche”* (E3) *“Ella treballava cosint i el seu home de mecànic de cotxes, ara aquí no pot treballar i va al bosc”* (E8)

Un altre aspecte que els ha afectat dins de la part psicosocial ha estat el dol migratori. *“Fue muy duro no saber si venirme o quedarme, porque no tan solo era la partida de mi madre, sino era la partida mía y de mi hijo. Entonces claro la ausencia de tres personas, claro. Yo estoy viva, mi hijo, pero la casa se sentía sola. Era ponerme a pensar porque solo tenía una semana. Y me ponía también a pensar el trámite que había hecho mi marido aquí, el gasto y trámite, el tiempo y todo. Y dije, tengo que venir a hacer tripas corazones. Y bueno, aquí estuve, llegué...”*(E4)

Gràfic 1: Què es el primer que vas fer en arribar al municipi. Dades ampliades a l'Annex 2

Pel que fa a la pregunta de què vas fer primer al arribar, hem de tenir en compte que llevat de dues de les persones entrevistades la resta en arribar a Sant Hilari ja tenien un vincle familiar i, per tant, un habitatge on poder quedar-se si més no de manera momentània.

El procés d'arribada és compartit per totes les enquestades donat que l'itinerari d'acollida inicial és sempre el mateix i passa per un primer pas: **l'empadronament**. Segons la informació que ens ha pogut traslladar la tècnica d'acollida l'empadronament es realitza un cop han passat tres mesos de residència al municipi. No és un procés del tot fàcil, i en alguns casos no serveix la presentació d'un contracte de lloguer, ja que, algunes de les dones han especificat que s'ha fet una intervenció per part de la guàrdia municipal per verificar que l'habitatge compleix les condicions per a efectuar l'empadronament. També és cert que dues de les entrevistades han reconegut estar empadronades en un habitatge ocupat de manera il·legal. Tot seguit les dones que tenen fills han prioritzat l'escolarització d'aquests, procés que també es gestiona des de l'oficina d'acollida. Les dones que han escolaritzat els seus fills han especificat que no han triat el centre educatiu, ha set assignat segons les places existents. Pel que fa a la alimentació les dones que ho han necessitat han entrat en el sistema de Càritas qui facilita una cistella segons necessitats sempre que calgui. Finalment i pel que fa a l'habitatge dos de les dones han tingut dificultats per trobar-ne, i expliquen que viuen en habitatge ocupat de manera il·legal i compartits amb altres persones. Només una de les dones entrevistades ha explicat que ha obtingut ajuda per part de l'oficina d'acollida per trobar habitatge, en específic pel seu seguiment a través de serveis socials.

Les primeres vegades a la OMA la tècnica explica el context més pròxim i la situació en la qual es trobaran des del primer moment, tal com detalla una de les usuàries: *"Li ha dit que les coses que no podria fer, que d'aquí a tres anys podria fer els papers. Que trobaria molt difícil trobar casa, i que no podria treballar."* (E2)

També coincideixen en la seva percepció dels cursos de català. Concretament, parlen d'un català massa escrit i expliquen que com que han de tenir cura dels fills no poden anar a les classes en els horaris proposats: *"No, porque he estado... No me he apuntado, pero ya he venido en dos ocasiones a la clase y no es por nada, pero la chica que da las clases no... Es que no aprendería nada."* (E1)

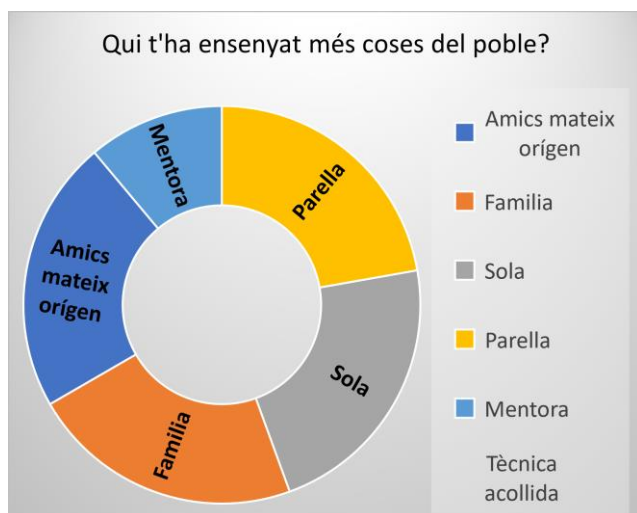
Yo lo entiendo. Y no ciertas palabras a veces sí que las hablo, pero entenderlo todo así como cuando una persona que es naciente de aquí que lo habla muy rápido..." (E1) *"Ah! No hi pots anar perquè tens el nen petit! I si portes el nen, no pots anar a català. Bueno, perquè la classe no pot entrar el petit. Per què destorbaria eh, suposo. Però s'hauria de buscar alguna alternativa. Hi ha moltes mares que tenen nens petits i s'ha de poder buscar una alternativa."* (E5) En alguns casos també fan referència a la manca de xarxa, per la qual cosa no poden deixar els petits a càrrec d'algú altre.

Pel que fa al coneixement del municipi, la majoria de les enquestades reconeixen no conèixer bé el poble. La seva visió depèn molt també dels criteris culturals, ja que, les entrevistades procedents de Sud-Amèrica tenen la percepció de conèixer més el municipi que les provinents del Marroc. En aquest

punt també es podria tenir en compte l'aspecte cultural ja que les dones del Marroc han explicat que surten per accions concretes: acompanyar els nens a l'escola, comprar i fer un petit passeig sobretot als matins casuística que no es dona amb les dones provinents de Sud-Amèrica.

“ Hombre si me faltan conocer muchas cosas pero soy una persona que me gusta conocer. Si ahora me mencionas un lugar voy a ir, me gusta ir por la montaña... [...]Yo me intereso por todo.” (E7)

“Yo creo que yo sola. Y luego mi marido en algún momento, pero... Yo soy muy callejera. Yo creo que ha sido el querer entrar en una independencia... Yo creo que más yo, yo misma” (E7)

Gràfic 2: Qui t'ha ensenyat més coses del poble? . Dades ampliadades a l'Annex 2

Pel fa a la persona que més coses ha ensenyat del poble han identificat, com és natural, a amics o familiars. En aquest cas també s'ha de tenir en compte que la majoria de les dones (es pot veure en una de les preguntes posteriors) han explicat que es relacionen més amb amigues d'un mateix origen, i del mateix sexe.

Cal destacar l'absència de la resposta de la **tècnica d'acollida** que tot i fer una sessió de

benvinguda i explicació dels trets més importants del poble no l'han esmentat cap de les persones

entrevistades. És important destacar que en relació amb a la sessió de benvinguda algunes usuàries han manifestat que no se'ls hi ha ofert.

En ser preguntades si tenen amigues del poble, el 75% de les persones entrevistades han dit que no. Cal destacar que dintre del 25% només han respost que si dones naturals de Sud-Amèrica. En entrar en detall sobre el motiu han explicat diferents experiències que van patir en arribar i que han fet que estiguin en situació d'alerta i desconfiança.

Gràfic 3: Activitats municipals. Dades ampliades a l'Annex 2

Per poder participar de les diferents activitats municipals és del tot necessari que aquestes arribin a tots els col·lectius. La dada obtinguda d'aquesta cinquena pregunta és molt important, ja que, el 75% de les dones han explicat que no estan informades de les activitats que es fan al municipi. S'ha fet la prova durant l'entrevista d'anar explicant diferents

activitats municipals per tal de poder verificar si les coneixien. La resta del 25%

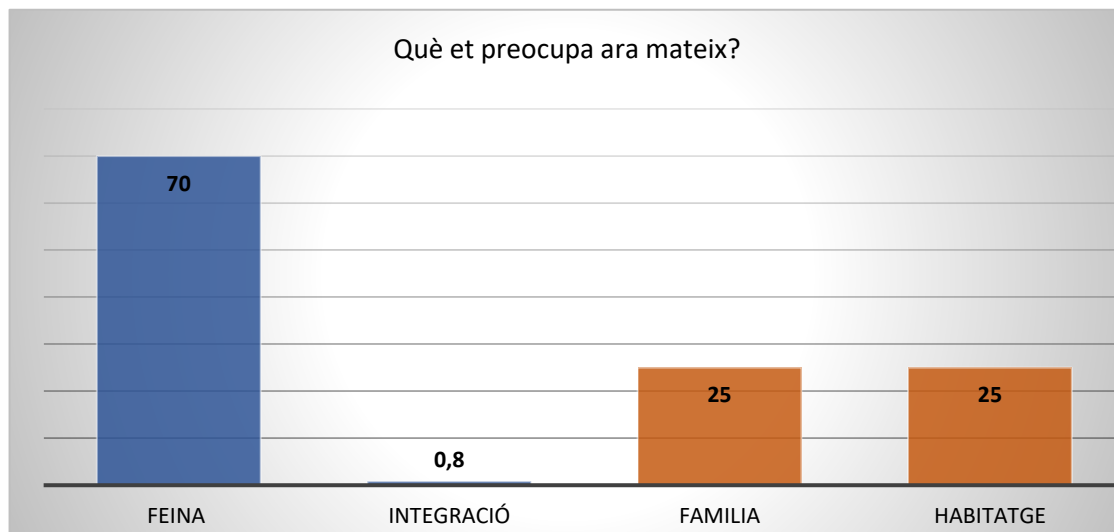
coneixen algunes de les activitats donat que tenen un perfil a les xarxes socials amb el qual segueixen l'Instagram de l'Ajuntament. Amb tot no tenim cap resultat afirmatiu a la pregunta.

L'oficina d'acollida ha estat situada fins al mes de desembre de 2023 dins del mateix Ajuntament. Just abans de les vacances de Nadal l'oficina s'ha traslladat en un edifici a peu de carrer al costat mateix de l'Ajuntament. En preguntar si l'oficina és un espai de fàcil accés totes han respost afirmativament. A més coneixen que han de demanar cita, i entenen el procediment per a ser ateses correctament. Per tant aquesta percepció reforça la idea de **seguretat i suport** per part de la OMA¹⁸.

Pel que fa a les necessitats que no han estat resoltes, de les 8 dones entrevistades en la meitat han donat una resposta negativa a la pregunta. Amb tot dos d'elles estan molt focalitzades en trobar feina i insisteixen que hi ha una manera de que l'Ajuntament et contracti, l'anomenat ACOL.¹⁹ Expliquen que han demanat a la tècnica de l'oficina d'acollida beneficiar-se d'això, però no ha estat possible. *"Sí, hace poco me he acercado para poder pedirme en la nacionalidad. Y me dice... Bueno, sí la he buscado muy como apurada, como que no me da el tiempo para que me explique bien. Eso es verdad. Porque me dijo, bájate una aplicación y ve estudiando. Luego vienes y lo hacemos, pero como que muy apurada. Me dejó como que no clara. Lo hacemos ¿cómo? tengo que pagar ese inicio... O sea, yo tenía muchas preguntas. En esa parte no me supo ser muy precisa. Y estuve pensándolo hacerlo por un particular porque dicen que demora menos incluso de hacerlo por él."* (E4)

¹⁹ Pla de contractació que es porta a terme des de l'Ajuntament i vinculat amb el SOC.

D'altra banda, dues de les dones han explicat que en alguna ocasió han anat a demanar informació sobre tràmits d'estrangeria i no ho han pogut resoldre per diferents casuístiques.

Gràfic 4: Preocupacions presents. Dades ampliades a l'Annex 2

En aquest gràfic podem contrastar també que la preocupació compartida entre totes les entrevistades és la cerca de feina, però també els passos per a poder treballar de manera regular (recordem que 4 d'elles ara mateix estan en situació irregular). Aquests resultats es poden relacionar amb la capacitat i necessitat de tirar endavant amb totes les capacitats pròpies, el que s'explica a la primera part de l'assaig com **l'agència**. També hi ha certa preocupació per la cerca d'habitatge i el desenvolupament de la família i sobretot dels fills dins del municipi. Una de les usuàries afirma: *"Diu que ara just és la casa. La seva germana busca, ella busca i a més on viuen és una casa d'ocupa."* (E2) No és una resposta única, ja que, una altra usuària deia el següent *"Diu que no ha trobat[...] Yo ahora vivir piso del banco. Con dos personas más, Hombres."* (E5)

En aquest aspecte les preocupacions responen a tot allò que les dones han identificat com imprescindible per aconseguir els seus objectius de vida, i tirar endavant per si soles o amb l'àmbit familiar. Seguint la metàfora de la primera part, obtenir la caixa d'eines amb tot allò necessari i tenir les habilitats per a fer-les servir en un context on sigui permès fer-ho de la manera més correcta possible.

En una primera part d'aquest assaig s'ha fet una definició de l'acollida des de diferents punts de vista. Un dels termes dels quals es parla en aquesta primera part és la **rebuda o benvinguda**. Els processos d'acollida, per al seu correcte desenvolupament, necessiten la participació de les dos parts: d'una banda, de la persona que arriba però també de la societat que acull.

És per això que s'ha formulat una pregunta concreta per a veure quina havia estat la percepció de les dones amb relació a l'acollida veïnal. En aquest sentit, deien: *“En la faena, sí. Pero luego creo que cuando logran dar a conocerme ya...Se les quita, Pero como que también hay gente que siento que me aprecian. Porque soy muy espontánea. Gente mayor que a veces por la calle que hemos coincidido en la piscina. Y se detienen a hablarme con cariño y yo. Y les presto atención. Para mí es importante que ellos me hablen siendo extranjera con esa importancia o el tiempo de hablar.”* (E4)

Sorprenentment quan es feia la pregunta sobre la rebuda algunes d'elles arronsaven les espatlles i deien que no ho sabien. En alguns casos ni tan sols havien fet la reflexió per a donar-me una resposta, percentatge que correspon al 25%. Una de les dones ha especificat que no es relaciona amb els veïns, ja que, la seva naturalesa i caràcter és molt reservat. Amb tot el 63% de les dones han explicat que ha set bona.

Una de les eines que funciona de manera més efectiva per afavorir el **sentiment de pertinença** de les persones immigrades és el vincle amb les entitats i projectes municipals. És per això que s'ha preguntat a les usuàries si tenien vincle amb alguna entitat o projecte concret del poble. En aquesta pregunta es buscava saber si les dones entrevistades tenien algun vincle encara que fos inicial amb alguna de les entitats. Des del mes d'octubre del 2023 des de l'oficina d'acollida s'ha posat en marxa una prova pilot d'un projecte de mentoria entre dones. De les 8 persones entrevistades 4 d'elles participen en aquest projecte. Es podria dir que el projecte de mentoria no és l'objecte d'aquesta pregunta, però he volgut incloure aquesta opció per a tenir en compte que no és una relació 0 en relació al vincle amb el municipi. Amb tot tres de les dones han explicat que sí que els agradaria participar dels projectes municipals, en específic els que estan relacionats amb la figura de la dona com podria ser l'Associació de dones de Sant Hilari anomenada La Violeta.

8. Discussió i conclusions

a. Política “restrictiva” amb relació al procés d'empadronament

Des del primer contacte amb l'OMA ja es constata que el procediment per a vehicular l'empadronament està del tot estandarditzat i que es repeteixen els passos amb totes les usuàries entrevistades, tot i que no consta que es faci seguir el mateix itinerari a qualsevol altra persona.

A la recepció de l'Ajuntament la persona que fa l'empadronament demana un seguit de documentació i inicia el procediment. Totes les persones d'origen estranger són convidades a passar per la OMA. Tot i això, no totes ho fan però la gran majoria sí. El procés d'empadronament ja ha començat de la mà de l'itinerari d'acollida. Un dels primers punts que cal posar sobre la taula és aquest procés

d'empadronament que està relacionat amb la visita de la policia local a l'habitatge de la persona usuària per tal de verificar si es compleixen o no els requisits per tirar endavant l'empadronament. D'aquesta manera ens trobem amb una política molt restrictiva vers l'empadronament que pot donar peu a que la usuària senti certa hostilitat en el moment de la visita per a fer les verificacions. És important saber que les usuàries han d'autoritzar l'accés, tot i que no ens consta que això s'expliqui. En tot cas normalment hi accedeixen per aconseguir la seva voluntat: ser empadronades. Aquesta pràctica pot condicionar la perspectiva de l'acollida dins de l'hospitalitat i la percepció de suport que es busca donar des de la OMA. Les dones entrevistades han explicat que van rebre aquesta visita. El dubte que es presenta dins d'aquest assaig és realment quins són els requisits reals per a tirar endavant l'empadronament i si d'igual manera es verifiquen tots els habitatges. Realment elles han manifestat des d'un principi que viuen en un habitatge ocupat. Si l'empadronament segueix endavant tot i no viure en un habitatge regulat no caldria aquesta visita de la guàrdia municipal. Potser es podria vehicular d'alguna altra manera i que fos alguna persona tècnica de l'Ajuntament qui fes aquesta gestió.

b. Percepció del municipi i de les polítiques d'acollida municipal

Avui dia, des de la visió més política, alguns municipis s'autodefineixen com a municipis acollidors. És un eslògan que socialment hem escoltat amb el pas del temps tot i que no tots treballen l'acollida de la mateixa manera. De fet, les polítiques migratòries actuals en el context estatal i europeu no estan fonamentades en l'acollida sinó que busquen el control de les fronteres. És important tenir en compte l'aposta que es fa des de la Governança local per a tirar endavant polítiques acollidores amb el panorama que hi ha en l'àmbit estatal i europeu. En aquest assaig s'ha pogut constatar que a Sant Hilari Sacalm es vetlla per a donar un espai propi a l'acollida i la gestió d'aquesta. Establint una oficina pròpia i una persona tècnica dedicada a fer l'acollida de les persones nouvingudes es pot fer constar la voluntat política de treballar el fet migratori des de la base. Amb tot la llei és la llei i les dones que arriben a Sant Hilari tenen clar que tot i que la rebuda inicial sigui bona no serà un camí fàcil. Totes han manifestat que tenen clar quin serà l'escenari inicial i la tècnica de la OMA ho ha explicat en detall a cadascuna d'elles.

c. Limitacions del procés d'acollida

Durant l'assaig s'ha detallat tot el procés d'acollida i com es retroalimenten els diferents passos i el sentit que té per a les dones anar superant cada pas per arribar a la "línia de meta": aconseguir

regularitzar la seva situació i poder treballar amb contracte. Els processos tenen un ordre establert que té relació amb anar superant nivells²⁰ i a vegades algunes de les dones es desconnecten del procés i costa tornar-les a recuperar. Pel que fa a l'itinerari s'ha pogut constatar que compleix amb moltes de les necessitats específiques que poden tenir les persones nouvingudes. A més, és de valorar que l'alcalde lideri una sessió d'acollida en un espai municipal com és l'Ajuntament i que s'expliquin tot un seguit d'informacions municipals que poden ajudar a fer una primera incursió en la manera de fer del poble i d'alguns processos culturals que en molts casos s'assumeix que la persona nouvinguda coneix. Aquest procediment és molt important per a treballar la benvinguda, i fa una declaració d'intencions de com es vol acollir des del municipi.

Una de les limitacions que es pot extreure de les dades treballades és el nombre de dones que realment fan l'itinerari d'acollida. Si bé moltes d'elles el comencen i participen en una primera sessió de benvinguda, els nombres van descendint quan mirem els mòduls B i C per a finalment veure molt reduït el nombre de dones que participen del curs d'alfabetització. Quan s'ha analitzat la dada de si participen d'algun projecte o grup municipal totes han dit que no. Aquest punt és realment interessant donat que un cop el vincle amb la OMA desapareix també ho fan les seves expectatives de vincle i participació amb el territori. Hem de tenir en compte que una de les condicions primordials que la llei exigeix per a tenir un informe d'arrelament favorable és haver participat del curs del català, entre d'altres. De les dones entrevistades només dos han assistit al curs de català i casualment són dos de les que actualment estan en situació irregular. El volum de persones nouvingudes en els últims anys oscil·la entre les 50-80 persones això fa que en un municipi tant petit com Sant Hilari Sacalm es justifiqui la necessitat de tenir una **persona tècnica dedicada només a l'acollida**. Això no acaba de passar a Sant Hilari Sacalm, ja que, la persona que porta l'acollida des de l'OMA és tècnica de ciutadania i també fa altres tasques orientades a la part participativa de la regidoria de ciutadania així com la de liderar el Pla Educatiu d'Entorn entre d'altres. Això fa que la persona tècnica hagi de portar endavant una gran diversitat de tasques a la vegada i que no pugui donar una resposta imminent a la persona que tingui una necessitat concreta, tal com han especificat dues de les dones entrevistades. A trets generals les dones entrevistades manifesten que el seu procés d'acollida ha estat bo. Amb tot la situació social i laboral de municipi és molt concreta i sense ser conscients algunes d'elles han caigut en una precarietat laboral important. En algunes ocasions durant les entrevistes s'ha pogut copsar que la seva situació irregular fa que parteixin d'un nivell d'expectatives molt baix i això fa que qualsevol

²⁰ Nivells que es van marcant per la normativa en empadronament i regularització de la situació administrativa vigent en cada moment.

procediment sigui rebut amb una bona percepció donat que són tantes les ganes d'anar progressant i tirar endavant que hi ha bona predisposició per tot.

d. Fortaleses del procés d'acollida

Una de les virtuts que el conjunt de les dones entrevistades destaquen és la primera rebuda que es fa per la persona tècnica de la OMA. Les que han pogut anar a la sessió de benvinguda institucional la valoren molt positivament i consideren que és un cas "excepcional", ja que altres municipis del voltant no la fan. La valoració que es fa és molt positiva i les dones senten que hi ha un interlocutor viable i fiable per part de la institució per a fer l'acompanyament en el procés. Com ja s'ha esmentat en punts anteriors molts dels municipis gironins no disposen d'una persona tècnica que porti a terme el procés d'acollida ni tampoc dels recursos econòmics necessaris per a portar a terme aquest procés. Pel que s'ha pogut copsar en la investigació sociodemogràfica, la manera de fer de molts municipis és vincular el servei d'acollida a través del Consell Comarcal que pertoqui i compten amb una persona del mateix Consell Comarcal que fa les tasques d'acollida en dies i hores molt concrets. Així doncs, podem determinar que la referent d'acollida al municipi de Sant Hilari Sacalm sempre és la mateixa, amb uns mateixos horaris (demanant cita prèvia en la majoria d'ocasions) i que es pot trobar en un espai/oficina municipal donant servei cada dia de la setmana. Això fa que l'acompanyament sigui real des del primer dia i que les persones que van a la oficina se sentin en confiança des del primer dia.

El punt de vista institucional doncs és molt clar, hi ha un clar empoderament de la regidora de Ciutadania que creu en el procés i que considera que la manera de fer l'acollida és la més adient segons el context.

e. Millores proposades per les persones entrevistades

Finalment i com a proposta s'enumeren un seguit d'accions molt concretes que podrien ajudar a focalitzar el procés d'acollida i la funcionalitat del mateix segons la percepció de les dones entrevistades.

En primer lloc, una de les reflexions que han fet durant el procés d'entrevistes és **que el curs de català no acaba de funcionar**. Les classes tenen una base molt escrita i en alguns casos frustra molt a les dones participants donada la necessitat primordial és parlar el català i escriure'l es queda en un segon pla. Les dones expliquen que el català escrit és important, però que el que elles necessiten és anar agafant fluïdesa per expressar-se en català i que aquesta part no es treballa. Un dels altres inconvenients que expliquen relacionat amb les classes de català és que en tenir fills petits que no estan en edat escolar no poden assistir a les classes doncs no es permet portar als nens a aquestes.

Una segona proposta que podria d'anar de la mà de la primera potser seria organitzar trobades més "informals" on les dones poguessin practicar el català de manera més distesa, en conversa i que en aquestes trobades es permetés portar als fills. És cert que potser en algunes de les sessions si els nens hi són presents es podria condicionar el silenci i l'ambient d'aprenentatge, però s'aconseguiria probablement augmentar el nombre de dones participants en aquests cursos. Potser aniria bé ser una mica més flexible en benefici del nombre d'assistents. Durant l'estudi del procés d'acollida s'ha descobert que es naturalitza molt el fet que els cursos de català s'imparteixin per separat a homes i dones. De fet, va ser en el moment d'analitzar les dades quantitatives cedides per la tècnica de la OMA quan es va poder veure que es feia diferència en els cursos per sexe. L'argument principal que es fa arribar és que si volen aconseguir que les dones vinguin han de treure barreres que ho impedeixin, és per això que volen evitar que culturalment la família no permeti que les dones participin en el curs de català sí és compartit amb altres homes. Aquesta casuística a més condiciona els horaris i els cursos oferts doncs s'han de preparar sempre pensant en les dues possibilitats.

Per a continuar amb les propostes, i relacionada amb una de les mancances que ja es va detectar en el pla de ciutadania dels anys 2017-2019, **les dones no estan informades de les activitats municipals**, ni de com han de fer per a informar-se. En aquest punt potser es podria fomentar l'obertura d'algun curs relacionat amb competències digitals, en el qual es podria explicar com estar informades de les activitats municipals (es podria relacionar amb la web) i també afegir-hi recursos com la app de l'escola o institut (en aquest cas és la mateixa ToKApp). Les dones entrevistades que tenen fills estan totes incloses en els grups de whatsapp de les classes dels seus fills, però en moltes ocasions no entenen del tot la informació que es dona.

Finalment i com a proposta a curt termini caldria destacar que el procés d'acollida de Sant Hilari funciona molt bé en termes generals. Amb tot la percepció de la dona entrevistada és que la persona tècnica de la OMA i única referent en algunes ocasions no els ha pogut donar resposta en un espai de curt termini. Expliquen que l'oficina sempre hi sol haver més gent esperant a ser atesa i que veuen que en alguns moments hi ha cert col·lapse. Potser ajudaria a seguir fent créixer l'activitat d'acollida afegint una **persona de suport** que pugui ajudar a la tècnica de referència i donar més exclusivitat al servei.

f. Dificultats detectades per part de les persones entrevistades del municipi

Finalment i per tenir en compte quin és el context social actual és important saber quines són les preocupacions més importants que per ara han manifestat les dones entrevistades. Són dificultats que han explicat que els preocupen, però que tenen a veure amb el context general del municipi i no tant

amb la OMA. En primer lloc expliquen que els preocupa la **manca d'habitatge**. Actualment, hi ha dificultats reals per a trobar habitatge a la localitat. En primer lloc, per la poca disponibilitat i en segon pels requisits tan alts que exigeixen les immobiliàries per a formalitzar un pis de lloguer. La dicotomia és existent en tots els casos, les persones que estan en situació irregular ja es veuen fora del mercat del lloguer. És per això que davant de la precarietat que hi ha prenen la decisió d'ocupar de manera il·legal un habitatge. En algunes ocasions han de compartir l'habitatge amb familiars que arribat un punt se'n cansen i els demanen que marxin. És en aquest moment on la cerca d'habitatge es complica i molt.

Una altra de les dificultats que manifesten les dones és que **els costa relacionar-se amb les persones del municipi**, en un principi pel desconeixement de la llengua, però també perquè hi ha certa desconfiança que les allunya. Si hi ha relació és perquè hi ha una relació laboral o formativa en concret. En algunes ocasions en les entrevistes expliquen que en acostar-se per primera vegada a algú i aquest veure que no parlen en català no fan el canvi al castellà. Això en alguns casos provoquen problemes de comunicació i que la percepció de l'altra persona es vegi modificada.

Finalment, algunes de les dones expliquen que tot i que els agrada molt viure a la muntanya i la calma que es respira al poble sí que han detectat que molts dels **serveis i necessitats impliquen moure's** a Santa Coloma de Farners o Girona. Això les preocupa en algunes situacions sobretot quan han d'anar al metge degut a la manca de xarxa familiar al municipi.

9. Epíleg

Anteriorment s'han exposat les millores detectades per les usuàries. Amb tot hi ha alguns punts que es considera oportú enumerar i que les usuàries no han detectat de manera clara. Durant les entrevistes i l'observació s'ha pogut copsar algunes millores que podrien ajudar al procés. En apartats anteriors s'ha fet referència a l'empoderament polític que demostra la Regidoria de Ciutadania, però després de fer una anàlisi de tota la documentació que s'ha posat a disposició i participar en alguns dels esdeveniments organitzats per l'Ajuntament no tots els estaments tenen el mateix punt de vista, és per això que es considera presentar alguns dubtes en referència amb el personal laboral que treballa a la institució. De fet, en el pla de ciutadania relatiu als anys 2017-2020 ja es fa referència a **la necessitat de cohesionar els diferents departaments de l'Ajuntament per unificar el relat i oferir un mateix punt de vista a totes les persones nouvingudes al municipi.**

La proposta que es presenta seria la de treballar en un bon pla de comunicació interna i externa per poder treballar la perspectiva que es té en una mateixa línia amb tot el personal que forma part de l'Ajuntament. Tal com explica Garcés-Mascreñas, B., & Moreno-Amador, G. (2020) les polítiques locals són del tot crucials per aconseguir que les persones nouvingudes tinguin accés a serveis bàsics, la participació comunitària i la col·laboració entre administracions locals i entitats socials per crear entorns més acollidors per als nouvinguts. Si no es comparteix aquest enfocament positiu cap a les polítiques d'acollida municipal, no s'aconsegueix oferir una atenció justa i equitativa des de tots els àmbits i cap a totes les persones que resideixen al municipi. Això només es pot aconseguir mantenint una mateixa línia de sortida per a llavors intentar involucrar el màxim possible les persones nouvingudes. A més Garcés-Mascreñas (2020) ressalta la importància de les polítiques locals que **ofereixen suport específic a les dones**, incloent-hi l'accés a serveis socials, educatius i de salut adaptats a les seves necessitats específiques, així com iniciatives que promouen la seva participació en la vida comunitària i laboral. És per això que cal defugir de la idea ètica que en alguns casos promouen les polítiques estatals vers als recursos "paritaris" entre dones i homes. En aquest assaig s'ha pogut constatar que l'itinerari d'acollida no arriba de la mateixa manera a homes que a dones i és per això que cal fer èmfasi en tot allò que pugui beneficiar a les dones i fer-les sortir de la casella d'exclusió en la qual estan. Un exemple podria ser la mentoria per a dones en risc d'exclusió. Una iniciativa que ha començat l'any 2023 com a prova pilot i que està funcionant d'una manera molt positiva és la mentoria amb dones nouvingudes i que poden patir risc d'exclusió social. Aquesta iniciativa s'està portant a terme només amb dones en risc d'exclusió, i no amb homes que ben segur també podrien participar-hi. Vist des de fora no costa pensar que a nivell municipal seria més fàcil de justificar un projecte comú sense distincions per sexe, però la voluntat de la regidoria de

ciutadania ha set la de prioritzar a les dones per a la seva situació concreta i per les necessitats més específiques com podrien ser la manca de participació comunitària, l'acompanyament psicosocial així com l'accés a recursos culturals, d'oci i recreatius.

10. Bibliografia

- Astor, M. S. (2022). Memorias e identidad cruzando fronteras: Siete relatos de mujeres "migrantes". *(Con) textos: revista d'antropologia i investigació social*, (11), 19-35.
- Bassel, L., & Emejulu, A. (2017). Minority women and austerity: Survival and resistance in France and Britain.
- Blanco, I., Gomà, R., & Nel·lo, O. (2016). El municipalisme del bé comú. *Icaria*.
- Bueno, X., & Domingo, A. (2016). La gestión de la interculturalidad en tiempos de crisis: el discurso de los técnicos municipales en Cataluña. *Migraciones. Publicación del Instituto Universitario de Estudios Sobre Migraciones*, (39), 39-65.
- Carrera, E., Brugué, Q., Casademont, X., & Serra, M. (2019). El potencial innovador de los pequeños municipios. *Reis: Revista Española de Investigaciones Sociológicas*, (168), 3-19.
- Casademont Falguera, X., & Serra, M. (2021). Immigrant integration policies in Catalonia (1993-2017): political frames. *Migraciones: publicación del Instituto Universitario de Estudios Sobre Migraciones*, (52), 221-247.
- Casademont Falguera, X. Rey, M. G., & Alfonso, M. B. (2022). Local politicians and the governance of social services. *Authorea Preprints*.
- Oso, L., & Parella, S. (2012). Inmigración género y mercado de trabajo: una panorámica de la investigación sobre la inserción laboral de las mujeres inmigrantes en España. *Cuadernos de relaciones laborales*, 30(1), 11.
- COMISSIÓ EUROPEA. DIRECCIÓ GENERAL DE JUSTÍCIA, LLIBERTAT I SEGURETAT. *Manual sobre integració per a responsables de l'elaboració de polítiques i professionals*.
- Conesa, D. (2006). La "Ética de Acogida" en el pensamiento de Emmanuel Levinas. Una lectura derridiana. *Thémata*, 36, 223-230.
- CONSELL COMARCAL DE LA SELVA. *Pla de polítiques de dones de la Selva 2016-2024*.
- DE, P. L. I., LA ACOGIDA, I. E., & CATALUNYA, E. (2023). ACOGIDAS FEMINISTAS.
- Escriche, E. L., & Modrego, M. T. L. De la acogida a la ciudadanía: espacios de intervención desde el programa de acogida municipal del Ayuntamiento de Zaragoza.
- Espanya. Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei Orgànica 8/2000, de 22 de desembre i per la Llei Orgànica 14/2003, de 20 de novembre. (2000, 12 de gener). BOE [en línia]. Recuperat de <https://www.boe.es/boe/dias/2000/01/12/pdfs/A1139-1150.pdf> Consulta: 12 de desembre de 2023]

- Espanya. Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i a la seva internacionalització. (2013, 28 de setembre). BOE [en línia]. Recuperat de <https://www.boe.es/boe/dies> [Consulta: 12 de desembre de 2023]
- Espanya. Reial decret 557/2011, de 20 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, modificada per la Llei orgànica 2/2009. (2011, 30 d'abril). BOE [en línia]. Recuperat de <https://www.boe.es/boe/dias/2011> [Consulta: 12 de desembre de 2023]
- Espanya. Reial decret llei 11/2018, de 31 d'agost de transposició de directives en matèria de protecció dels compromisos per pensions amb els treballadors, prevenció del blanqueig de capitals i requisits d'entrada i residència de nacionals de països tercers i pel qual es modifica la Llei 39/2015, del Procediment Administratiu. BOE [en línia]. Recuperat de <https://www.boe.es/boe/dias/2018/09/01/pdfs/BOE-A-2018-11946.pdf> [Consulta: 12 de desembre de 2023]
- Garcés-Mascareñas, B., & Moreno-Amador, G. (2020). The multilevel governance of refugee reception policies in Spain.
- Garcés-Mascareñas, B., & Gebhardt, D. (2020). Barcelona: Municipalist policy entrepreneurship in a centralist refugee reception system. *Comparative Migration Studies*, 8(1), 15.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES *Informe sobre la integració de les persones immigrades a Catalunya 2015*.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES. *Pla de ciutadania i de les migracions (2017-2020)*
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES. *Pla de ciutadania i de les migracions (2017-2020)*
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT D'IGUALTAT I FEMINISMES. *L'empadronament: un dret i una obligació*.
- Huang, X., & Liu, C. Y. (2018). Welcoming Cities: Immigration Policy at the Local Government Level. *Urban Affairs Review*, 54(1), 3-32. <https://doi.org/10.1177/1078087416678999>
- Lacroix, T., & Spencer, S. (2022). City networks and the multi-level governance of migration. *Global Networks*, 22(3), 349-362.
- Lizama, M. N. (2018). Los informes de arraigo: un análisis desde la perspectiva de los Servicios Sociales. *Cuadernos de trabajo social*, 31(1), 85.

- De Lucas, J. (2004). Políticas de inmigración: participación y ciudadanía de los inmigrantes. El papel de las Comunidades Autónomas y de los Ayuntamientos. *Asamblea. Revista parlamentaria de la Asamblea de Madrid*, (11), 3-18.
- Nobre, J. A., & da Conceição, E. El inmigrante y la ley de hospitalidad: un apoyo ético del buen vivir a la luz de Paul Ricoeur. *Hospitalidad, comunidad cristiana y movilidad humana*, 111.
- Romero, G. (1992). Los municipios y la integración de los inmigrantes. *Intervención psicosocial*, 1(3), 31.
- Ruipérez, M. G. (2012). El empadronamiento municipal en España: evolución legislativa y tipología documental. *Documenta & Instrumenta*, (10), 45-86
- Samadi, F. E. M., Tarrés, M. B., & Rovira, J. P. (2021). Acompañamiento escolar de las madres marroquíes a sus hijos e hijas en Cataluña. La diáspora marroquí y su influencia en la construcción de la ciudadanía (pp. 139-153). *AntropiQa 2.0*.
- Sánchez Martín, M. E. (1995). Historias de vida de inmigrantes. *Didáctica* (lengua y literatura).
- Shaimi, M. (2024, Gener). Catalunya no es una terra d'acollida. *Diari Ara*. Consultat 4/3/2024
Recuperat de: https://www.ara.cat/societat/catalunya-no-terra-d-acollida_128_4912450.html
- Subirats, J. (2023). El poder de lo próximo: las virtudes del municipalismo. *Los libros de la catarata*.
- Urios, A. S. (2010). Las redes migratorias y la intervención social: un estudio de caso de la comunidad ucraniana en la región de Murcia/Migration networks and social intervention: a case study of the Ukrainian community in Murcia. *Cuadernos de trabajo social*, 23, 65.

ANNEXES

Annex 1: Entrevistes

A continuació es presenten les vuit entrevistes efectuades durant el mes de Febrer de 2024.

E1- 38 anys

Nascuda a Tegucigalpa, Honduras.

Entrevista realitzada el 16 de Febrer de 2024.

J: Ahora mismo esta gravando ¿Si?

V: Vale

J: ¿ Para empezar me dices tu nombre?

V: XXXXXXX

J: Vale. A partir de ahora como la entrevista va a ser anónima le pondremos de nombre XX.

V: Ah vale.

J: Tu nombre no va a figurar en ningún sitio. ¿Qué edad tienes?

V: 38. 35.. me quito algun año.

J: Yo también 35. ¿Dónde naciste?

V: En Honduras.

J: ¿En qué lugar de Honduras?

V: Tegucigalpa.

J: Vale, lo primero que suelo preguntar es que me contéis vuestro viaje. Porque estàs en Honduras en Tegucigalpa y te vas. ¿Explícame un poquito?

V: Lo que pasa es que esto es algo bien delicado eh..

J: Lo que tu quieras contarme eh...

V: Yo vine aquí sobre mi voluntad...

J: No quisieras estar aquí, vale...

V: No, no es que no quiera estar aquí porque tengo que estar. Pero es que es algo bien delicado que no sé si lo pueda decir.

J: Pues no lo digas yo pongo situación delicada, no hace falta.

V: Si es que es bien delicada.

J: O sea que nos interesa aquí saber, que por el motivo que sea tuviste que abandonar tu país. No me hace falta preguntar más. No quiero indagar y no quiero que tu...

V: No pues lo que pasa es que no se si saldrá... la policía sabe y Maite sabe. Pero estamos aquí porque el padre de mis niños trabajaba en las fuerzas armadas con grado de capitán pero él denunció al presidente...

J: Guau...

V: El trabajaba con el presidente y lo ha denunciado por cosas que el sabía de ahí...

J: Es como un poquito protección internacional ¿No?

V: Si, venimos con protección internacional. Como se llama esta empresa... con los derechos humanos y así.

J: ¿ACNUR?

V: ACNUR, si.

J: No hace falta que me cuentes más, no hay problema. ¿Entonces has pasado por algún sitio más o tu has salido de Tegucigalpa y te has venido para Sant Hilari?

V: Sí, ningún sitio más.

J: ¿Y fue ACNUR quien te dijo de venir a Sant Hilari?

V: No, nos trajeron. En el aeropuerto nos esperaba alguien. Nos llevaron a Figueres, y vinimos acá un sábado. El lunes fuimos a Barcelona, a una oficina de acogida. Como se llama?

J: ¿Un centro de primera acogida? ¿Un CIE?

V: De estos mismos de Acnur.

J: De ACNUR si.

V: Y luego nos mandaron a protección del emigrante que fuéramos que ahí nos iban a ayudar. Porque cuando uno viene de un país de fuera le pintan un montón de cosas, que ahí lo esperan y no se qué... Que pasa que luego me dijeron que luego teníamos que irnos para Figueres que estaríamos que bien, que había mucha gente, y decidimos que no. Porque no podían estar los niños en una cosa de estas. Entonces vinimos donde un hermano.

J: Vale porque tienes un hermano, esa era mi pregunta ¿Qué vínculo tenías?

V: Si, tengo un hermano aquí. Pero al mes su mujer no corrió...

J: ¡oh!

V: Y tuvimos que irnos a Barcelona seis meses donde un amigo, que nos dio dónde quedarnos. Y luego regresamos aquí porque el padre de mis niños consiguió trabajo en Font Vella y luego estamos acá.

J: ¿Ahora en qué situación estáis? ¿Tenéis NIE?

V: No, nunca estuvimos en situación irregular. De allá venimos con permiso de estar acá.

J: Vale con permiso de residencia. Que no de trabajo.

V: No, hasta los seis meses que cumplimos. Yo hasta ahora tengo mi NIE, aparte. Yo lo hice aparte. Renuncié a todo, para yo poder hacer mis papeles aparte. Yo quiero ir a ver a mi madre.

J: Claro porque tu tienes un vínculo allá es normal.

V: Si porque el problema más que todo es por los pequeños, tal vez por mi no pero por ellos sí. No tuve el problema este sino que desde allá nos traían así con... ¿Cómo se le dice, Ana?, que al cumplir seis meses aquí teníamos permiso de trabajar y todo esto.

J: Sí, que otras personas vienen, no tienen ningún tipo de permiso y tienen que pasar años hasta que puedan pedir un arraigo social o puedan ajustar su situación.

V: Ya, si si.

J: Vale. Y cuando tú llegas aquí, ¿qué dificultades te encuentras? ¿Qué es lo que tú detectas, qué dices? Parecía que esto era otra cosa y yo ahora he visto que...

V: Es que es muy diferente todo. Uno en los países es como... Yo creo que cada quien cuando emigra a un lado es todo diferente. Es que no podría decir que el ámbito de convivencia de... De la convivencia de eso. De ahí, por lo demás no tengo...

J: ¿Todo esto cuando pasó? ¿En qué año llegaste aquí, a Sant Hilari?

V: En el 2021.

J: ¿Solo?

V: Sí, vamos a cumplir..

J: Pues yo hace como toda la vida que conozco a Mia.

V: No, es como... No, no, no, venimos en el 2021. Vamos a cumplir tres años en junio.

J: En junio. Pues yo, es como que a Mía ya la tengo...

V: No, no, tres años de estar en este país, vamos a cumplir.

J: Vale, sí. ¿Y vinisteis todos juntos?

V: Sí.

J: ¿Y tienes...

V: Mía y los gemelos que están en P5 y la grande que trabaja en Bon Preu.

J: ¿O sea que tienes cuatro?

V: Cuatro, sí.

J: Perfecto. Entonces tú cuando llegas, supongo que te vas al ayuntamiento, vas a ver a Maite...

V: Si. Si.

J: ¿Qué te explica Maite? ¿Qué tienes que hacer?

V: Maite. Fuimos, nos empadronamos por mi hermano ese mismo lunes. Bueno, el martes, creo que fue el martes. Luego, ella en qué me ayudó, Maite. Creo que en asesorarme dónde tenía aquí, dónde... En cuestión de alimentación. Y lo del cole, de los niños. O sea, me facilitó todo.

J: ¿El Cap?

V: El Cap también. O sea, todo me lo... Ella me lo facilitó.

J: Vale. Y luego, por ejemplo, ellos como ayuntamiento tienen como obligación, como ayuntamiento, a ofrecerte uno el catalán.

V: Sí, no, sí, siempre.

J: Sí, te lo ofrece, ¿no? ¿Lo que lo has hecho, no has hecho catalán?

V: No.

J: No has participado.

V: No, porque he estado... No me he apuntado, pero ya he venido en dos ocasiones a la clase y no es por nada, pero la chica que da las clases no... Es que no aprendería nada.

J: Vale. Porque tal vez tú deberías hacerlo más en conversación, que no...

V: Yo lo entiendo. Y no ciertas palabras a veces sí que las hablo, pero entenderlo todo así como cuando una persona que es naciente de aquí que lo habla muy rápido...

J: Ya, porque aquí va por tope.

V: Bueno, yo trabajo con Doña Carmen y allá sí que lo entiendo, porque me lo habla despacio. Pero a veces yo escucho personas, así que hablo muy rápido y yo digo, no sé qué diría.

J: Vale. Y luego hay otra cosa que como ayuntamiento se debería ofrecer, que es invitar a todas las personas que han llegado nuevas al pueblo y hacerles una visita institucional, hablando un poquito de Sant Hilari para que conozcáis el pueblo, que os atienda el alcalde... ¿Te suena, si lo has hecho tú?

V: ¿Como de bienvenida? Sí, sí, eso sí que lo hice.

J: Es que es súper importante.

V: Sí, no, eso lo hice al principio, vine dos veces.

J: Porque además...

V: No, no te acuerdas.

J: ¿Sabes qué pasa? Es una de las cosas que yo he estado estudiando y muchos ayuntamientos esto no lo hacen.

V: No, no, yo sí vine dos veces.

J: Vale. Y luego también hay oferta formativa para que puedas seguir estudiando, para que puedas intentar encontrar un trabajo o así. ¿Esto se está ofrecido?

V: No.

J: Vale.

V: Esto lo conseguí así como... Ana me ha asesorado. Ve a la casa de Can Rovira... allá de... ¿Cómo se llama?

A: De Gloria

V: Dode el chico ese que te ayudará.

J: Ah, vale. Sí, que está Roberto, ¿no?

V: Esto sí, esto sí.

J: La figura de Roberto es como el ángel de la guarda. Todas me lo mencionáis. Vale.

V: Sí, porque él a uno le escucha... Bueno, yo salí de ahí ese día y ese mismo día me llamó el Marc y al día siguiente empecé a trabajar.

J: Claro.

J: ¿Dónde trabajas ahora?

V: En Can Pinocho. Siempre he trabajado ahí.

J: Vale.

V: Desde que estoy aquí...

J: Bueno Marc es muy majo... Ah Con doña Carmen, claro.

V: Con doña Carmen más. Yo me llevo más con ella.

J: Yo viví en el bloque de pisos que hay al lado. Vivía ahí hasta los 13. Yo era pequeña y siempre salía y me decía... "té un xiclet"

V: Sí, sí. Yo trabajo con ella directamente. En la cocina.

J: Vale. ¿Y te puedo preguntar allí en tu país de qué ejercías o si trabajabas?

V: Yo estudié muchas cosas. No trabajaba, pero me saqué muchos cursos. Me saqué de enfermería, me saqué de gastronomía, de cocina, de repostería... de uf muchas cosas.

J: Súper. Si te pregunto quién te ha enseñado más cosas del pueblo, ¿a quién me dirías?

V: ¿En qué aspecto?

J: ¿Útiles para ti, que te sirvan para tu día a día, para tu vida, para tu...

V: Uy, Ana.

J: Vale. ¿Tienes relación con personas que sean de aquí del pueblo y que tienen un vínculo de confianza que tú digas, si me pasa algo, las puedo llamar?

V: No.

J: Es más, con personas que tienes vínculo, como puede ser con Ana...

V: Es que yo solo con ella no...

J: Vale.

V: O sea, al tener con nadie no...

J: Vale, súper.

J: ¿Dirías que has tenido una buena acogida?

V: Sí.

J: Vale.

J: ¿Y las personas del pueblo con las que te tengas o no sé, pues yo qué sé, los papás de la escuela, o personas que vengan al restaurante a comer o así, ¿tú crees que tienes un buen trato, que te valoran, que te ven...?

V: Es que no... Es que si me ve yo no... ¿Cómo le puedo decir? No soy de conversar, no soy de...

J: Claro.

V: Es que si me ve yo no soy de... De estar mucho... Evito... No problemas, sino que voy conociendo la gente y digo no puedo estar ahí. Soy muy de... Soy bien delicada en ese aspecto de relacionarme.

J: Vale.

V: Porque no me gusta... Cuando doy, doy, pero doy todo de mí.

J: Claro.

V: Pero si me fallan no puedo. Soy bien aparte. Es el mejor.

J: Poquita a poco, conocer a pasos de confianza, ¿no? Y luego cuando ya vaya...

V: No, no, yo converso. No me gusta relacionarme de esto, no. No soy de mucho. Soy de aparte.

J: Vale. Te quería comentar. He visto que hemos coincidido en el programa de Ciudadanía que hicieron con la Generalitat. ¿Participas en alguna otra actividad del Ayuntamiento, de algún grupo de voluntariado o de alguna otra cosa?

V: Me he querido anotar de voluntaria, pero no, no...

J: Al final no.

V: No, no he tenido como... Alguien que me diga ¿quieres anotarte en voluntariado de cualquier emergencia, de alguna cuestión de... ¿Que caiga algo catastrófico o algo? No. O sea, que me lo ofrezca y yo diga sí, sí.

J: Claro. ¿Crees que te faltaría información, tal vez?

V: Sí.

J: Que si te explicaran y te dijeran mira, pues aquí...

V: Si

J: ¿De cursos y así?

V: A mí me gusta sacar cosas. Pero aquí no, no tengo esa información.

J: Vale. Perfecto. Si tú dijeras ¿qué se puede mejorar? Es decir, ¿qué podría ofrecer Maite o el Ayuntamiento para que tú estuvieras mejor o para que tú en algún momento hayas podido mejorar al respecto? O no, todo está correcto y no hay nada que mejorar.

V: ¿Qué mejorar?

J: Que tú digas, mira, yo si hubiera tenido esto, estaría mejor.

V: Es que yo creo que el idioma es lo más importante cuando uno llega a cualquier país que quiera ayudar.

J: Entonces la manera como se ofrece el idioma tal vez ¿debería cambiar?

V: Claro.

J: Vale. Esto lo pasaremos vale.

V: Creo que ahora sí que hay tres jornadas del catalán.

J: Sí. Y además estamos haciendo el proyecto este de mentoría, que a lo mejor te interesa en algún momento apuntarte.

V: ¿De mentoría?

J: Sí. Hay mujeres de aquí del pueblo que quedan con personas que a lo mejor hace poquito que han llegado, o como tú, ¿no?, que llevas tres años, quedan unas horas a la semana y comparten siempre en catalán sus vidas, lo que les pasa, sus inquietudes...

V: Huy si yo no lo hablo..

J: Claro, pero la idea... Sí, sí, tenías que hacer tú el ejercicio de... Voy a intentar hablarlo, pero claro, solo estás con la otra persona, no te juzgas. No hay compromiso. No se va a reír si tú dices una palabra diferente y te ayudará...

V: Uy, que hay mucha gente que aquí se ríe cuando uno no habla.

J: Ah, esto no lo has dicho.

V: Hay mucha gente que uno quiere tratar de hablarlo, tal vez no como lo hacen, pero se ríen.

J: Y a lo mejor tú te sientes que te están juzgando y dices paso, cambio al castellano.

V: Yo soy de esto de... El que se ríe, pierde. O sea, es más tonto el que se ríe que el que lo estás intentando. O sea, para mí, yo pienso esto. O sea, eso no me limita a mí.

J: Vale. ¿Hay algo que no te haya preguntado y digas, mira, a esta Jessica le podría interesar?

V: No.

J: ¿Te sientes bien en Sant Hilari?

V: Sí. Con mucha gente no, pero ya es cosa...

J: Bueno, cosa de cada uno. Yo tampoco me llevo bien con todo el mundo.

V: No, yo no es que me llevan mal con todo el mundo, sino que yo soy de... ¿cómo puedo decirlo? Yo no soy muy reservada en el aspecto de... de convivencia de... con alguien. No soy muy de... Yo puedo decir hola, buenas tardes, esto, y ya está, pero de... que yo voy a sentarme con alguien, o sea, a mí, no.

J: No, pero eso tampoco lo hago yo.

V: Porque he descubierto aquí que no... bueno, no todo el mundo, no voy a juzgar, pero la mayoría de personas quieren saber su vida para luego divulgarla.

J: Ya, sí.

V: Y yo digo esto no...

J: Esto en catalán se llama "safareig"

V: Conmigo no. Yo no soy partidaria de...

J: Me he enterado que tal, si..

V: porque quieren saber la vida ajena, pero la vida de ellos no quiere que nadie la sepa.

J: Claro, claro.

V: Pero sí hablar de la vida ajena. Entonces yo soy... de esto soy bien delicada. Soy cortante con eso. Pero de ahí por lo demás no. De racismo de esto no, yo no le he vivido aquí.

J: Aquí tú no lo has vivido, pero hay.

V: Sí.

J: Mi marido es portugués y ha pasado la vida.

V: No, Mía anteriormente me sufría mucho.

J: ¿Sí?

V: Sí, pero era como un niño... No, como una niña y un niño.

J: ¿Lo hablaste en la escuela?

V: No. Yo lo hablo con ella.

J: Pues deberías, es que esto lo tienen que trabajar entre todos. Yo lo trabajo con mi hijo.

V: No, yo con ella, con Mía. Mira, todos los niños son iguales. Aquí no hay uno más que otro.

J: Claro.

V: Cada quien es esto. O sea, yo con mis niños yo lo hablo. Pero Mía era así. Le tenía mucho temor a mí.

J: ¿Y Mía es súper dulce?

V: Sí, tiene este problema, pero habían dos niños, una niña y un niño que me la...

J: Una que empieza por J, ¿no?

V: Sí.

J: Sí, sí, sí, sí.

V: Y el otro es un...

J: Pero esa niña tiene un problema con la vida, porque mi hijo habla castellano. Yo soy andaluza y mi hijo habla castellano. Y si se enfada no dice... No, dice... Lo dice mal. No, dice en castellano. ¿Por qué hablas castellano? Pues porque quiero. Mi hijo habla castellano conmigo. Con su padre habla portugués y en la escuela catalán y no pasa nada.

V: Mía sufría de eso, ahora lo está superando.

J: Pero yo sí que te aconsejo que te acerques a las tutoras de la escuela, porque ahí hay un trabajo comunitario que hacer XXXXXXX. Y ahí es importante que la escuela diga, ostras, hay un problema, vamos a trabajar, porque ahora es cuando puedes corregir la mente de esos niños que tienen 8-9 años. Pero cuando tengan 15, eso ya está ahí fijado y no se va.

V: No, y también sufría ese efecto de decir... Mucho es decirle, tú eres pobre. Tú eres esto. Tú eres lo otro. Yo tengo esto. Yo trato de explicarles. Y le digo, aquí nadie es pobre. Aquí todos somos ricos. Todos, todos. Pero pasamos por etapas.

J: Y hay momentos que... Y eso le duele a una madre.

V: Y yo le digo no. No somos pobres. Pobre es el que se burla de ti. Pobre es aquel que no entiende que hay que ir escalando. Y dice, mami, pero es que esto y esto.. Yo, le digo no. Le digo, uno es pobre. ¿Sabes cuándo una persona es pobre? Cuando no tiene amor por aquella persona. Cuando no le digo respeto a aquella persona. Cuando ves que se cae y tú no le ayudas. Esta persona es pobre porque no te ayudó. Pero es pobre de mente. Digo, en un material como hoy podemos tener, y yo se lo explico.

J: Lo que le falta a su niño es amor. Su madre y su padre no se ha parado a mirar qué es lo que le pasa en esa cabecita.

V: Y Mía

J: Porque los niños no dejan de ser niños.

V: Eso es lo importante.

A: ¿Puedo decir algo?

J: Claro.

A: Con lo que están diciendo, tú te dices una clave de que el niño no tiene la culpa ni la niña. Es los padres, como los están educando en casa, en donde enseñen y los niños forman al cole.

J: Pero es que puede ser que esa madre o ese padre no sepa que su hijo hace eso. Porque si tú no lo has dicho en la escuela...

V: Lo saben, pero qué pasa que tu eres el malo en decirlo

J: Claro que tienes todo el derecho a decirlo. Y ello es toda la obligación de trabajarlo.

V: Y yo... Le digo Mía, no, hija. Esto no es así. O yo le digo Mía, si no sabes algo, pregunta. Y si te dicen tonta o si te dicen que no sabes esto... Mejor que te digan esto. A que te digan, ah, mira que ella esto. Le digo, porque ella me lo cuenta. Y le digo, uno siempre pregunta. Aunque uno sepa algo, pero si la otra persona lo hace mejor, pregúntale. ¿Cómo lo has hecho? Para que tú lo sepas. Pero si vos piensas que aquella persona lo hace mejor, pregúntale. ¿Cómo hiciste para hacerlo mejor? Le digo, uno es así. Pero uno no se siente menos que nadie. No, digo, no. No es correcto. Y dice, ah, vale, mami. Ya días no me lo dice que la molestan. Pero, uy, al principio de este año, Ana...

J: Pues cuando... Cuando vaya esa tutoría, ahora ella tiene Mónica, ¿verdad?

V: Uy, sí, más bien tengo que ir, porque no me ha anotado para... Porque creo que hay que anotarse.

J: No, con los grandes no, con los pequeños sí.

V: Pero el año pasado nunca fui, porque nunca me dijeron nada.

J: Bueno, pues cuando hayan yo te aviso.

V: Vale.

J: Y vas y hablas con Mónica, porque Mónica además es muy buena tutora y te va a ayudar un montón con eso.

V: Sí, yo hablé con ella, que Mia tiene un problema, es que ella se le queda algo y ella se lo graba aquí. No es de escribir, ella se lo capta... Ella se lo graba. Pero si usted le grita, se fue todo. O sea, Mia no es de...

J: Es nerviosa.

V: Mia es muy nerviosa. Parece mucho de nervio. Y si uno le grita...

J: Voy a parar que ahora ya estamos hablando de Mía.

E2- 33 Anys

Nascuda a Tànger (Marroc)

Arribada l'any 2022

Entrevista realitzada el dimecres 21 de Febrer de 2024.

J: M'expliques una mica la teva història, com vas arribar aquí?

AA: Parla en àrab.

T: Diu que ella ha arribat bé que en arribar s'ha trobat amb la seva germana i que ara viu amb la seva germana

J: Vale

AA: Parla en àrab.

T: I el problema que ha trobat és que no troba casa. Encara viu amb la seva germana i els seus fills.

J: Alguna cosa em va comentar la Cristina. ¿Tu viniste con un visado, viniste...?

AA: Si, si.

J: ¿Un visado de estos de tres meses?

AA: Parla en àrab

T: Si, si.

J: ¿Y el problema principal es la vivienda?

AA: Parla en àrab.

Traductora: Si i ara diu que encara busca.

J: És molt difícil. No hay alquileres en el pueblo.

AA: Parla en àrab.

Traductora: Porta ja un any i set mesos buscant i no troba.

J: Mare meva. Ja porta un any i set mesos a Sant Hilari?

T: Si.

AA: Parla en àrab.

T: Ella ha vingut del Marroc directament aquí.

J: Vale, i perquè has decidit quedar-te a Sant Hilari? Com has pres aquesta decisió?

T: Formula la pregunta en àrab.

AA: Respon en àrab.

T: Ella ha vingut del Marroc només per turista però li ha agradat i s'ha quedat. Sant Hilari li ha agradat molt diu.

J: Normal

T: Hum, hum.

J: I per tant tu tenies ja una vida a Tànger entenc que potser treballàveu amb el teu home i fèieu coses allà no?

T: Formula la pregunta en àrab.

AA: Respon en àrab.

T: Ella treballava cosint

J: I el teu home també?

T: Formula la pregunta en àrab.

AA: Respon en àrab.

T: Mecànic de cotxes.

J: Ostres pues quina decisió més valenta, si tens una vida més o menys i arribes aquí i et trobes que ni saps on viure ni què fer.

T: Tradueix la resposta.

AA: Parla en àrab.

T: Han passat dos mesos i s'ha quedat embarassada.

J: Clar

AA: Parla en àrab.

J: Llavors com per tornar... Com està la sanitat a Tànger? Tema hospitals?

T: Formula en àrab.

AA: Contesta en àrab.

T: Aquí molt millor.

J: Perquè és sanitat privada potser allà?

T: No, n'hi ha que és pública i n'hi ha que és privada.

J: Què és el que més t'ha agradat de Sant Hilari quan vas arribar?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab.

T: Li ha agradat la gent i la natura.

AA: Respon en àrab.

T: Diu que no ha trobat racisme.

J: Això és molt important eh, perquè... També tens sort eh, perquè en aquest poble n'hi ha.

T: Tradueix la resposta

AA: Parla en àrab.

T: Diu que encara no ha conegut ningú.

J: "Xaxi pistachí"

J: Quan ja arribes... ¿llegas te quedas en casa de tu hermana que es lo primero que haces?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab

T: Estava embarassada, no estava bé... volia treballar però no podia.

J: Em... vas anar a veure a la Maite a l'Ajuntament?

T: Tradueix la pregunta

AA: Si, si

J: Què et va explicar la Maite?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab

T: Li ha dit que les coses que no podria fer, que d'aquí 3 anys podria fer els papers. Que trobaria molt difícil trobar casa, i que no podria treballar.

J: ¿Te dijo para hacer curso de catalán?

AA: Si

J: ¿Has ido?

AA: Año pasado

T: L'any passat feia el curs, aquest any ja no perquè té el bebè.

J: No l'has acabat oi?

AA: No. Parla en àrab.

T: L'any passat al Febrer es va posar malalta i es va quedar ingressada un mes al Trueta i no va tornar.

J: Vale ha fet un ingrés hospitalari i ja no va tornar.

J: i L'ajuntament cada tres mesos organitza una sessió de benvinguda con el alcalde allí en el Ayuntamiento os presentan un poco el pueblo. ¿Tu has ido a eso?

T: Tradueix la pregunta.

AA: Respon en àrab.

T: Diu que no li van fer.

AA: Afegeix resposta

T: La Maite li va dir que si que estàs benvinguda i així

J: Esto se hace con todas las personas nuevas que llegan al pueblo.

T: Tradueix.

AA: Respon de nou.

T: No li van dir.

J: Bueno alomejor ahora la hacen porque como estuvo la pandemia por medio se pararon.

T: No però a la XXXXXXXX li van dir eh, i hi va anar. Si, si...

J: És estrany això...

T: Van venir jo crec que juntes eh, ja porten més o menys el mateix....

J: No sé, "muy mal" i has tenido alguna necesidad que el Ayuntamiento no te haya podido ayudar, alguna cosa que necesitaras o así?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab

T: No, no. L'ajuden diu.

AA: Afegeix en àrab.

T: La Marina també l'ajuda. La Maite que estava embarassada i li va fer el padró...

J: La Marina de Serveis Socials?

J: Vale, hay otros cursos que son de formación y para decidir si quieres hacer alguna profesión en concreto... o si quieres aprender informática u otras cosas. ¿Esto te lo ha ofrecido Maite?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab.

T: Avui té una cita amb la Maite i la Cristina (la seva mentora)

J: A veure què et diu, no crec que sigui per això. Serà per tema habitatge jo crec... La Cristina ha demanat ajuda per tema habitatge.

T: Ah vale, casa no?

J: És que és molt difícil, es un show...

J: Tema menjar, tema recursos de roba, t'ha fet falta que algú t'ajudi amb això?

T: Tradueix la pregunta

AA: No

T: No perquè estava amb la seva germana i l'ha ajudat molt.

J: Clar es que quan tens família aquí es diferent...

J: Qui t'ha ensenyat més coses del poble?

T: Tradueix la pregunta

J: Donde ir, donde comprar las cosas...

AA: Respon en àrab

T: La seva germana

AA: Respon en àrab i menciona Cristina

J: Ah si la Cristina, clar perquè ella també està fent el Rossinyol com XXXXXXX. Ella té la Teresa i ella la Cristina. La Cristina a més és una noia jove, clar no és com la Teresa. És una noia jove que ha nascut aquí al poble i llavors tenen edat similars. La Cristina té 27 o 28 i ella 33 estan en edats similars.

T: Tradueix la resposta

J: Has anat algun curs, algun taller a algun espai cultural que faci l'Ajuntament?

T: Tradueix la pregunta

J: Alguna reunió, alguna xerrada...

AA: Respon en àrab

T: Si, si que hi ha anat

J: Quines?

T: Pregunta en àrab

AA: Respon en àrab

T: Ha anat sobre la gent de Sant Hilari i l'altre era per estudiar català.

J: Tienes amigas o te has relacionado con personas que ya fueran del pueblo?

AA: No, no

J: Ya me dice que no, ya me ha entendido eh...

AA: No tengo, Cristina y ya està...

J: ¿Pero por qué? ¿Te cuesta relacionarte, o no te apetece?

T: Formula la pregunta en àrab

AA: Respon en àrab

T: Diu que no en vol una, diu que amigues marroquines tampoc en té.

J: ¿Tampoc en té?

T: Pregunta en àrab

AA: Diu quelcom en àrab

J: I per exemple una mama que t'expliqui coses també com a mama... jo quan vaig tenir els meus fills. Cuando tuve a mis hijos quedábamos unes cuantas madres para explicar lo mal que dormíamos que nuestros niños no nos dejaban vivir, que ahora el niño no comía y lo hablabas con otras mamás y te sentías más tranquila. ¿Un espacio de estos no te gustaría?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab

T: Diu que no que només parla amb la seva germana i amb la seva mare.

J: Muy mal eh XXXXXXXX.. Tienes que hacer amigas y hacer cosas...

T: Li tradueix

AA: En àrab

T: Diu que tampoc li explicaria res, que no li diria res a elles.

AA: Nada...

J: Però allà al Marroc tenies amigues no?

AA: Si

J: I perquè aquí no?

AA: Respon en àrab

T: Diu que aquí, diguéssim no li agrada ninguna.

J: Al cap fan xerrades de benestar i família que estan bé.

T: Li explica en àrab

AA: Respon en àrab

T: Diu que no hi va

J: Però t'agradaria?

T: No...

J: Tu en tu casa, no vayas a salir...

AA: Cada día salgo. Continua en àrab.

T: Diu que al matí porta els nens de la seva germana al cole. Després se'n va a donar un vol sola.

AA: Parla en àrab

J: A quina escola van els teus nebots?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab

T: Sant Josep

J: Es que no os hemos visto.

T: Si jo tampoc mai l'he vist

J: Nosotras, su hermana i mis hijos van al Guillerries.

AA: Ah al Guillerries...

J: Que es el otro que està arriba

J: Por eso no te he visto yo y ella tampoco.

T: Li tradueix

T: Diu que ella tampoc mai ens havia vist.

J: Mucho no sales...

T: No...

AA: Parla en àrab

T: Diu que surt cap al bosc del Bon preu, saps allà al bosc del mirador?

J: El parque secreto li diu el meu fill. He he!

T: Ah si?

J: Mi hijo el parque que hay detrás del Bon Preu le llama el parque secreto

T: Tradueix el meu comentari

AA: Pero bueno...

J: ¿Pero tendrías que hacer cosas para conocer gente no crees?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab

T: Diu que aquí no ha trobat ninguna amiga de confiança, que mai ha parlat amb ningú...

J: Tot és començar. Amb la Cristina ho tens fàcil, és un sol

T: Li tradueix

J: Si, és molt maca

AA: Respon en àrab

T: Diu que la Cristina és molt amable

AA: Mucho

J: Hi ha alguna cosa que et preocupi ara mateix? ¿Algo que te preocupe?

T: Tradueix la pregunta

AA: Respon en àrab

T: Diu que ara just és la casa. La seva germana busca, ella busca i a més on viuen és una casa de ocupa.

J: ¿Del banco?

AA: Si

T: Diu que no ha trobat

J: La teva germana té papers?

AA: Si, si

J: Ah Bueno encara... a veure si per aquí...

J: Es que ahora los alquileres te piden contrato, nomina, te piden tantas cosas que te están dejando fuera... no hay manera de que tu tengas un salario como el que piden. Te piden 1.400, 1.500 euros es imposible. Es imposible acceder a un alquiler así, tiene que ser que alguien tenga una casa y sin inmobiliaria te lo quiera alquilar, pero es muy difícil...

T: Tradueix el comentari

AA: Parla en àrab

T: Diu que el seu home ja té un noi que ja li farà tot, té papers, té nòmina... però ella només vol la casa

J: Un noi que té papers que vol això?

T: M'ha dit que ells només volen la casa però que aquesta serà en nom d'un altre senyor.

J: Ah Bueno trobar opcions... Pero vigila lo que haces que no te vayan a estafar que hay muchas estafas eh XXXXXXXX...

T: Tradueix el comentari

AA: Parla en àrab

T: Riu, diu que per això no té amigues. Que no confia...

J: ¿Que remedio no?

T: Tradueix la meua pregunta

AA: Parla en àrab

T: Ella quan va venir, quan es va quedar embarassada la seva germana li va presentar una noia per a que li fes la traducció, per anar al metge, anar a Girona i així. Aquella noia anava amb amiguetes seves i li deia que ella no sabia res, que ella l'havia de traduir tot, parlava malament d'ella i des d'aquest moment ja no li agrada.

J: Clar. Porque desconfías si alguien te ha hecho algo malo desconfías.. normal. Pero hay gente muy buena, gente que tiene ganas de conocer a otras personas

T: Tradueix la resposta

AA: Parla en àrab

T: Diu que poc a poc

J: Cuando vaya a la escuela o a la guardería conocerás otras mamas...

T: Li tradueix

AA: Parla en àrab

T: Diu que igualment que porti els nens de la seva germana allà només diu hola, hola i ja està.

J: No és el mateix el Sant Josep que el Guillerics.

T: si, si ja t'ho dic jo.

T: Li explica en àrab

AA: Parla en àrab.

J: El Sant Josep era una escuela que hasta hace un año era concertada. Para ir a esa escuela se tenía que pagar.

T: Tradueix.

J: Entonces el Ayuntamiento cuando llegaban personas nuevas repartía y decía para este cole tantos para este cuantos. Si la persona que iba no podía pagar el ayuntamiento les ayudaba. Pero claro los compañeros de clase ya veían a esa persona como que no estaba pagando, como que era una persona diferente. Explica-li, explica-li.

T: Tradueix

AA: Parla en àrab

J: Bueno XXXXXXXX gracias, paramos aquí la entrevista.

E3-31 anys

Nascuda a Kenitra (Marroc)

Entrevista realitzada el 21 de Febrer de 2024.

J: De quin país ets?

DL: Marroc.

J: I de quina ciutat o poble?

D: Kenitra

J: Kenitra. Espera, m'ho vols escriure?

D: Si

J: Millor no? Hehe

J: Vale, súper. Quants anys tens?

D: 31

J: Que jove!

D: Si! Madre mia...

J: Ets més jove que jo eh!

D: A si?

J: Jo 35!

J: Vale XXXXXXX, explica'm una mica: quan vas arribar a Sant Hilari? Quin any?

D: 2022

J: 2022, val

D: Ara tengo dos "anys i medio"

J: Dos anys i mig. Vas arribar tu sola, amb el teu home, amb els nens? Co manar això?

D: Amb el marit, dos nens.

J: Tots junts? El teu marit no havia estat primer aquí?

D: Què?

J: El teu marit no havia vingut sol, va venir tots a la vegada.

D: Si, si.

J: Tens dos nens eh, l'Atar i el petit oi?

D: Si, si.

J: I, com és que vau venir a Sant Hilari?

D: Tengo a mi familia aquí.

J: Tens la familia aquí? Que bé

D: Si.

J: Germans, germanes?

D: 3 germanes. Dos i jo 3. I dos germans.

J: I d'aquestes cinc germans tres viviu a Sant Hilari?

D: Una en Almansa. Ella vivía aquí però quan es va casa marxar amb el marit a Almansa.

J: Si que hi ha una altre noia que us assembleu molt eh que si?

D: Si.

J: Perquè vau deixar el Marroc? Estàveu bé allà? No estável bé? Quin motiu hi va haver per marxar?

D: Está bien pero... algo no está bien como la salud, como el cap.

J: Ah, els hospitals?

D: Si els hospitals al Marroc no están bien.

J:Vale

D:Tambien el colegio, no está bien. Por los niños, cuando tu quieres un hospital no tienes dinero no hay salud

J:Ah, los hospitales son de pago!

D:Si, por clínica.

J:Claro.

D:Por un hospital, un cap normal cuando tu sales...

J:Trabajabais allí?

D:¿Dónde?

J:En Marruecos.

D: Si

J: ¿Trabajabais los dos?

D: Si

J: ¿De qué hacíais? ¿De que trabajábais?

D: ¿Yo?

J: Si

D: Costura

J: ¡Ah cosías!

D: Si, de la cadira del coche

J: De cadires de cotxe molt bé, i quan has arribat aquí a Sant Hilari què és lo primer que has fet?

D: Ahora

J: El 2022 quan vas arribar aquí a aquest poble què vas fer?

D: Trabajar una mica en la cuina como ayudante, només així

J: Perquè en quina situació estàs ara? Tu pots treballar? Tens papers ?

D : No, nomes horitas i ya está

J: I el teu home tampoc?

D: Tampoco en el bosque.

J: I vas anar a l'Ajuntament quan vas arribar aquí a Sant Hilari per fer els papers d'empadronament i tot això?

D: Si

J: I, com va anar la primera visita a l'Ajuntament?

D: Con la Maite

J: Si amb la Maite. I què et va explicar la Maite ?

D : Moltes persones, donar el contrato de la casa per a empadronament. Entrar los hijos a l'escola...

J: I et va donar els papers per anar al cap també no?

D: Si el cap també.

J: I llavors suposo que et deuria explicar quines coses ofereix l'Ajuntament: per exemple et va explicar que hi ha els curso de català?

D: Si

J: Ara estàs fent català oi? I què tal t'agrada?

D: Si que m'agrada.

J: Tu creus que amb el català que esteu fent es pot aprendre bé o hi ha alguna cosa que a tu t'agradaria fer més? D'aquestes sessions de català? T'agraden?

D: Si

J: Esque hi ha companyes que m'han dit que tota l'estona és d'escriure i que elles li agradaria també parlar.

D: Pero escribir también es importante..

J: Es importante, vale

D: Cuando tu tienes una consulta de l'escola tu es obligatori saber escribir. Cuando no saps no puedes.

J: I et van convidar a l'Ajuntament a fer una sessió de benvinguda? Et van explicar coses de l'Ajuntament, de Sant Hilari amb l'alcalde? Això ho has fet?

D: ¿Dónde?

J: A l'Ajuntament, amb la Maite.

D: No, no.

J: Normalment cada tres mesos les persones noves del poble se les convida a anar a l'Ajuntament i l'alcalde els hi fa la benvinguda. Us expliquen coses del poble i coses importants que us poden servir.

D: Doncs no...

J: Quan tu vas arribar aquí al poble on et vas quedar a viure? Tenies casa?

D: Qui?

J: Tu para vivir, cuando llegaste donde fuiste a vivir? En que casa te quedaste?

D: Si, calle Doctor Fleming

J: ¿Vale allí de vecinas no?

D: Si

J: ¿ Todavía vives ahí?

D: Si

J: Ahora no te veo...

D: Yo también...

J: ¿Es una casa que habéis podido hacer un contrato? ¿Estáis como de ocupas o como va?

D: No, un contrato de alquiler.

J: Porque ahora es muy difícil encontrar alquiler eh...

D: Si...

J: Vale perfecto. ¿Tú crees que la gente del pueblo te ha recibido bien? ¿Tú te sientes que en el pueblo estás cómoda? ¿Que la gente del pueblo se relaciona contigo?

D: Si, está bien.

J: Si, ¿estás bien?

D: Contentos, sí.

J: ¿Quién dirías que ha sido la persona que más cosas del pueblo te ha enseñado? ¿ Qui t'ha esenyat més coses de Sant Hilari? Algun familiar, algún vecino, algún amigo...¿ Dónde comprar, donde llevar a los niños...? ¿ Quién te ha enseñado esas cosas del día a día?

D: Mi hermana.

J: Bueno y a ahora Cristina un poco no?

D: Si, Cristina.

J: Hace días que no la ves ¿No?

D: Si..

J: Creo que está malita.

D: Hoy la he visto por la mañana.

J: Ah hoy la has visto por la mañana, ¡qué bien!

J: ¿ Tu dirías que conoces bien el pueblo?

D: Si

J: ¿O hay cosas que todavía no conoces?

D: Si

J: ¿Sabes donde están todos los servicios, donde buscar cualquier cosa?

D: ¿Qué?

J: ¿Conoces todo lo que hay en el pueblo?

D: No sé, yo mirar todo lo del pueblo...

J: Cuando fuiste a ver a Maite: ¿pediste ayuda para los trámites de extranjería? ¿Para pedir los papeles y eso?

D: Cuando acaben tres anys potser si...

J: Tres anys

D: Si, tres anys

J: Vale, que más. ¿ Has hecho algún curso para empezar a trabajar?

D: No

J: ¿ Has ido a hablar con Roberto?

D: No, no. Només el curs de català.

J: Nomes català.

J: Supongo que esto te lo explicarán cuando hayas pedido los papeles.

D: Humm

J: Vale, com creus que és l'acollida, lo que fa la Maite? L'acollida està bé, les coses que t'há explicat estan bé o creus que et falta alguna cosa ?

D : La Maite, todo bien. Si, si.

J : Has participat o participes en algun grup que facin activitats, reunions a Sant Hilari? Caminades?

D: No

J: I si fan algun taller des de l'Ajuntament acostumes a anar a aquestes coses?

D: No.

J: Tampoc. Però perquè no vols o perquè no ho saps?

D: No saps i no..

J: No t'informen no?

D: No

J: I a l'escola? Com ha anat la entrada dels nens a l'escola? Amb les professores bé? Amb els directors bé ?

D : Si, tot bé.

J : La informació que t'arriba l'entens? Quan t'arriben coses pel Tok App ho entens? O et costa?

D: El què, el Cap?

J: No el Tok App, l'aplicació. Tu no tens Tok App al mòbil?

D: Ah Tok App si!

J: Que diuen demà fem una excursió portar entrepà? Això ho entens?

D: Si, entiendo però l'escola també entro a la traducció

J. Ah tens traducció a l'escola?

D: Si molt bé. Cuando yo no entiendo

J: T'ho expliques no? I com es fa aquesta traducció? Algú de l'escola t'explica o com?

D: Què?

J: Qui t'ajuda amb la traducció? Qui és la traductora?

D: No se

J: Al cole aquesta traducción qui la fa?

D: No cuando entras en Tok App, mira un moment (Ensenya el móvil) ara és normal cuando tocas aquí tradueix

J: Ah però això és el traductor de Google. Jo pensaba que hi havia alguna persona que et feia la traducció! Així molt bé... Vale vale

D: Si

J: Quin és el teu objectiu ara? Què t'agradaria fer, millorar els pròxims anys?

D: Quien yo?

J: Si aquí Sant Hilari

D: Yo bien

J: Però què voldries fer? Per exemple treballar d'alguna cosa, estudiar? T'agradaria fer alguna cosa?

D: Si m'agrada estudiar, i también trabajar, i bien

J: Estudiar el què?

D: Estudiar català.

J: Bueno però n'estàs aprenent molt fa poc que estàs aquí. Ho estàs fent molt bé! Si home!

D: Un poco si

J: Clar... hi ha alguna cosa en la qual ningú t'hagi pogut ajudar? I que tu diguis a mi m'hauria ajudat fer no se qué? O que algú m'ajudés amb alguna cosa?

D: ¿De qué...?

J: Amb la vida en general

D: No sé

J: Alguna cosa que tu diguis, això a mi en fa falta i no.

D: I quienes ajudan?

J: Si fa falta que algú t'ajudi amb alguna cosa.

D: No

J: Tot esté bé?

D: Si

J: Doncs ja està, les preguntes eren molt per l'acollida i que m'expliquéssis perquè havies triat Sant Hilari però el teu cas és molt clar perquè tenies família aquí.

D: Si

J: Llavors abans d'anar a qualsevol lloc on no coneixes a ningú vas on està la família.

D: Si

J: M'has entès el que t'he dit ara?

D: Un poco... alquiler aquí no hay pero yo tengo familia aquí yo puedo quedar en su casa. Porque no es casa nueva pero...

J: ¿Vivís juntos con tu hermana?

D: Ella arriba, yo abajo

J: Vale y así estáis juntas en el mismo... edificio. Claro y ella ya estaba aquí y ya tenía el contrato y por eso pudiste conseguir el contrato no?

D: Cuando yo venir aquí ella me puso a vivir con ella. Con los niños i el meu marit. Pero llamar con la dueña de la casa tenia una abajo pero muy bruta... y tenia muchas cosas no importantes. Yo hablé con ella y ella donarme ese piso y yo con mi marit agafar todo fuera y he pintado, limpiado todo. También he barrido y todo. Ahora está bien si. Pero mejor ¿no?

J: ¿Y los niños se han adaptado bien a venir aquí? ¿Están contentos?

D: Si, si. La meva filla quiere ir al Marroc. Yo le digo no puedes ir ahora al Marroc, no puedes vivir aquí i escola allá...

J: Claro

J: ¿Qué es lo que más te gusta de este pueblo?

D: Muy tranquila, hay gente buena, si. Mi familia también

J: ¿Allí en Marruecos tienes a tus padres y así?

D: Si.

J: ¿Cuándo podéis los vais a ver no?

D: No, no vamos.

J: Bueno ¿habláis por el móvil no?

D: Si whatsapp, cada año que puedo vaig para mirarlos...

J: Esque es muy duro tener la familia fuera...Vale XXXXXXXX, muchas gracias. Pongo esto a parar.

E4 – 34 anys

Nascuda a Lima, Perú.

Entrevistada realitzada el 21 de Febrer de 2024.

J: ¿Nombre y apellido?

G : XXXXXXX

J: ¿Con V?

G: Si, con V.

J: Vale, ya está. Solo el primero.

J: Como es una entrevista anónima, no voy a publicar tu nombre en ningún sitio.

G: Si quieres la publicas, no hay problema.

J: Ya, pero no.

J: Debo, por protección de datos, debo mantener el anonimato de todas ustedes.

J: Entonces, cuando yo hablo de ti serás GR, ¿vale? Para no...

J: ¿De dónde eres?

G: De Perú.

J: ¿Ciudad?

G: De Lima.

J: ¿Y edad?

G: 34.

J: Eres más joven que yo, ¿eh?

G: ¿Cuántos años tienes?

J: 35. Este año cumpla 36.

G: Yo cumpla 35. Ahí está. Un año.

J: Lo primero que te voy a preguntar es que me expliques un poquito cómo ha sido tu proceso, cómo saliste desde Lima, cómo has llegado a Sant Hilari, y sobre un poquito tu historia en relación a esto, el viaje migratorio qué has podido hacer tú.

G: Yo salí de Perú hace dos años, cinco meses exactamente, y salí con mucha pena dejando a mi familia. Justo una semana antes de mi viaje mi mamá falleció...

J: Suspiro de sorpresa

G: Fue muy duro no saber si venirme o quedarme, porque no tan solo era la partida de mi madre, sino era la partida mía y de mi hijo. Entonces claro la ausencia de tres personas, claro. Yo estoy viva, mi

hijo, pero la casa se sentía sola. Era ponerme a pensar porque solo tenía una semana. Y me ponía también a pensar el trámite que había hecho mi marido aquí, el gasto y trámite, el tiempo y todo. Y dije, tengo que venir a hacer tripas corazones. Y bueno, aquí estuve, llegué...

J: Tu marido llevaba ya muchos años aquí, ¿verdad?

G: Veinte años, ya, veinte años.

J: ¿Y entonces os veíais cuando él podía ir a visitarte a Lima?

G: No. Él llegó... ¿cómo empieza la historia? Cómo yo vengo a parar aquí a Sant Hilari, muy lejano, porque él en 2013 viaja a Perú cuando fue el tema de la crisis aquí. Vale, estuvo trabajando sus años en Beulas, y llegó a la crisis y llegó allá. Era la primera vez que iba a trabajar allí a Perú porque se vino muy jovencito. Bueno, nos conocimos allá, nos casamos allá, tuvimos a mi hijo allá. Y bueno, con el tiempo decidió que tenía que volver aquí. Y luego, después de dos años y medio también, pude yo viajar, ¿no? Y fue el tema de la reagrupación familiar. Y que tuvo su proceso porque la pandemia demoró.

J: Claro...

G: Y bueno, tampoco me quería venir porque mi mamá estaba enferma y yo quería estar con ella. O sea, mientras que se demoraba yo estaba muy feliz.

J: Claro, era como, el destino me está dando unos meses de tregua para que yo me...

G: Sí, yo no tenía apuros, pero bueno, luego que ya decidí que tenía que venir, empezó a agilizarse más y me vine aquí. Ya te conté mi mamá falleció, vine aquí, tampoco la pasé bien aquí por la familia de mi marido, que me la pasé muy mal. A los 10 días me juzgaron. Pudieron determinar la persona que según ellos yo era y tuve que irme o Olot. Porque yo le dije a mi marido, me regreso. No puedo estar aquí después de todo lo que me han dicho y todo lo que yo he dicho.

J: Ellos no entendían esta relación, ¿no la aprobaban?

G: Sí, solo que son unas personas que les gusta criticar a los demás y no se dan cuenta. Sí.. Entonces, que si por ejemplo yo lo tenía desatendido a mi hijo, que en 10 días pudo determinar que yo no me preocupaba por mi hijo. Que yo a mi marido lo mandoneaba, no sé, por ejemplo: Tráeme un vaso de agua, no sé cómo le habré dicho que para ellos yo lo mandoneaba, cuando yo suelo pedir por favor y agradecer. Pero bueno, hubo una discusión muy fuerte, a los 10 días, y le dije yo me regreso. ¡Vámonos! ¿Qué hacemos aquí? Allá tengo casa...

J: ¿En Olot tenías algún amigo o familia en Olot? ¿Qué has dicho que te ibas a Olot?

G: Ah, era porque él llamó a su prima, su prima vive en Olot. Y ella dijo pues, te recibo aquí, primo, porque esto ya se venía a venir de allá, se conocen entre familias.

J: Y bueno, me fui para Olot 15 días. Supuestamente nos íbamos a quedar a vivir allá. Él iba a trabajar en Olot porque él es electricista industrial. Ya tenía faena. Pero bueno, el que esté su familia aquí influyó más que el retorne, porque también, como dijo, quería que su madre y yo nos llevemos bien. Y bueno, vinimos aquí, y con el tiempo nos acercamos, pero jamás esto hubo una disculpa de parte de ellos. Continuamos y nada lo quise pensar. Bueno, ya nos sobrellevamos, ¿no?

J: Porque en el fondo tú haces el esfuerzo por tu marido y por tu hijo, porque quieres que todo esté en la máxima tranquilidad posible, ¿no? Porque en el fondo es algo que pasa en las familias siempre. Yo tengo mi marido es portugués y ahora nos llevamos bien, pero no siempre nos hemos llevado bien. Y cuando iba allí el mes de agosto y estábamos allí todos, se consideraba que había que ir a coger patatas al campo, que yo también tenía que ir a coger patatas, o que sí, por ejemplo, había que hacer la comida para todos los que vinieran, pues que yo, como estaba en la casa, tenía que hacer la comida para todos. A mí no me han enseñado así. Yo cocino hoy, tú mañana cocinas. O sea, yo ni te voy a lavar la ropa, ni te voy a cocinar mientras estás así (gesto de cruzar los brazos)

G: Claro.

J: O sea, aquí estamos los dos y aquí formamos parte los dos.

G: Exacto.

J: Claro, pero allí nos lo veían así. Y este era motivo de disputa. Y a lo mejor hizo un poquito lo que le faltaba.

G: Claro.

J: Y con el tiempo vieron que yo era como era y que yo iba a seguir haciendo lo que yo pensaba y que luego ya entendieron un poco cuál era mi papel. Y ya era como, vamos a hacer esto. ¿Quieres venir? Y entonces, cuando me lo preguntaban, a lo mejor me apetecía y iba. Pero yo no tenía por qué ir a ningún sitio obligada. Solo faltaba.

G: Claro.

J: Vale. Volviendo al tema de la acollida, cuando tú llegas aquí a Sant Hilari, ¿cómo son los trámites y los papeles? Vas tu al ayuntamiento a firmar...

G: Sí, hicimos el tema de primero ir a la comisaría para el tema del NIE, la tramitación, que fue rápido, después de un mes me dieron la atención en el centro sanitario también muy bien. Luego buscar el colegio para mi hijo, todo fue muy bien con la señorita Maite, creo.

J: Con Maite. ¿Escogiste tú la escuela o te la proporcionaron ellos?

G: Ellos me la proporcionaron.

J: Vale.

J: No te dijeron, puedes escoger.

G: No, porque yo llegaba, creo que yo llegaba en julio, el 20 de julio, creo que ya todo estaba distribuido y iban a ver dónde había la disponibilidad para poder poner, porque no me dieron a elegir.

J: Pero bueno, estás contenta. ¿No?

G: Sí.

J: Yo también estoy.

G: Sí, sí.

J: Es muy importante que nuestros hijos estén en un buen sitio y que...

J: Vale. Y entonces, ¿con Maite hicisteis también el empadronamiento?

G: Sí, también. Con ell

J: Vale. ¿Y has necesitado asesoramiento sobre extranjerías o alguna otra cosa que Maite te haya podido ayudar también en algún otro tipo de ocasión?

G: Sí, hace poco me he acercado para poder pedirme en la nacionalidad.

J: Vale.

G: Y me dice... Bueno, sí la he buscado muy como apurada, como que no me da el tiempo para que me explique bien. Eso es verdad.

J: Vale.

G: Porque me dijo, bájate una aplicación y ve estudiando. Luego vienes y lo hacemos, pero como que muy apurada. Me dejó como que no clara. Lo hacemos ¿cómo? tengo que pagar ese inicio... O sea, yo tenía muchas preguntas. En esa parte no me supo ser muy precisa.

J: Vale.

G: Y estuve pensándolo hacerlo por un particular porque dicen que demora menos incluso de hacerlo por él.

J: Lo que pasa es que yo no sé lo que tienes que pasar tú, pero mi marido tenía que hacerle un examen y unas preguntas y le dije que no lo hiciera, que para qué. Que siga siendo portugués. Tú, en tu caso, a lo mejor, como no eres ciudadana comunitaria, a lo mejor te interesa hacerlo, pero me parece tan denigrante que te tengas que aprender.

G: Ciudadana comunitaria, ¿qué quiere decir?

J: Cuando tú eres de la Unión Europea, tienes unas particularidades que no las tienes cuando eres, por ejemplo, de América o de África, porque no hay una necesidad en común, no forman parte de la Unión Europea. Entonces él como es portugués, puedes circular libremente por toda la Unión Europea y él sigue siendo portugués. Tienes un NIE como ciudadano europeo, pero a ti sí que te interesa mucho.

G: Claro, porque, por ejemplo, en algún momento no sabes lo que es destino a la vida vaya a pasarme o... me quedo en el aire, ¿no? Vamos a suponer mañana más tarde me separo de mi marido y me toca irme para Perú... Claro, de boca para afuera, porque yo no soy ninguna niña tampoco para... Porque sabes qué pasa a las discusiones a veces, ¿no?

J: Sí, pero mente fría, que estos hombres son muy sencillos.

J: Vale, entonces, ¿Maite te ofreció, por ejemplo, la oportunidad de hacer algún curso de catalán o algún curso de formación?

G: No.

J: No te ofreció.

G: No que me acuerden en ese momento que me haya ofrecido.

J: No.

G: Más bien, yo por mi cuenta... Yo llevo un curso, pero por el SOC.

J: Vale.

G: Porque estuve trabajando en la residencia.

J: Ah, ahora estás en la residencia.

G: Sí, me dio un curso de sociosanitaria. Y bueno, pero fue porque estuve mirando, viendo que ahí hay que aprovechar.

J: Claro, sí. Perfecto.

J: Y, por ejemplo, hay otra cosa que Maite hace que llega una persona nueva al municipio. Organiza sesiones de bienvenida con las personas que han llegado, les presenta el alcalde, les explica cosas del municipio...

G: El caso mío no fue.

J: Tampoco.

G: No. Pero sí que me lo comentó una señora ecuatoriana. Me dice que el alcalde la va a dar bienvenida y no sé qué es.

J: ¿Quién? ¿Qué señora ecuatoriana?

G: No me recuerdo. La mamá de Noah. No me recuerdo. Cecilia.

J: No sé quién es.

J: Ella te comentó que había una sesión de bienvenida.

G: Incluso me invitó a ir y esto, pero yo ya tenía como dos años aquí, porque me la dijo hace unos meses atrás. Y yo dije que no, porque eso es para ustedes, que están viniendo recién. Yo ya no, pero nunca escuché que iba a haber esto. Porque siempre yo trato de involucrarme, de ir... Me gusta cómo se participa, pero por mi cuenta me averiguo porque no me llega la información a mí.

J: Claro. Vale, porque esto sí que es importante. O sea, esta bienvenida no es una cosa que se haga común en los pueblos de aquí alrededor. No se suele hacer. De hecho, la acogida de las personas, muchos ayuntamientos se lo toman como una obligación y no lo llevan de la manera como lo llevan aquí en Sant Hilari. Yo sí que considero que lo hacen bien. Sí que considero que Maite necesitaría apoyo, porque lo hace todo sola. Entonces, es lo que le pasa. Lo que tú me has dicho. Va apurada, no puede y a lo mejor dejar las cosas por mitad y no. Pero esto de la bienvenida es una cosa que toda persona que llega tiene derecho a recibir. Entonces, que tú no la hayas recibido...

G: Sí, no.

J: Porque tú, concretamente, en el 2021...

G: Julio 2021.

J: Claro, que ahí ya acabábamos de acabar la pandemia.

J: Lo que pasa es que aún llevábamos mascarillas. No sé, que a lo mejor en esta etapa se pararan un poquito esas secciones por el tema COVID.

G: Ya no sé.

J: Vale.

J: ¿Quién diría qué ha sido la persona que más cosas ha enseñado del pueblo? ¿Dónde comprar? ¿Dónde ir? ¿Dónde encontrar tal ropa? ¿Dónde encontrar tal libro? ¿Dónde...?

G: Yo creo que yo sola. Y luego mi marido en algún momento, pero... Yo soy muy callejera. Yo creo que ha sido el querer entrar en una independencia... Yo creo que más yo, yo misma.

J: Vale, porque si te pregunto las amistades que tienes, tu red de amistades, ¿tienes alguna amistad de alguna persona que sea ya la que está en el área? ¿O son personas que también son extranjeras?

G: También tengo personas que son de aquí.

J: Vale.

J: O sea que tú consideras que tienes personas que...

G: Sí, sí. Incluso me acabo de ver como una amiga catalana, una compañera, una amiga.

J: ¿Que trabajáis juntas en la residencia?

G: Sí, me ha venido a buscar y hemos ido a caminar por ahí...

J: Qué bien. Eso es súper importante. Que a mí me da miedo que no hagamos lo suficiente como ayuntamiento para las personas que llegan puedan tener esta red, ¿no? Porque antes he hecho una chica que le he preguntado y me ha dicho, no tengo amigas. No salgo, solo voy a la escuela, cojo al niño y vuelvo a la casa.

G: Tiene que salir que haga amistades...

J: Pero dice que no confía en la gente.

G: Eso tiene que ir a trabajarlo, porque entonces nunca va a tener relaciones con las personas.

J: Ahí está. Ahí está. Y depende de las experiencias que hayas pasado, supongo, para llegar hasta aquí, si te ha fallado mucho la gente, también a lo mejor tienes miedo.

G: También por eso tiene que trabajarlo para...

J: Vale. ¿Qué más? ¿Hay alguna cosa que tú hayas necesitado de Maite o de oficina de acollida y no hayas obtenido? ¿Eso era de la nacionalidad que me has dicho antes..?

G: Sí, sería eso, porque ya no he vuelto...

J: Ya no has vuelto a ir, eh?

G: Sí.

J: Vale.

J: ¿Conoces...?

G: Perdona...

G: Sí, sí, sí. Yo tengo una hija en Perú.

J: Vale. Eso no me la habías dicho. ¿Mayor que Fabio?

G: Sí, tiene 13, va a cumplir 14 años en Abril.

J: ¡Guau!

G: Sí. Y bueno, ella, hace unos meses atrás, hemos ido para hacer el tema de... para iniciar la reagrupación familiar.

J: Para que ella venga.

G: Y sí, nos ha atendido, porque hemos llevado todo lo que nos ha pedido y ha pasado el arquitecto, a ver la casa, porque es un proceso para que... Tienen que venir, que quepan tantas personas. Y ahora estamos a la espera de la resolución para que podamos ver documentos...

J: ¡Ay, qué bien! Que venga.

G: Va a ser otra entrevistada.

J: Y tanto... Y luego este instituto, ella ya... Ella ya es otra etapa. ¡Guau! Y se deben echar muchos de menos, ¿no? Con Fabio tu dirás... ¡Qué valiente sois! Yo os admiro eh...

G: Yo te digo, dejar a mi madre se fué, me fui yo y mi hijo, y dejar a mi hija... Bueno, mi padre, ¿no?, mi hermana, que ellos viven ahí.

J: Está con ellos, ella.

G: Mi hermana no tiene hijos y es como que fuera su hija. Yo me fui tranquila porque sé que es súper cuidadosa.

J: Claro.

G: La quiere como yo. Así yo duermo tranquila, ¿no?

J: Claro. Lo que pasa es que tú también la echarás de menos. Tú ahí tienes un duelo inmigratorio importante.

G: Mira, yo vine en 2021 y en 2022 tuve la gracia, la fortuna de poder viajar. Porque a veces a los extranjeros nos cuesta volver a nuestro país porque es caro el pasaje, llevar cosas, porque de alguna manera tienes que llevar un presentes para alguien...

J: Claro.

G: O lo que te vayas a gastar allá. Donde vas a estar metido en casa. Y viajé. Trabajé muy duro desde que yo llegué aquí para poder irme con mi hijo y estar los 20 días, que eran los únicos días de vacaciones que tenía.

J: Y allá que te fuiste. Pues qué bien. Muy bien. Vale. ¿Participas de algún proyecto del municipio? ¿Algún taller, algún voluntariado? ¿Alguna asociación o agrupación de...

G: Sí, hace unos meses también hubo en la oficina de turismo no enfrente.

J: Sí, en Can Rovira.

G: Sí, hubo una reunión sobre la persona...

J: Era el pla d'igualtat, ¿no?

G: Creo que sí.

J: Yo también estuve. Nos sé si nos vim5os.

G: Creo que sí. ¿Puede ser?

J: Puede ser. Vale, y ahí participaste. ¿Que viniste con XXXXXXXX?

G: XXXXXXXX, Ana...

J: Vale. Sí. Esto es el pla... No me sale ahora, ¿eh? Pla de Ciutadania se llama. Que esto es con la Generalitat.

G: Sí.

J: Venían los de la Generalitat y quería también poner a prueba este plan para luego moverlo a otros municipios. Porque está volviendo a salir el racismo y está volviendo a salir un poquito actitudes que no son buenas. Y de alguna manera tenemos que hacer algo. La gente ya no está tan cooperativa, la gente cada vez que llega una patera lo ve como...

G: ¿Una patera?

J: Sí, cada vez que llega. ¿Son sabes qué es una patera? Los barcos que vienen de Marruecos con todas las personas migrantes que llegan vía mar o bueno, llegan todos. Entonces cualquier persona, no cualquiera, pero muchos, cuando ven esto lo ven como una amenaza. ¿No? Cuando a ti no te va a cambiar la vida porque venga esa persona. Tú vas a seguir trabajando, vas a seguir viviendo y vas a seguir haciendo lo que hacías. Esa persona no te va a quitar a ti nada. ¿No? Y mucha gente lo ve como una amenaza. Como que... Como que vienen a molestar. Y entonces estas actitudes, la Generalitat lo que busca es intentar fomentar la participación ciudadana para que esto vaya cambiando un poco. Porque aquí en Sant Hilari a ver hay momentos de racismo. No te voy a decir que no. Pero no es de los pueblos que hay más. No sé si tú has sentido en algún momento alguna cosa que digas uf, esta que mal me ha tratado o cómo me ha mirado o lo que ha dicho. Que te haya podido sentar mal o...

G: Sí, en la faena, a veces.

J: En la faena, sí.

G: Sí, pero luego creo que cuando logran dar a conocerme ya...

J: Se les quita.

G: Sí, se les va.

J: Es que la intolerancia y el miedo a lo desconocido me pongo una capa. Hago ver...

G: Pero como que también hay gente que siento que me aprecian. Porque soy muy espontánea. Gente mayor que a veces por la calle que hemos coincidido en la piscina. Y se detienen a hablarme con cariño

y yo. Y les presto atención. Para mí es importante que ellos me hablen siendo extranjera con esa importancia o el tiempo de hablar.

J: Y en la escuela, por ejemplo, ¿cómo son las relaciones con los maestras? ¿Has sentido que tu hijo se ha integrado bien, que está bien?

G: Bueno, al principio a él le chocó. Se escapó tres veces del colegio. Al principio, la anterior profesora como se llamaba...

J: ¿Clara?

G: Clara. Tuvo que alcanzarlo corriendo. Lo alcanzó por el Ripoll. No entendía el catalán. Los niños de repente se reían. Yo le mandaba huevos “angochados” de nuestro país, bocadillos no es fruta, huevo o un yogur.

G: Y acá el yogur no se acostumbra.

J: No se puede.

G: Huevos angochados. Hasta que un día me dijo: mamá no me mandes huevos, ¿no te mando huevos por qué? Porque huele.

J: Claro

G: Dímelo, no te mando. Está bien... Pero...cosas que han pasado y claro, se sentía abrumado y huyó. Corrió. Tres veces. Al principio, la Clara en plena lluvia. Atrás de él. Porque cuando lo iba a recoger me contó todo eso. Pero luego muy... Yo con las maestras muy bien. Sí tuve un percato como una mamá. Porque muchos días mi hijo me decía. Yo voy y después ya de mucho tiempo, muchas cosas que mi hijo se quejaba, yo, claro, hablé con Clara. Clara me dijo sí hablo con su mamá y se fue el tiempo y seguía. Y la veo su mamá y yo le digo, mira, en buena manera, ¿no? De tu hija, de lo que le está haciendo pasar a mi hijo. Y para qué le dije, se alteró, que yo quién era para decir, entre ella no sabía qué. Ahora que me he enterado que esto no se debe decir a la mamá, ¿no?

J: Pues yo lo hago.

G: La Ana me dice... Bueno, la Ana de Ecuador me dice tienes que decir a la profesora. No, porque hay como que normas.

J: Pero tú hablaste con la profesora y no cambió las situación.

G: No, no cambió.

J: Yo también lo he hecho eso.

G: Vale.

J: Yo también lo he hecho. Hay cosas que no voy a tolerar. Y me da la sensación de que es con la misma mamá.

G: ¿Cómo se llama?

J: Eso es lo más que he grabado. ¿La niña lleva gafas?

G: Si.

J: Yo creo que es con la misma mamá.

J: Porque además ella tiene un problema. Esa niña tiene un problema. Ella ha recibido una educación racista y además son independentistas. Dylan no deja de ser hijo de portugués. Mi marido es portugués. Yo soy andaluza. Es decir, yo nací aquí. Yo nací en el Trueta en Girona, ¿vale? Pero mis familias son de Priego de Córdoba, son de la parte del sur de España. Entonces ellos llegaron aquí a Sant Hilari pues mi papá ya era más adulto, pero mi madre niña. Entonces ya se formaron la familia aquí. Y aunque eran del mismo pueblo, se casaron aquí. Entonces ellos siempre han sido los castellanos. A ellos nunca se les ha considerado que fueran parte del pueblo, ¿vale? Entonces ahí ya hay una barrera. Además, yo ahora sí, con esto que están de la independencia, tuviera que votar y yo votaría que no. Y lo digo abiertamente. Yo no quiero una Cataluña "independent". Se pongan del color que se pongan. Entonces esa mamá, si te fijas, en la mano lleva tatuado Cataluña. Y en la otra lleva una bandera independentista. Ya te está diciendo en sus manos que es tu manera de pensar y cómo ella va a enfocar la educación de sus hijos. Ahora, ¿qué ha pasado? Que esa niña vuelve a ir con Fabio y con Dylan, ¿a que van a la misma clase todavía? Pues este curso Dylan empezó a decirle a Dylan que porque hablaba en castellano. Porque Dylan lo mismo te habla en catalán que te hablaba en castellano. Que porque hablaba en castellano, que en clase tenía que hablar en catalán. Dylan le contestó que hablaba como le daba la gana. Porque digan para lengua la de Dylan, él no tiene problema. Pero esto fue repitiendo, entonces cogí un día a la madre y le dije oye, cuando puedas, ten un ratito de conversación con tu hija y dile que mi hijo habla el idioma que le dé la gana. Y que ella no le tiene que decir todos los días y a mí no se le encaró. A mí no me dijo nada. Me dijo vale, vale, ya voy a hablarle.

Pero ya he tenido problemas con ella porque el hijo mayor iba a la piscina y un día pegó a Dylan en el vestuario. Y bueno, le escupieron en la sandalia.... O sea, para que veas que... Pero ahí, o sea, ya yo veo que la niña tiene problemas para relacionarse con personas que a lo mejor tienen un origen diferente, pero veo que la madre tampoco ayuda. O sea, no veo que sea culpa de la niña, sino de la mamá.

J: Pero yo te digo una cosa. Hiciste bien, tu fuiste a hablar con la profesora y la situación no paró.

G: Fue porque, o sea, el lápiz ya le iba a dar en el ojo a mi hijo. Entonces, ¿qué hago? Yo espero que le dé para recién ir a hablar con su madre. Y la mujer se enteró. Se alteró y así. Yo la encontré afuera del colegio. Dentro del colegio, pero fue esperando los niños. Se alteró que yo quién era para ir a decirles, pero en voz alta. Me hablaban como en la mano y todo. Y bueno, voy a hablar con la profesora. Y como hablaba en catalán, y yo, de verdad, de ventaja, y en ese momento lo que tuve, yo sentía que era como que ponerte en un desnivel, ¿no? Le hablaba, le hablaba, y yo lo sentía. Y bueno, la Clara hablaba en castellano y le decía, es que ya te lo he dicho a ti, te lo he mandado en la agenda, ya he hablado con ella, tú ya lo sabes. Y mira, hoy día, por ejemplo, le hico esto. Y claro, ella me defendió. Y yo agarré y me fui...

J: Pero ella estaba en su postura, ¿no?

G: Claro.

J: Bueno, si se vuelve a repetir, yo creo que estás en todo tu derecho de poder decir esto o no. Pero yo ahora sí que veo a Fabio más...

G: Integrado... ¿no?

J: Y veo que, por ejemplo, con Dylan hablan un montón. Yo no sé qué plan se han montado esta semana que si el salting... No sé si Fabio te ha dicho algo. Que si el "salting", que si van a ir no sé cuántos que para mi cumpleaños. Digo, pero a ver, ¿cuándo es el cumpleaños de Fabio? Dice, en noviembre. Digo, pero de aquí a noviembre... ¿Qué estáis hablando? Digo, ya haremos un plan, pero hoy ha venido, yo lo he visto nada unos veinte minutos a comer. Que el sábado iban al "salting" con Fabio. Digo, pues el sábado no puedes..

G: No, yo... Mira, lo que pasa es que yo antes de decirle a Dylan, yo se lo iba a decir a ti, porque no puedes tú decirlo a un niño porque...

J: Ellos han hecho un plan ya.

G: La cosa es que yo no te veía o te veía muy apurada o yo me iba a hacer. Pero te iba a preguntar. Y pues como a los dos siempre es muy cercano.

J: No, porque se han hecho mucho.

G: Y yo les digo, Dylan, ¿tú crees que tu mamá te dejará ir si yo le digo que para llevarte al "salting" y luego ir a comer a Mc Donalds te gusta? Y él dijo: Sí. Ah, ya le diré a tu mamá si te da permiso para hacerlo. Pero yo veo mi horario. Supuestamente el domingo por la tarde si estoy libre.

J: Vale

G: Entonces ya quedaré. Iba supuestamente a trabajar, pero me han dicho que no. No, porque estoy libre por la tarde. Entonces, este mi marido está de acuerdo, pero la cosa era hablar primero contigo. Pero yo me adelanté a decirle...

J: ¿Pero es su cumpleaños?

G: No, no.

J: Era para hacer un plan.

G: Sí, era para hacer un plan y que se diviertan. Porque veo a mi hijo y no tiene con quien jugar. Se divierte, pero más si se puede divertir con su amigo.

J: Pero es que ahora ellos están juntos todo el día. Porque Dylan solo habla de Fabio. Y que han hecho una cabaña

G: y que van presos y que no sé qué.

J: Que lío llevan con las cabañas. Y un día vino con una carta y una piruleta. Y yo estaba trabajando. Ese día no lo iba a ver hasta las 8. Y le pidió el móvil a mi madre para hacerle una foto a una carta que le había hecho Fabio con un dibujo. Mira que me ha mandado el Fabio, mira que me ha dicho. Y él se ilusionó mucho. Y le dije, ¿ya le estás haciendo un dibujo y una carta? Porque Fabio se ha tomado trabajo de hacerte este dibujo. Y él dice, mami, mami, yo ahora voy a hacer un dibujo. Claro, porque él todavía no ha encontrado... Dylan tampoco ha encontrado como el amigo con el que más se relacione. Está a veces un poco con Rubén, un poco con Martí. Pero no... no se acaba. Y en cambio con las niñas sí. Adora a Marta, adora a Ona, adora a Milana. Con las niñas sí que está mucho. Y con los niños no. Y entonces, bueno, yo creo que ahí se pueden... Pueden hacer un buen tándem, los dos.

G: Sí, mira, el Dylan es un niño muy...

J: Tiene carácter, ¿eh?

G: Pero bueno, será que... Mira, Fabio me habla siempre de Dylan. Sí, sí, sí, sí. Y cuando les dio una... ¿Qué proyecto y clase hablan? Y yo que la profesora hablo. Y ellos escriban algo que ustedes aprecien o quieren. Sí, mis mejores amigos de la bibliografía. Y se lo dio al Fabio. Entonces, cuando Fabio me entrega, yo digo, ¡qué bonita! Esas palabras, ¿no?

J: Pero, ¿por qué? Porque yo a mi hijo... A mi hijo le he explicado lo difícil que es llegar a una clase y no tener amigos porque empiezas desde cero. Le he explicado lo difícil que es no entender el idioma. Él, por ejemplo, ahora está Mohamed en la clase. Cuando Mohamed llegó a clase, Dylan lo ayudó mucho, pero es que Mohamed ahora se porta fatal con él.

G: Y con Fabio también. Es un niño que...

J: Voy a quitar esto ya porque...

E5- 41 anys

Nascuda a Sidia (Marroc)

Entrevista realitzada el 14 de Febrer de 2024.

J: Vale gravo si?

J: XXXXXXX, què més?

S: XXXXXXX

J: Bufff.

S: B, Barcelona.

J: B, molt bé.

S: O, O, K, dues al K.

J: Dos?

S: Dos al K.

N: A, O, U, U, I, ja.

J: Molt bé.

J: Jo no posaré el teu nom, no sortirà. Quan jo parli de tu, sortirà la S i la B. No donaré el teu nom en cap lloc. Sí?

J: Quants anys tens?

S: 41.

J: I d'on ets? Del Marroc?

S: Del Marroc.

J: Però de quin lloc, de quin poble o ciutat?

S: A... Soc del Marroc.

T: Li tradueix la pregunta

S: Sidia (l'escriu)

J: La Soraya (traductora) va a hacer hoy horas extres.

T: No passa res.

J: Va, perfecte.

J: M'expliques una mica com vas arribar a Sant Hilari, si has estat a algun altre lloc, una miqueta, com ha estat el teu viatge des que vas sortir des de Sidia i fins que has arribat a Sant Hilari. M'expliques una mica?

T: Tradueix la pregunta

S: Respon en àrab.

T: Ha fet com la XXXXXXX.

S: No de fresa, contrato de fresa.

J: Ah vas venir a treballar, sí?

J: Quan?

S: Tres mesos.

T: Li ha donat 3 mesos a 9 per a treballar.

S: A Tarragona, Reus.

J: I quin any vas arribar a Tarragona?

S: Parla en àrab.

T: 2018

J: 2018 va arribar a Tarragona, fas la collida de les maduixes i després quan arribes a Sant Hilari?

T: Tradueix la pregunta

S. Respon en àrab

T: Del 2018 va anar al Marroc i després es va quedar 20 dies i va tornar.

J: I a on va tornar a Tarragona altre cop?

S: Respon en àrab.

T: Va tornar a Tarragona es va quedar una mica i després a Sant Hilari.

J: 2018-2019 ja estava a Sant Hilari

J: Amb qui vas venir, amb la família o sola?

S: Sola

J: Perquè tu estàs casada XXXXXXX?

S: No, soltera

J: Vale. I tens fills?

S: A Marruecos tres, aquí uno. Acaba en àrab.

J: Los niños estan viviendo en Marruecos y aquí no han venido nunca?

T: Tradueix la pregunta.

S: Respon en àrab

T: Vol treballar i tenir un contracte per portar-los.

S: Poc a poc

J: Però ets molt valenta, ho saps? Per venir aquí sola!

S: Es lo que hace falta para mi hijo, no para mí.

J: Eres muy Valiente XXXXXXXX, mucho.

T: Tradueix.

S: Mi corazón...

J: Vale entiendo, no voy a hablar más de esto. Coneixes algú d'aquí Sant Hilari? O com arribes aquí?

S: Una amiga vivia en Arbucias.

J: Vale una amiga de Arbucias. I ara vius aquí a Sant Hilari en un pis? Vius sola, amb algú?

S: Vivir piso del banco. Con 2 personas más, Hombres.

J: Toma Valiente por dos! I és un pis ocupat llavors.

T: Ocupa?

S: Ocupa, sí.

T: Parla en àrab.

T: Diu que ha vingut aquí per buscar-se la vida per el seu fills.

J: Ole tu!

S: Yo no pasa nada mi hijo, quiero que estudiar bien, casa bien, la vida bien. Yo no pasa nada.

J: Vale, ara et preguntaré coses de l'Ajuntament vale?

S: Vale.

J: Quan vas arribar vas buscar on viure i després que és lo primer que vas fer?

T: Tradueix la pregunta.

S: Respon en àrab

T: L'empadronament i treballar.

S: Piso también, para mi y mi hijo para tranquil·la. Pero no tengo trabajar no puedo cojer el piso ni nada... Ahora tres meses no pagar ni nada...

J: Porque no tienes manera de pagar no?

S: Mi renovación de NIE tarda mucho.

T: Ah tienes NIE?

J: ¿Pero sabes porqué tiene? Porque vino por la recogida de la fruta.

S: No, no la fruta... Tengo el NIE però mi renovación era 25 de Octubre però tarda mucho...

J: ¿Esto te llega a casa o lo tienes que ir a buscar a Girona?

S: No llamar... primero se hace las huellas

T: Pregunta en àrab

S: Generalitat i gobierno... un dia esperar un mes. Luego otro mes y así seis meses.

T: Pregunta en àrab

S: Por eso no puedo trabajar. No sé donde hacer...

J: ¿Y Maite no te puede ayudar?

S: Maite para hacer papel todo si, ma para esto no. Falta de extrangeria de Barcelona.

T: Triga molt eh...

J: Ja ho veig.

J: I després, vas anar a fer el curs de català? Ja l'has fet?

S: Si

J: El vas fer a Tarragona o aquí a Sant Hilari?

S: No, a Tarragona. Aquí quiero pero no puedo, aquí ya tenia a Mohamed.

J: Tothom diu el mateix, si tenen nens...

T: No poden fer res...

J: Vale, i llavors, quan vas arribar aquí a Sant Hilari la Maite et va convidar a anar un dia a l'Ajuntament, que l'alcalde t'expliqués coses de l'Ajuntament i donar-te una benvinguda. Tu recordes d'haver anat amb això?

T: Li tradueix la pregunta.

S: La gente muy buena. Ayudar Maite, Marina, Roberto... Molta gent aquí molt bona. Maite ayudar mucho i también l'altra, la "Consu".

J: La Celo, la Consol.

T: Es la que té la nostra casa.

J: La Celo és un amor.

S: Todo ayudar. La semana pasada cortar el agua.

J: ¿Os cortaron el agua?

S: Sí. Yo bajar y decir a la señora por favor tengo un niño pequeño para la ducha. No puedo cortar agua, otro día pero hoy no. El día 14 pasar a la oficina para hablar con la chica. Hoy pasar y la chica dice no tiene contador, no puedo pagar. Yo quiero todo para pagar y ella no...

T: Parla en àrab.

J: Voy a cerrar la ventana.

S: Para en àrab.

T: Ara li han tornar però li han dit que ha d'anar allà i que ha de pagar. Quan hi ha anat li han dir que no perquè no té comptador.

J: Bueno a algun acord haurà d'arribar perquè, clar, té un bebé de 8 mesos.

T: No acaba ni l'any.

J: Qui diries que ha estat la persona que més coses t'ha ensenyat al poble?

T: Tradueix en àrab.

S: Respon en àrab.

T: La Marina, la Maite i la Celo.

S: Me ayudaron muchas cosas. Mi primer día estaba la Maite. Si. Del ayuntamiento toda gente buena... arreglar papel para mi hijo, el carnet todo en un día. XXXXXXX no te preocupes, cálmate, tranquila que te lo vamos a arreglar todo.

J: ¿Porque estabas nerviosa cuando llegaste?

T : Tradueix la pregunta

S: Mucho... estaba muy sola. A Barcelona con Mohamed yo sola para control...

S: Jo sola. Cada dia Barcelona, Girona... yo sola

T: I amb cesària...

S: Sí, cesàries. Cuatro, no solo Mohamed.

J: Els quatre han sigut cesàries?

S: Sí, sí. La doctora, la doctora, mira, no camina gaire. Poquito y sentar...

J: Perquè tenies riesgo de parto prematuro...

S: Sí, no coges coses. Yo 10 días coger Mohamed, coger el carro, coger el bolso... Yo sola. No pasa nada yo bien.

J: Que historia...

T: I el pare dels fills...?

S: Parlen en àrab.

J: No, jo no li he volgut preguntar. Hi ha coses que no cal.

J: Tu, cada vegada que has necessitat alguna cosa, l'Ajuntament sempre t'ha ajudat o hi ha alguna cosa que no t'han pogut ajudar...

S: Parla en àrab.

T: Ah val. Ella lo únic que vol és treballar. Li agradaria treballar amb l'Ajuntament netejant. Saps allò que pots treballar amb l'Ajuntament?

J Si, això és l'ACOL. Has d'estar dos anys qui crec...

T: Tradueix

S: No

J: Tot passa per estar dos anys aquí.

S: Parla en àrab.

J: Ara actualment què fas? Tens alguna feina?

T: Tradueix la pregunta.

S: Respon la pregunta

T: Només cuida en seu nen.

J: Ah, val. Esque tela eh...

J: Hi ha alguna cosa que no t'he preguntat que tu creus que seria important que m'expliquis?

T: Tradueix

S: Respon en àrab

T: Ella no vol res, treball i casa per el seu nen.

J: Com t'has sentit amb la gent del poble?

T: Tradueix la pregunta

S: Respon en àrab.

T: Ella se sent molt còmode aquí. Li han trucar de Tarragona per una casa i no hi ha volgut anar.

J: No has volgut...

S: Trabajar a Tarragona. Si tu tienes papel trabajar muy bien. Restaurante y todo. Pero no... aquí mejor.

J: Que te gusta de aquí?

T: Tradueix la pregunta

S: Respon en àrab

T: Diu que aquí ho pots fer tot. Aquí ningú et diu res, pots menjar tranquil·la, entres al treball i ningú et fa res...

S: Parla en àrab.

T: Ella vol portar els seus nens aquí a Sant Hilari

J: Hi els portaràs, ho aconseguiràs! No en tenim cap dubte.

T: En àrab.

S: Si claro!

J: Valentes com tu poques!

S: Sí, però...

J: Bé, gràcies XXXXXXXX per aquestes preguntes, això ho posarem un treball que presentaré el mes de juny i llavors, res, quan el tingui, us l'enviaré a totes que el tingueu i gràcies per compartir la teva vida amb mi.

T: Tradueix en àrab.

S: No passa res.

E6-39 anys

Nascuda a Taza (Marroc)

Entrevista realitzada el 14 de Febrer de 2024.

J: Quan vas arribar a Sant Hilari?

N: Fa cinc anys.

J: Fa cinc anys vas arribar tu sola, amb la família...

N: Amb la família, amb el marit i els meus fills.

J: Dos?

N: Tres.

J: Ah, d'acord, però una ja ha nascut aquí.

N: Sí.

J: Molt bé.

J: O sigui, vau venir amb tota la família.

N: Sí.

J: I com vau decidir venir a Santillari? Per què Sant Hillari?

N: Per què Sant Hilari? El meu marit treballar a Girona, perquè no tenia alquiler...

J: Lloguer.

N: Sí, a Sant Hilari.

N: A Girona.

J: I com que no hi havia lloguer a Girona, vau decidir viure a Sant Hilari.

N: Sí.

J: I coneixies algú que visqués aquí? Algú amic, algun familiar?

N: No familiar, amic sí.

J: Amic sí. Perquè arribar a un poble petit, suposo que quan vas arribar deuries pensar, i ara què haig de fer?

J: Què és el primer que vas fer quan vas arribar?

N: Què és?

J: El primer que vas fer. Quan tu dius, em quedo a viure a Sant Hilari, on vas anar?

N: La primera, a la casa.

J: Ocupats, vol dir?

N: Els primers anys...

J: Els primers anys que vius aquí, què vas fer?

N: Que vas fer jo?

J: Sí, tu.

N: Nada anar al cole a portar nens... i després corona.

J: A la pandèmia!

N: La corona va venir aquí.

J: I tu vas anar a l'Ajuntament a fer papers?

N: Sí.

J: Tu sola, amb el teu marit, el teu marit sol?

N: A vegades jo sola o amb el meu marit, sí.

J: I quan tu vas arribar, com vas trobar el pis? Com vas trobar el pis per viure?

N: Com vas trobar?

J: Sí.

J: Però qui et va ajudar a trobar pis? Vas anar a una immobiliària, et va ajudar a l'Ajuntament, coneixies algú que et podia llogar un pis?

N: El meu marit

J: El teu marit?

N: Sí.

J: Que coneixia potser algú?

N: Vale.

J: Perquè, saps, que ara és molt difícil trobar...

N: Sí, sí.

J: És un problema trobar pis avui dia.

N: Sí.

J: I quan tu vas arribar a Sant Hilari, vas poder conèixer algú d'aquí, vas poder fer amics, vas poder conèixer alguna persona del barri o així?

N: Amics, al cole i així

J: Vale. Els pares, els nens o així?

N: Sí.

J: Vale.

J: I quan tu vas a l'Ajuntament, què et van explicar? Què et va explicar la Maite?

N: Què?

J: Quan tu vas a l'Ajuntament, arribes a Sant Hilari, vas a l'Ajuntament a fer papers. Què et va explicar la Maite?

N: A mi?

J: Si ella a tu. Què et va explicar? L'Ajuntament, et va explicar alguna cosa? Del poble?

N: Sí, sí.

J: Què et va explicar? Te'n recordes?

N: El poble. La gent, canviant...

J: I et va explicar, per exemple, que hi havia un curs de català?

N: Sí.

J: Vale.

J: El català, eh? Creus que és el més important, el català, quan arribes? O hi ha alguna altra cosa per tu que sigui més important?

N: Sí. Important primers anys jo arriba aquí. El Corona jo embarassada.

J: Embarassada?

N: Sí, embarassada.

J: I tu saps que a l'Ajuntament, quan una persona arriba, a part de fer papers, ha d'oferir el català i ha d'oferir també una visita per tot el poble i una visita a l'Ajuntament amb l'alcalde. Això, tu ho van fer, tu?

N: No.

J: Et sona? Normalment, quan una persona arriba a Sant Hilari, cada tres mesos es fa una reunió a l'Ajuntament i es convida les persones que han arribat al poble i l'alcalde del poble les rep i els explica coses del poble i els ensenya l'Ajuntament i els ensenya una miqueta què poden trobar i quines coses poden fer des de l'Ajuntament, des de l'empadronament també, perquè l'empadronament també és una cosa difícil. Llavors, jo volia saber si tu havies fet aquesta visita o el teu home.

N: El teu home, probablement.

J: Tu no, eh? No recordes d'haver anat a l'Ajuntament.

J: Llavors, hi ha una altra cosa que fan, que és un curs per trobar feina. Tu saps que hi ha aquest curs?

N: Sí.

A: I l'està fent ara.

J: Ah, molt bé.

J: Super. Aquest és el que li diuen mòdul C. Per trobar feina i per... I ara l'estàs fent?

J: Vale. I què t'ha explicat en Roberto?

N: Yo necesito feina, però ahora no n'hi ha... También al servicio social, con Cristina.

J: Al servei social? Con Cristina.

J: Vale. Te fa falta alguna altra cosa que no hagi pogut trobar? Tu has anat a preguntar per alguna cosa que tu necessitis a l'Ajuntament i no l'has trobat?

N: No.

J: Sempre t'han donat resposta?

N: No trobo.

J: El què no?

J: Feina? Llengua?

N: Sí.

J: Habitatge? L'empadronament?

N: Feina.

J: Ara estàs amb la feina tu.

J: Tu vas fer el curs de català de les 15 hores? Sí.

N: El curs de català?

J: Tu vas fer català?

N: No

A: M'havia dit que hi havia anat algun dia...

N: No.

J: Perquè normalment les classes de català molt del que m'estan dient és que les mares no poden portar els fills. Llavors, clar, crea un impediment important. Per això jo et volia preguntar si tu havies fet català. Són 15 hores amb la Dolors? No, eh?

N: No. Ara que tinc amiga Assumpta, perquè yo m'agrada hablar... A classe no es escriure, escriure, escriure i ja està.

J: Ah, les classes de català han d'escriure.

N: Vale. Jo abans no sabia res de català. Diu bon dia i ja està.

A: Mica a mica.

N: Ara millor.

J: Perquè tens una bona mestra.

N: Sí.

J: Vale. Llavors, clar, si no has fet el català, tu ara mateix quina situació tens? Estàs irregular? Estàs regular? Ja tens els papers?

N: Ahora, no.

J: Perquè clar, amb el català, si fas el català, tu això ho saps, si fas el català et fan un informe i si a més a més has fet el curs de la feina, tot això suma per demanar l'arrelament. Si tu portes 5 anys aquí, pots demanar un arrelament.

N: Això no?

J: Arrelament és una manera que tu puguis aconseguir els papers per poder viure aquí a Sant Hilari de manera regular. M'he explicat, XXXXXXX?

N: Més o menys.

J: Quan tu portes un temps visquent amb un mateix poble, que tu m'has dit que portes aquí 5 anys, si tu fas català i fas el curs de feina i fas un informe que t'ha de fer la maite, pots demanar l'arrelament. I això et dona un nie. Saps què és un nie? El paper aquest de color verd o blau, depèn d'on vinguis perquè tu puguis fer les coses de manera legal. Això t'ho ha explicat la M aite? Veig que no. Potser l'hauries de preguntar.

J: Perquè el teu home com està? El teu home ja està regular? El teu home ja té nie?

N: Sí.

J: I tu no?

N: No.

N: Aquest?

J: Clar? Sí, sí.

N: DNI?

J: Sí, DNI.

J: Molt bé.

J: Tu estàs regular. Estàs com has d'estar!

N: Molt bé.

J: Has notat alguna situació amb alguna persona del poble que t'hagi estat incòmode?

Que tu hakis dit això m'ha fet mal, això m'ha ofès?

N: No.

J: Ni a l'escola?

N: No.

J: Perfecte.

J: Qui diries que és la persona que t'ha ensenyat de Sant Hilari?

N: Més coses?

J: Sí.

J: Qui t'ha ensenyat més d'aquí Sant Hilari?

J: Per exemple, qui t'ha ensenyat on estàs pel cap? Qui t'ha ensenyat a l'escola? Qui t'ha ensenyat on comprar? Qui t'ha ensenyat totes aquestes coses? Com les has après?

N: És bé o no? Com?

J: Qui t'ho ha ensenyat? Una amiga? Un veí? Algú de l'Ajuntament?

N: El teu marit.

J: I al teu marit qui li ensenyava?

N: Amics.

J: Amics, vale. Amics que també són d'origen marroquí?

N: Sí.

J: Perquè amics d'aquí el poble? Pots dir que tinguis algun amic que sigui d'aquí el poble que l'hagi fet durant aquests cinc anys? A part de l'Assumpta.

J: Saps per què t'ho pregunto? Perquè m'interessa saber com us relacioneu amb les altres persones. I si les altres persones tenen ganes de saber de vosaltres. Sí?

N: Sí.

J: Que si tens amics catalans o amics...

N: Jo?

J: Sí, tu. Tens amics catalans? Sí, que hagin nascut aquí a Sant Hilari.

N: Sí, tinc un amic i l'Assumpta.

J: Què més? M'has dit que estàs buscant feina. Com creus que serà per tu trobar feina? Creus que serà difícil? Creus que et costarà o creus que no?

N: Difícil.

J: Difícil, no?

J: Tens estudis? En el teu país vas estudiar?

N: Sí.

J: Què vas estudiar?

N: Al Marroc?

J: Sí.

J: Fins quina edat? Fins quants anys?

N: L'institut no.

J: L'institut no? Primària.

N: Primària?

J: Primària és com la teva filla està sisè no?

N: L'any que ve.

J: Més o menys, com la teva filla, una mica més?

N: No. Més.

J: Ja seria institut?

J: Insitut és fins els setze.

N: Setze, Sí.

J: Sí? Vale.

J: Si jo us pregunto per què vas marxar del Marroc, què em diràs? Per què vas marxar del Marroc? Vas marxar?

N: No entenc...

J: Què et passava al Marroc perquè tu diguessis, vull marxar i me'n vaig?

N: Jo vaig al Marroc.

J: Sí, però tu per què ja no vius al Marroc i vius aquí?

N: Porque mi marido aquí solo...

J: Va venir primer el teu marit sol?

N: No.

J: Tots de la vegada, eh?

J: No, marido primero

J: Ah.

N: Sí, y dos niños, Rayan i Ràvia.

J: Vale, o sigui, van venir primer els dos nens amb el teu marit.

N: Sí.

J: I després vas venir tu?

N: No, meu marit solo.

J: Ah.

N: Sí.

N: Després jo i nens.

J: Quant de temps va estar el teu marit sol?

N: Quant de temps? 16 anys.

J: 16?

N: Aquí no.

N: Abans?

N: Primer a Múrcia, després Girona. I ahora aquí...

J: O sigui que el teu home ja porta aquí 16 anys vivint?

N: Sí, a Espanya.

J: A Espanya, sí, clar. Molt bé.

J: Llavors ell va fer tot el procés de regroupament familiar i llavors vas venir tu.

N: Sí.

J: Llavors quan tu vas venir el teu home ja coneixia moltes coses.

N. Si si

J: Perfecte. I el teu home per què va venir primer? Perquè allà no estàveu bé o no trobàveu feina? Perquè hi havia guerra?

N: No, no hi havia guerra.

J: Vau decidir canviar?

N: Sí, canviar. I ja està.

J: Però allà estàveu bé? Estàveu bé? És que ho pregunto perquè el motiu pel que has vingut pot passar una cosa o una altra. Si és per guerra llavors ja no ets un migrant normal sinó que ets un refugiat. Per això et pregunto.

J: I ara mateix amb el que tu coneixes de Sant Hilari què creus que faria falta perquè una persona que arribi pugui millorar més ràpid.

N: No se

J: L'Ajuntament què pot fer per fer les coses millor?

N: Primer, per trobar feina.

J: Bueno, m'has dit que el català només el feu escrit que no el feu parlat. O sigui que potser el català s'hauria de pensar com fer-lo, no? Potser fer més converses o...

N: Si, si

J: Participes en algun grup d'aquí Sant Hilari que faci voluntariat o que faci alguna cosa

o us trobeu amb algun grup per exemple... Nosaltres fem això de la mentoria, no?

Però per exemple la Assumpta també fa altres coses i fa voluntariats i ajudar a tot arreu, no?

Tu fas alguna cosa? Que coincideixis amb alguna altra dona o amb alguna altra persona?

N: No, no.

J: Només amb l'Assumpta i ja està?

N: Va, sí.

J: I t'agradaria poder estar en algun espai per exemple hi ha un espai que parla de salut i famílies hi ha un altre espai que van a cosir hi ha un altre espai que fan... arreglen coses t'agradaria fer alguna cosa d'aquestes?

N: Sí.

J: I no la fas per què?

N: No tinc informació...

J: Ah, que no ho coneixies, que no ho sabies?

J: O sigui que si t'expliquessin més coses potser tu les faries?

N: Sí.

J: Assumpta tenim feina, eh?

A: Sí, sí.

J: Val. Perfecte. T'has sentit quan has arribat a Sant Hilari? T'has sentit ben acollida? T'has sentit que la gent estava amb ganes de conèixer-te, de preguntar-te de saber més coses de tu?

N: La gent?

J: Sí.

J: La gent del poble?

N: Sí.

J: Quan tu vas arribar, com es van portar amb tu? Com els vas veure?

N: Bé.

J: En algun moment has notat que hi hagués racisme? Situacions de racisme pel teu origen? Perquè aquest poble és molt difícil.

N: Si:

J: Per què creus que és difícil?

J: Pots dir-me un francès si vols, eh?

N: Por que és difícil?

J: Sí.

N: Difícil? No, no és difícil, no.

N: La gent és bé i també el clima d'aquí és bé.

J: Sí?

N: És difícil quan vas a comprar alguna cosa, vas a Girona, moltes coses, vas a Girona.

J: Que necessites anar a Girona per fer moltes coses?

N: Sí.

J: Jo també ho penso, això. I, per exemple, si has d'anar a fer papers el que sigui, molts et demanen l'hospital...

N: Oculista

J: Les ulleres, l'oculista.

N: Les lentilles....

J: Ah, portes lentilla.

J: I quan vas tenir la petita, vas anar al cap amb la llevadora, a fer les visites

i llavors a fer... Saps qui és la llevadora?

N: Llevadora, ah si si..

J: La infermera que cuida de la mare quan està embarassada. Que et mira el pes... A mi em deia m'havia engreixat molt sempre. T'has engreixat, t'has engreixat. I la llevadora, quan tens la bebè o el bebè, pots anar a fer massatges i pots anar a fer un curs per donar el pit i això. Tu això saps que hi era i vas anar...

N: Hum no...

J: No, eh? No.

J: Perquè la teva filla quants anys té, quatre?

N: Gran?

J: La petita?

N: Tres.

J: És que jo, la meva, en té quatre. I quan va néixer la petita anàvem a fer massatges. Allà al cap.

N: No.

J: No ho sabies, no?

N: No

J: Jo crec que ja t'he preguntat tot una mica. Tu creus que coneixes tot el poble o que hi ha coses que et falten per saber?

N: Tot? No.

J: Què t'agradaria conèixer ara? Que no coneixes encara.

N: T'agrada tot?

J: Sí, però tu m'has dit que no coneixes tot el poble.

N: No, tot no.

J: Què no coneixes?

N: Com què?

J: Coses del poble?

N: Llocs?

J: No sé, coses que facin el poble.

J: Què t'agradaria?

N: No, llocs.

N: Com camins, bosques...

J: Ja has anat a Can Rovira?

N: Sí.

J: I has anat al museu?

N: Qui?

J: Has vist el museu?

N: El museu.

J: Can Rovira i el museu.

J: Hi ha animals? Hi ha animals a dintre?

N: El museu no.

J: I t'han explicat i saps, per exemple, qui és en Jaumet?

N: Jaumet?

J: Del Flabiol. Saps qui és en Jaumet? Aquell home baixet?

N: Sí.

A: Hem anat a la Font Vella també...

J: I, per exemple, has anat a veure coses d'aquí Sant Hilari? Com pot ser el nen Jesús de Praga?

N: Què?

J: Una ermita que està al bosc?

J: Una església?

N: No.

J: Jo t'ho pregunto per saber què coneixes o què no coneixes.

J: Una de les últimes preguntes. Com vas decidir a quina escola anaven els teus nens? Vas decidir tu o t'ho va dir la Maite? A quina escola estudien els teus nens?

N: Guillerries.

J: Però perquè tu vols o perquè t'ho va dir l'Ajuntament?

N: L'Ajuntament.

J: Tu no vas triar?

N: L'Ajuntament és de Guillerries i punt.

J: Vas triar bé. Però està bé que normalment les mares quan volem portar les nostres filles i fills de l'escola les anem a veure totes. I mirem com són per dins i mirem. Tu no has vist les escoles per dins?

N: No.

J: La teva filla petita va a la llar d'infants a la guarderia? A la baldufa?

N: Ara està a Guillerries

J: Ah, pensava que encara no.

J: Perfecte.

J: Hi ha alguna cosa que tu creguis que és important que jo sàpiga i que no t'he preguntat? De la teva història? De la teva vida?

N: Qui t'hi pregunta?

J: Sí, hi ha alguna cosa que no t'he preguntat?

J: Assumpta del que tu coneixes de la XXXXXXXX t'hi ha alguna cosa que tu diguis que seria bé que li expliquessis?

A: Fins ara no.

J: Bé, del que hem anat parlant ja era més o menys el que coneixes, no?

A: Ella a mi li ha dit que no té gaires amigues ni d'aquí ni d'allà. Té família a Girona.

J: La família Girona?

N: Sí.

J: I per exemple amb les mares de l'escola o així, potser doncs si fan alguna excursió o si fan alguna coseta, poder-te apuntar tu també?

N: Con las mares. No.

J: No? Perquè tu no vols?

N: No. No vols.

J: O per què?

N: No, no.

J: O no t'informen?

N: Sí.

N: No t'ho diuen ni...

J: Ja.

J: Bé, haurem de de fer coses amb les mentores.

A: Sí.

J: Quedar totes o així

N: Vale.

J: Perfecte. Gràcies XXXXXXXX. Mira paro això...

E7- 32 anys

Nascuda a La Paz, Honduras

Entrevista realitzada el 21 de Febrer de 2024.

J: A mí me sirve un montón porque luego tengo que transcribir cada cosa que decimos. Tiene que quedar ahí.

J: XXXXXXX, tu apellido:

N: XXXXXX.

J: XXXXXX.

J: Mi hija se llama Lara. En la entrevista, serás NL , porque no voy a publicar los nombres en ningún sitio.

J : ¿ De donde eres original?

N: Honduras.

J: ¿ La ciudad o pueblo?

N: La Paz.

J: ¿La Paz? ¿Cuántos años tienes?

N: 32.

J: Que joven, eres más joven que yo ¿eh?

N: ¿Sí?

J: Que mal. Me estoy haciendo muy mayor. Vale me explicas un poco como ha sido tu viaje... ¿cómo has llegado a Sant Hilari? ¿Qué cosas han pasado desde que tú sales de La Paz y llegas a Sant Hilari? ¿Como ha sido tu viaje?

N: Vale, inicialmente no vine a Sant Hilari.

J : Ah, vale.

N: Llegué a Breda.

J : Vale.

N: Y vivimos cuatro años en Breda, tenemos un año de estar en Sant Hilari. Un año y medio, si.

J: Vale. ¿Y te marchaste por? ¿Si me lo quieres contar?

N: ¿De Breda?

J: No, de Honduras.

N: Vale de Honduras si. Porque mi pareja se vino primero. Y al año llegué yo. Luego a los tres años Ángela.

J: Vale, es un sol de niña eh...

N: Ríe.

J: Vale, ¿estabas bien tú en Honduras? ¿O tenías alguna carencia importante que tu dijeras necesito buscar otra cosa?

N: Vale, en Honduras piensa: no estamos tan avanzados en la cuestión por ejemplo de la homosexualidad ni nada de esto. Empezamos por ahí.

J: Vale...

N: Gloria y yo tenemos 15 años de conocernos... luego decidimos.. ella decidió nos vamos y así podemos formar una familia.

J: Ya...

N: Inicialmente fue por esto.

J: Vale, y cuando llegaste aquí, ¿sentiste que eras comprendida, que en este aspecto..?

N: Nah... yo creo que se lo puedes preguntar a cualquier persona. Los que venimos de fuera... por ejemplo la gente de aquí. Hablan catalán... tu me hablas catalán y yo te puedo entender pero yo creo que si tu hablas catalán y tu hablas con una persona que te está hablando castellano...

J: No cuesta nada cambiar un poco..

N: Cambiamos un poquito porque alomejor esa persona no te está entendiendo. En otros aspectos no eran buenos al principio... luego te vas adaptando un poco y vas pillando lo que hay... al principio no estás bien.

J: Imagino, ¿y cuándo llegas aquí a Sant Hilari? Llegáis a Breda pero yo entiendo que luego venís a Sant Hilari ¿no?

N: Hum, asiente.

J: ¿Qué es lo primero que hacéis? ¿Cuáles fueron los primeros trámites i como seguiste un poquito la acogida, el ayuntamiento, si fuiste a ver a Maite, si fuiste a ver alguien más?

N: Vale, llegamos aquí y claro ir a empadronarnos no. Luego por el tema de la niña eh, entró Maite. Con nosotros con la asistente social y tal. Luego, a mi pareja le ofrecieron trabajar.

J: Vale. ¿Porque en qué situación estás tu ahora? ¿Estás en situación irregular?

N: Irregular, sí.

J: Entonces viniste como con un visado...

N: No, no necesitamos visado.

J: Okey.

N: Vienes com un pasaporte y ya está... como los que vienen de turista. Y ya está, no hace falta nada más. Luego para regularizarte tienen que pasar tres años, luego el curso de catalán, luego que alguien te quiera hacer un contrato que ahí está un poco complicado y pues..

J: Ahí va...

N: Ahí va...

J: Porque claro, ¿tu ya hace cuatro años que estás viviendo en Breda?

N: En Breda si, cuando llegamos a Breda buscamos un piso. Pero el piso antes había sido una fábrica y no tenía una cédula de habitabilidad y no se puede empadronar en un piso que no la tiene... Claro Gloria estaba trabajando de interna i claro ella si que la pudieron empadronar. Yo no, siempre he ido en el tema de la limpieza, luego tuve un abuelo pero era por horas... y así. Entonces a ella le ayudó. A mi me ha dado un poco igual el tema este. A mi no me han empadronado... me dio un poco igual. Con que una se arregle luego la otra ya se verá...

J: Poquito a poco con el tiempo no?

N: Pero claro luego llegó la escuela. A Ángela teníamos que escolarizarla. Habíamos pillado un piso en Arbucias luego nos dijo que no, luego la dueña nos ofreció un piso aquí en Sant Hilari y vinimos...

J: ¿Vivís ahí delante de la iglesia a que si?

N: Sí.

J: Yo he visto a veces a Ángela que toca la puerta cuando baja del cole

N: Si, si

J: Bueno pero ahí estáis bien ¿No?

N: Si, es una casa super grande. Hay muchas habitaciones.

J: Y tema de escuela o así, ¿Maite os ayudó a escoger la escuela y como hacer los trámites?

N: Al principio pensamos que iba a ir enfrente al Sant Josep. Creo que entonces era de pago, ahora ya no es. Pero luego Maite nos dijo que tocó el Guillerias. Luego nos tocó el comedor, que está un 100%. Que eso ayuda mucho.

J: Que bien, porque yo se los tienen que llevar mis padres cada día a mediodía y es un drama. Irlos a buscar a la hora de comer volverlos a subir..

N: Si, si. Al principio los primeros días iba a casa pero luego ella se quedaba a comer y no comía. La comida de aquí no le gustaba...

J: Claro porque ella ha nacido comiendo otras cosas.

N: Luego llega a casa y dice ha comido, y yo veo que viene con muchas ganas.. Le haces una tortilla por ejemplo con calabacin y se toma el tiempo de retirar todo el calabacín... buff para que veas como es..

J: oiii... En relación al pueblo. ¿Cómo te has relacionado con la gente del pueblo? ¿Cómo te has sentido tu cuando has llegado?

N: Muchísimo mejor que en Breda. Más sociable la gente aquí.

J: ¡Qué bien! ¿Y tu dirías que conoces bien el pueblo o que aún te faltan cosas por conocer?

N: Hombre si me faltan conocer muchas cosas pero soy una persona que me gusta conocer. Si ahora me mencionas un lugar voy a ir, me gusta ir por la montaña...

J: Claro

N: Yo me intereso por todo.

J: Vale. ¿Tienes alguna amiga, alguien de aquí del municipio, que te enseñe cosas o que te diga

Mira que si vas a comprar allí está más barato, Si vas a tal de esto, pues ayudarán con esto.

¿Alguien te ha ayudado un poco con esto?

N: Sí.

J: ¿De amigas de aquí o amigas que también son hondureñas?

N: No. De aquí.

J: Vale. Eso está muy bien, porque yo sí que noto que hay un poquito de barrera y que, al final, las personas que llegan se acaban relacionando con las mismas.

N: Co las mismas. Pues no. Yo soy del contrario.

J: Vale. ¡Qué guay! No, porque también abres la puerta y das la oportunidad que las personas de aquí

Hagan ese proceso de acogida, que no seas sólo tu que te adaptas a todo lo que hay, sino que el que esté...

N: No, nos ha tocado un poco diferente, porque tenemos una amiga, Gloria, y incluso Roxana, te la he hablo por ella. El trabajo que he tenido aquí es válido. Y los vecinos nos dicen y si nos has haces de vuestra comida...

J: ¡Qué guay! Es que tenéis comidas muy buenas.

N: Sí.

J: Nada que ver.

N: Sí, es que sí.

J: El pan con tomaquet ya que se lo coma a otros, si quiere.

N: Yo... Yo como, pero tampoco lo crees que tanto. Nosotros somos más de tres cosas. Más aguacates, porque a mi casa hay un árbol de aguacates que está para casi todo el año.

J: Ah, vale. ¿Y quién dirías que te ha enseñado más cosas de Sant Hilari? ¿Quién te ha enseñado más cosas de aquí?

N: Eh... ¿Cómo así?

J: Cosas de la vida social. De dónde ir a tomar algo, de dónde llevar a la niña, dónde sea... Cosas del día a día. ¿O las has ido aprendiendo así?

N: No, de amigas. Siempre te dicen algo y lo vas pillando. Y mira, esto está bueno, esto está bien, esto está mal. Bueno, esto.

J: Si te pregunto qué es lo que más te gusta del pueblo, ¿qué me dirás?

N: Huy, la montaña. Mucho mucho los bosques, los caminos que tienen. Y mira que no estáis pillando frío, ¿eh? Si llevas aquí un año y pico, aún has visto lo que es frío y nieve dura.

J: Ya llegará.

N: Una persona se vino para acá deseando ver la nieve... y que no llega... No sé quiero ver la nieve yo.

J: Pues cuando veas las dificultades de transporte y que tienes que quitar la nieve de la puerta de tu casa y que el autobús no baja. Ah, aquí tienes que ir a trabajar porque el resto del mundo no entiende qué en Sant Hilari nieva. ¿Sabes? Si piensan que estamos chalados y no. Aquí nieva y la vida es complicada.

J: Vale, entonces, te hago preguntas concretas: ¿Has ido al ayuntamiento para hacer trámites de extranjería?

N: No.

J: No. ¿Has necesitado algún servicio de traducción o que te ayude en algún momento a rellenar papeles o hacer algún trámite concreto?

N: No, tampoco.

J: Si lo necesitas, ¿sabes a quién se lo tienes que ir a pedir?

N: A Maite, ¿no?

J: OK. ¿Has hecho clases de catalán?

N: Sí.

J: Con Dolors, ¿eh?

N: Sí.

J: Vale. Luego, Maite organiza unas sesiones cada tres meses, aproximadamente, en las que se invita a las personas nuevas que han llegado al pueblo y se les hace una bienvenida. ¿Te suena esto?

N: Sí.

J: ¿Tú has hecho?

N: Sí.

J: ¿Con el alcalde?

N: Está en alcalde y te explica un poco, sí.

J: Vale. Explícame un poquito cómo funciona esa sesión y cómo la has vivido tú.

N: Bueno, está muy bien porque te dan la bienvenida, te explica un poco lo del pueblo, te dan... como te digo más información de si necesitas esto. Está mal que está una psicóloga en casa de nosotros con Ángela.

J: ¿Con Susana alomejor? ¿O con Marina?

N: Con Marina

J: Pero Marina es la responsable de servicios sociales.

N: Sí.

J: Vale. Todo el mundo me habla muy bien de Marina también. Vale. Entonces esta sesión, ¿crees que es importante?

N: Está muy bien.

J: Te digo que prácticamente somos el único municipio que la hace.

N: Es que hay muchas cosas que aquí que tenéis que son muy buenas porque nosotros al principio nos dijeron, ah, es que es Sant Hilari está muy arriba, no sé qué. Bueno, un rollo. Y luego, Gloria, momento papeles ya, ¿no? Es que en Breda, en ningún momento, pero nadie del Ayuntamiento nadie dijo, va, te damos tres horas en un sitio para limpiar. Nadie.

J: Claro.

N: Pero es que no había manera. O sea, no hay...

J: Claro. Si algo tienes que vivir, claro, es que no hay otra.

N: Gloria vino aquí y al mes de vivir aquí nosotros, al mes la Maite le dijo, va, te voy a buscar algo.

¿Y es que se llama Gloria la de Can Rovira no?

J: No sé, yo tengo contacto con Roberto.

N: En la sala de currículum y tal. Y dicho y hecho, va.

J: Qué bien. Muy bien. Y tú también, ¿tienes algo a través del Ayuntamiento?

N: No.

J: No.

N: Pero tengo muchas cosas...

J: Que has ido encontrando tú...

N: Sí.

J: Vale. ¿Crees que el Ayuntamiento es un espacio fácil, un espacio en el que tú vas y enseguida te ayudan, sientes que entienden lo que tú necesitas y tal?

N: Sí, está muy bien.

J: Vale. Ya me has dicho que estás trabajando. Ya me has explicado. ¿Participas en algún proyecto, en alguna acción de voluntariado, en algún grupo en el cual pues te relaciones con otras personas de Sant Hilari? Que te permita conocer a gente y así.

N: No, pero creo que hay uno que está bastante bien. No me acuerdo como se llama. Pero sí sé de qué va. Lo de las chicas, lo de la violeta.

J: Puede ser. La violeta es la Asociación de Mujeres de Sant Hilari y hacen muchas cosas. Van a coser, van a caminar. Y ¿por qué no perteneces?

N: Porque entre una cosa y otra el tiempo es muy bonito. Pero me parece muy bien.

J: ¿Sabes dónde podrías ir a buscar información y dónde las podrías encontrar?

N: No..

J: Aquí preguntando aquí abajo, normalmente la chica que nos atiende aquí abajo es la presidenta de la violeta. Entonces puedes preguntar si algún día quieres formar parte de eso. Por ejemplo, ahora te digo una iniciativa que hay. El día 8 de marzo el Ayuntamiento organiza una cena de mujeres en conmemoración del día de la mujer. Entonces organizan una cena en el espacio Aqua, allí yendo para la Bóbila, y luego hay un poquito de baile y tal. ¿Y si tú le habías sentido esta iniciativa, si alguien te la había explicado?

N: Porque en redes siempre hay algo. Lo ves en Instagram y por el portal del Ayuntamiento.

J: ¿Y es algún espacio que a lo mejor te interesaría ir? Como digo esto, te digo por ejemplo que hay unas charlas muy interesantes los martes por la tarde y se hablan de “bienestar y familia”. Se habla por ejemplo de alimentación, se habla de cómo tratar las emociones de los niños, se habla de cómo entomar algunas dificultades que puedas tener y hay varios grupos de mamás y papás que comparten sus inquietudes y lo hacen todos los martes por la tarde. Aquí. En el cap.

N: ¿En el Cap? Pues está muy bien.

J: Y esto lo promueve una psicóloga que hay allí también. Entonces bueno, todas estas iniciativas yo siento que a veces a las personas que llegáis...

N: Les va muy bien.

J: Pero que no os llegan. ¿Por qué? Porque cuesta que os informéis y que sepáis que este espacio también está a vosotros.

(Suena teléfono)

J: Atiende, sin problema.

N: ¿Hola? Es para venderme.

J: Ríe. Vale. Y luego también hay otro proyecto que te lo explico. Esto que está haciendo Angela con Jana, también lo estamos haciendo ahora con mujeres. De mujer a mujer, quedas con una chica de Sant Hilari... Y sobre todo el objetivo es practicar el catalán en un ambiente más abierto.

N: Ya me lo dijo.

J: ¿Te lo dijo Maite?

N: Ah, no. La Dolors la maestra.

J: Vale. Pues este proyecto también está. O sea que si en algún momento te interesara nos buscas a mí o a Maite, que te buscaré vos una mentora. Y la idea es que quedéis una vez en semana y alomejor practiquéis cosas, temas que os gustaría hablar, pero en catalán. Para que así tú le vayas cogiendo el truco y si te equivocas ella te puede corregir.

N: Un poco Dolors, un poco ella... Esto está muy bien. Esto sí que no lo comentó hace muy poco.

J: Y luego a ti lo que te faltaría es cuando tú ya puedas pedirte tu permiso de trabajo y tus papeles más regulares, hay formaciones relacionadas con una profesión. Y que si tú quisieras... Y ese es el próximo paso que te explicará Maite cuando ya puedas tener los papeles. Maite te ofrecerá cursos, te ofrecerá cosas para que tú puedas...

N: Sí.

J: Si quieres hacer informática o si quieres hacer cursos de contabilidad, lo que tú quieras, también te puedes apuntar. Pero claro, eso sí que necesitamos que tengas tu situación administrativa arreglada. Pero bueno, al menos, por lo que veo, tu acogida en Sant Hilari a ha sido buena. Estás contenta...

N: Si.

J: Ya como última pregunta, ¿hay algo que digas, esto no lo he tenido y si lo hubiera tenido me hubiera ayudado, o algo en lo que podríamos mejorar tu situación como ayuntamiento, me refiero?

N: Aquí hay más información.

J: De las cosas que hay, ¿no? De esto que he ido explicando hoy, ¿no?

N:

Si: Vale.

J: Por ejemplo, este proyecto de mujeres lo veo tanto para ti, porque eres una persona abierta que de seguida acogerías el catalán, ¿eh? Harías clic, es que lo estoy viendo. Y claro, sí que una cosa que tienes Sant Hilari es que tienes que hablar catalán. Y la gente te pide el catalán.

N: Sí.

J: Y son muy... Y eso sí que... Vale, XXXXXXX. Pues yo diría que ya estamos. Si tienes alguna cosa que digas, esto no se lo he contado y a lo mejor es importante que lo sepas.

N: No. Bien.

J: ¿Sí?

N: Sí. Y no sé, tema Roxana. No sé, ¿puedes quedar algún otro día?

J: ¿Sabes qué pasa? Que habíamos quedado la semana pasada, miércoles en la tarde también. No me avisó, no me dijo nada. Luego quedemos viernes por la mañana.

N: Sí.

J: A través de la chica que tiene, porque Roxana también está haciendo esto con las mujeres, Roxana tiene una mentora, ha empezado hace poco, una chica que se llama bueno una señora, se llama Núria y hace también quedadas con ella.

N: ¿Pero no quedó?

J: No, debe ser nuevo, porque empezó la semana pasada de Núria.

N: Sí, de hecho, sí, vinieron a una charla de que el Ayuntamiento acoge ahora para hacer un contrato y no sé qué, y ahí la pillaron. Pero no hace mucho, ¿eh?

J: No.

N: Hace una semana. Y a través de Núria, me dijo que el viernes tampoco podía venir.

O sea, ya me faltó dos veces. Y yo le dije, pues dime cuándo.

N: Sí.

J: Y Dolors os lo dijo en la clase y me dijo, dice que ya le va a venir a las cuatro. I va a venir con XXXXXXXX me dijo Dolors. Y dije, ah, ok.

N: Sí, yo le he hecho cuatro llamadas y le he dicho donde te has metido.

J: Ya, yo también y no.

N: Y no me lo he cogido.

J: Bueno, dile que no hay problema, que yo no juzgo a nadie, que no pasa nada, que esto es para ayudarme a mí a un trabajo. Que, si a ella la apetece, perfecto. Y si por lo que sea no la apetece, bueno, tú le puedes explicar. No he preguntado nada.

N: Bueno, la realidad es que, si la vieses, ella es muy tímida.

J: Ah, vale. A lo mejor por eso... ¿Y sino ponemos un día que la puedas acompañar tú?

N: Es que de hecho hoy me dijo, va a ir y yo digo estoy dudando porque no lo sé. Porque a lo mejor tengo algo que hacer. Yo le dije Dolors, no, no tengo nada que hacer. Porque según yo no tenía nada que hacer. Luego va y me llaman porque estoy aquí al lado. Me dijo, va, puedes venir. Ya me has pillado. Me visto y así. Bueno, ahora le he dicho, ahora vengo. Y estoy aquí.

J: Bueno muchas gracias XXXXXXXX

.

E8- 27 ANYS

Nascuda a Chefcauen (Marroc)

Entrevista realitzada el dimecres 14 de Febrer de 2024.

J: Ja està gravant, tu ni te'n recordis que grava eh?

I: Vale

J: Vale, XXXXXXXX, quants anys tens?

I: Vint-i-siete.

J: Mare meva, que jove.

T: I amb dos fills!

J: Bé, jo també en tindria dos eh...

T: Ah.

J: Vale, XXXXXXXX, de quin país ets? On vas néixer?

I: Marruecos.

J: I el poble o ciutat?

I: Pueblo.

J: I com es diu?

I: Chefcauen.

J: "La otra..." Ajudeu-me:

T: Vols que t'ho escrigui?

J: Mira, el primer que et preguntaré és que m'expliquis per què has vingut a parar a Sant Hilari. Puc tenir certa idea. Però explica'm tot una mica. Sí?

I: Buscar la vida, buscar feina, buscar l'escola per als nens, buscar el treball "Bueno" per el marit. Buscar la vida, tots.

J: Molt bé.

T: Ha vingut a buscar-se la vida.

J: Molt ben explicat. Molt bé.

J: Heu vingut tots a la vegada? O primer ha vingut el teu home i després tu?

I: Jo la primera vegada

J: Sí, sí.

T: Perquè no t'ho havia entès. Ha entès si és la primera vegada que ve.

J: Ha vingut primer el teu home?

T: No, han vingut tots.

T: El teu home ja ha vingut fa temps.

J: Clar.

T: Però no té papers, el teu home tampoc.

J: I ella tampoc.

J: I quant fa que estan aquí?

I: Un any i mig.

J: I el seu home també?

I: També.

J: I tens dos nens.

J: Un petit que deu tenir dos anys.

I: El mes de Marzo dos anys.

J: Dos anys. Molt bé.

J: I tens un altre més gran?

I: Vuit.

J: I qui és?

T: En Yousef

T: Molt guapo.

J: I va amb la Fàtima?

T: No, no.

T: Un menys.

T: Va amb la Clara.

J: Vale, ara crec que ja sé qui és.

I: Vale.

T: És reconegut aquí a Sant Hilari el que es va fer mal aquí.

J: El que va caure a la placeta. "Mechachis en la mar"

T: Si

J: Vaya susto...

J: Aquell dia vas conèixer hospitals i vas conèixer tots els metges.

T: Estava donant classe d'ella. Es va donar un susto!

J: Però ara està bé?

I: No, si si està bé.

J: Vale XXXXXXXX, quan tu arribes de Sant Hilari, què és el primer que fas? Arribes amb la teva maleta, què és el primer que fas?

I: Molt, molt, molt fàcil.

J: Vinga.

I: Parla en àrab

T: Ha anat a casa del teu cosí.

J: Que és el teu pare?

T: No, és el meu tiet.

J: El teu tiet.

J: I s'ha quedat a viure allà?

T: Sí.

J: I encara hi viu?

T: No.

J: Ara viviu tots quatre en un pis?

T: Sí, en un pis en el mateix pis vivim.

J: Viviu junts?

T: No, ella en una casa i nosaltres en una altre.

J: Al costat del Video Oca?

T: Sí, en el mateix pis.

TR: En la mateixa casa?

T: No en el mateix pis. Ella en una casa i nosaltres en una altra casa.

J: Perquè és un bloc de pisos no? Entenc.

T: Si

J: Ella deu estar a la part de baix.

T: Sí, ella en el primer pis i nosaltres en el segon.

J: És com un bloc.

T: Sí, un bloc just.

J: Molt bé.

J: Vale te'n vas anar a casa del familiar. I després, què més vas fer?

I: Després, buscar casa jo sola.

J: Per tu.

I: Després, buscar el treball del marit.

I: Després, apuntar el fill gran a l'escola.

J: I això on vas anar a fer? A l'Ajuntament?

I: Sí.

J: I a l'Ajuntament, per fer tots els papers i totes les coses que havies de fer, hi va anar el teu home, hi va anar tots dos, hi vas anar tu sola?

T: Tradueix la pregunta

I: Jo, el meu marit i el primo.

T: El seu cosí.

J: Vale, normal.

J: Quan vas anar a fer els papers, o lo que és el que tu anessis a fer a l'Ajuntament, el primer que vas fer, què va ser?

I: Empadronamiento

J: Després?

I: Després ja està.

T: Li pregunta en àrab.

T: Després de l'empadronament, va anar a l'escola i va fer un papers.

J: I a cap?

I: Sí.

J: Ai, ai, que nos olvidamos!

I: Ai, perdó.

J: No, no, t'ho pregunto perquè si no ho haguessis fet seria un problema. Per això vull saber si vas anar-hi.

J: I l'escola? La vas triar tu? O te la va dir l'ajuntament?

I: Yo.

J: Tu vas dir a l'escola?

T: Li van dir si hi havia lloc allà hi aniria allà. Però li van dir què li anava millor el Guillerics o el Sant Josep.

J: És molt important això, eh?

T: Sí, però ella va dir que l'escola Guillerics.

T: I van dir si hi havia llocs, sí.

J: Vale. Això és superimportant perquè s'ha de deixar triar.

T: Sí, sí.

J: Això és superimportant. Normalment...

T: Ella li van dir on li trobarem lloc, el portarem.

J: Ah, això és diferent, eh?

T: Això és el que m'ha acabat de dir.

J: On hi hagi llocs, clar.

T: No, però jo estava amb ella i no ens va dir res, eh? No m'ho va preguntar.

J: Saps què passa? Que la lògica seria que anés al Guillerics perquè hi té família. Per lògica, saps?

J: Jo, per exemple, vull estudiar al Guillerics doncs els meus fills també. Però a vegades poden voler triar una altra escola pel motiu que sigui. I n'hi ha una altra. Que a més a més aquest any hi hauries pública. S'ha d'oferir les dues opcions. Això a vegades pot no passar.

J: Quan tu vas anar a l'Ajuntament, tu creus que l'atenció va ser bona? Et van explicar tot el que t'havien d'explicar? Tu creus que va anar bé?

T: Tradueix la pregunta

I: Si, si. També, per a fer futbol del gran.

J: Ah perquè el teu fill gran jugui a futbol!

T: Bueno aquest any, no.

J: I doncs?

T: Perquè no li deixen fer partit.

I: Si

T: I quan van anar, van dir que li podien fer partit.

J: Qui no li deixen fer partit?

T: El del camp de futbol.

T: Perquè no té fitxa. Per què no té papers.

J: Perquè no té fitxa.

T: Diuen que no.

T: És mentida, he que sí?

J: Quants nens no tenen papers?

T: I jugant perfectament. L'any passat ell no tenia papers, i feia partit.

J: Bé, doncs busquem, si no, si vol, que vagi a l'Arbúcies. Si té ganes de fer futbol, s'han de buscar opcions.

I: Arbúcies en cotxe i jo no tinc cotxes.

J: Bé, i alguna altra cosa que li agradi? Si no, mirem una altra cosa que li agradi.

I: Li agrada el futbol.

J: El meu va començar a futbol i als dos mesos em va dir, mama treu-me. Diu em fan mal, no em passen la pilota, jo no vull jugar més a futbol. I ara fa bici. Va amb bici, al bosc. I també fa natació a la piscina.

I: Yo quería apuntar a la piscina para "yo" i llamar a la Marina i decir que no.

J: Quina Marina?

T: La de l'ajuntament.

J: Li ha dit que no?

T: Li ha dit que la trucarà, però encara no l'ha trucat.

J: Recorda-l'hi.

Ara faré una pregunta que és com la pregunta gran. Quan tu arribes a un municipi, t'han de fer diferents coses: Una, oferir-te el català. Que tu ja estàs fent curs de català, que sí?

I: Si. Bueno ara no pots.

T: Ara no hi va perquè no pot

I: Per el nen.

J: Ah! No hi pots anar perquè tens el nen petit! I si portes el nen, no pots anar a català.

I: No.

J: Ok.

TR: Perquè només hi ha un horari?

J: Bueno, perquè la classe no pot entrar el petit. Per què destorbaria eh, suposo. Però s'hauria de buscar alguna alternativa. Hi ha moltes mares que tenen nens petits i s'ha de poder buscar una alternativa.

TR: Ella té moltes ganes.

J: De fet, una de les coses per les quals la Maite va dir de fer la mentoria amb la Teresa era això perquè amb ella podràs practicar català.

J: Una altra cosa: l'Ajuntament, quan una persona arriba, l'ha de convidar a conèixer l'Ajuntament (veure'l per dins), i que l'alcalde et faci una benvinguda. Això t'ho han fet a tu? Explica-l'hi molt bé.

T: Parla en àrab.

I: Si

J: T'ho han fet! I vas anar sola o hi vas anar amb el teu home?

I: No, sola.

J: Sola.

J: Vale, molt bé. Una altra. Hi ha un curs que serveix per entrar al món laboral i per buscar feina. El coneixes? Se l'han explicat?

T: Parla en àrab.

I: No.

J: Que sàpigues que això també ho pots demanar.

T: A l'Ajuntament.

T: És que quan hi vas, com que em diuen que no tens papers, et diuen que no.

J: Els papers d'aquí dos anys demanarem un arrelament social perquè ja portaràs d'aquí dos anys empadronada. Sí. I això no falta tant.

TR: Tres no?

J: Dos perquè té menors a casa.

J: Espera't que vagi mirant que estigui gravant. Coneixes o tens amics que no siguin de la família? Aquí al poble? Has fet amics? Coneixes persones? Me'n dius algun?

I: La mare del Fátima Zhora.

J: Molt bé. Que no la coneixies abans?

T: No, no la coneixies.

J: Hi ha algun català que no sigui la Teresa?

I: No, no, no.

J: I tu per què creus que no?

T: Tradueix en àrab.

I: Persones catalanes totes amigues. Ahora Teresa.

J: Vale. Perquè potser quan el teu nen comenci l'escola podries començar a participar d'algunes activitats que hi ha al poble perquè hi ha cursos i altres coses.

T: Si, l'any que bé el posarà a la guarderia.

J: Vale.

J: Això sí que ho pots demanar.

T: Però aquest any no l'han deixat perquè s'ha de pagar.

J: No, ja pot, a partir del març fa dos. Diga-li la Maite.

J: Clar, crec que al mes de setembre el teu fill tindrà ja més de dos.

J: I ja per l'any que ve ja començarà a fer P3?

J: Val, què creus que podria fer l'Ajuntament ara mateix per ajudar les persones que arriben al poble? Quines coses podria fer perquè fos més fàcil?

T: Tradueix en àrab.

I: Una cosa, comida.

T: El menjar

I: Que els donguin "carritos"

I: Ajuda apuntar a l'escola.

J: Va ser molt difícil per tu apuntar en Jousef a l'escola.

J: I tu quan vas a fer les entrevistes amb la tutora d'en Jousef, com t'hi entens? T'acompanya ella?

T: Sí, vaig jo.

J: Potser si posessin algun servei de traducció.

T: Ja n'hi ha eh!

T: Com que els agafen a la tarda i jo estic lliure, a vegades hi vaig jo.

J: Tu t'han ofert la traducció, però com que la tens amb ella, hi va ella.

T: Ja hi és a l'Ajuntament.

J: Val i hi ha alguna altra cosa que t'he demanat i no m'han pogut ajudar?

T: Parla en àrab.

I: No.

J: Tot bé.

I: Si. Parla en àrab.

T: Ha dit que el futbol que el van apuntar ells i que ho pagaven ells i que pagava una cosa molt petita.

J: Com diries que tracten les persones que ja viuen a Sant Hilari a les persones que arriben?

Tu t'has sentit que t'han rebut bé o has tingut alguna situació que ho ha passat fatal?

T: Tradueix la pregunta.

I: No

T: L'han tractat bé diu.

J: Si, estàs contenta.

J: I no has sentit ni patit cap tipus de racisme ni res que t'hagi fet sentir ofesa?

I: No, nada.

J: Doncs quina sort!

TR: Ella diu que no se'n va d'aquí.

J: Què és el que més t'agrada de Sant Hilari?

T: Li tradueix la pregunta.

I: Tot. Sant Hilari, tot.

El calma, les persones bones, L'Ajuntament, també. Acaba la frase en àrab.

T: Que quan demana algú l'ajuden.

J: Bueno esque tenim molta sort amb la Maite. El que passa és que jo ara estic veient que la Maite fa moltes hores d'atenció i de rebuda de les persones noves i a vegades no pot ajudar les que ja fa un temps que estan aquí. Llavors hi arriba un punt d'inflexió... li vols explicar?

T: Li tradueix la resposta

J: Aquest cas d'ella no és "lo normal" El cas de l'Ibtisam no és un normal. Normalment ve l'home...

T: No, però és que va anar agafar aquella cosa que pots passar aquí 3 mesos i després quan van passar els 3 mesos es van quedar sense papers...

J: Va venir amb un visat! La mare que la va matricular.

J: Tu vas venir aquí de vacances i vas dir que m'agrada molt Sant Hilari i no me'n vaig.

T: Si es va quedar aquí...

J: Clar, però normalment el procés d'acollida és diferent perquè normalment ve l'home i després ve la dona i després els fills...

J: Jo crec que els teus pares van fer això, no?

T: Els meus pares van venir directament.

J: També?

T: El meu avi ja tenia els papers i li va fer a la meva mare i a l'avi del meu pare també.

J: Quan tens papers tu pots fer reclam de família.

J: I tu ja vas néixer aquí eh que sí?

TR: Tampoc marxaries.

T: No.

J: Bueno...

T: Estem buscant cas per anar-nos...

J: És el que t'està dient...

TR: Però no marxaries.

T: No ho sabem encara, estem buscant.

TR: No, vull dir que no marxaries cap al Marroc

T: No, marxaria de vacances i tornaria.

J: Què és el que et proposes ara en el pròxim any? Quines coses vols fer? La XXXXXXXX el pròxim any vol fer...

T: Li tradueix la pregunta

I: Respon en àrab

T: Vols fer els seus papers per fer el que a ella li agrada.

J: Per fer el que a ella li agrada.

T: Per exemple per donar classe, acabar-se d'estudis.

J: Perquè tens estudis tu?

T: Sí, té un diploma i tot de mestre.

J: Mestre? És mestre com si diguéssim d'infantil.

T: Sí, com la guardaria.

J: Molt bé. O sigui que t'agraden els nens.

I: Si

J: Normal.

J: Llavors, si has estudiat allà, quan tinguis els papers, la Maite també et pot ajudar a fer una homologació de títol. Però això trigarà més temps. Però primer això sí.

I: I el català.

J: Però jo de la manera com la veig, jo crec que el català no li costarà.

T: No, a ella no li costa. Hi ha molta gent que li costa. A la meva mare li costa molt.

J: A la teva mare encara hi ha un moment que...

J: Però el que has de fer és, en moments parlar-li en català, no parlar-li sempre en àrab. Intentar canviar.

J: I quan tinguis el català una miqueta més assolit, van sortint cursos i pots començar a tu que t'agraden els nens amb el curs de monitor. Ho saps d'això? Explica-li-ho del curs de monitor.

T: Li tradueix la resposta

J: Perquè en el curs de monitor ja pot estar, per exemple, els migdies amb els nens a l'escola, pot estar a l'acollida de les 8 a les 9, i mentre no li homologuin el títol, que llavors ja podria demanar feina on ella consideri, estaria a l'escola.

T: I quan aquest curs, quan el pot fer?

J: Ha de tenir papers. Necessitem un anyet més.

J: Després, quan tinguis dos anys, la Maite pot demanar-te l'arrelament social. L'arrelament social també es pot demanar a raó d'una professió no estigui molt buscada al municipi. Per exemple, ara mateix, quina podria ser? Persones que cuiden a gent gran. Aquesta és la que molta gent agafa, perquè no tothom vol fer aquesta feina. Llavors, si tu et fan un contracte per cuidar gent gran i ja portes aquí dos anys, et poden fer un contracte legalment.

J: Per això aquest any XXXXXXX tu català a tope!

Moltes gràcies per participar en la entrevista *!

Annex 2: Buidatge de les dades

a. Necessitats

	VALORACIÓ (0-5+) EN RELACIÓ A LA COBERTURA									
NECESSITATS	E1	E2	E3	E4	E5	E6	E7	E8	TOTALS	PERCENTATGE
Alimentació	5	-	5	-	5	-	5	5	25	100
Empadronament	5	5	5	5	5	5	5	5	40	100
Sanitat	5	5	5	5	5	5	5	5	40	100
Habitatge	4	0	5	-	1	-	5	-	15	37,5
Escolarització	5	-	5	5	-	5	5	5	30	100
Tràmits estrangeria	-	-	-	4	1	-	-	-	5	50
Llengua	-	1	5	-	0	5	5	0	16	38
Feina	5	-	-	-	-	1	-	-	6	60
Traducció	-	5	5	-	5	5	-	-	20	100

b. Preguntes concretes compartides a les entrevistes segons codi

CODI	Què és el primer que vas fer quan vas arribar?	RESPOSTES	
E1	Empadronamiento, alimentación, escuela y cap.	Empadronament	100
E2	Empadronament i cap	Escola	70
E3	Empadronament i escola	Alimentació	20
E4	Empadronament i escola i cap	Cap	100
E5	Cerca habitatge i empadronament.	Habitatge	20
E6	Empadronament, escola i cap		
E7	Empadronament, escola i cap. Parella acol treballar		
E8	Empadronament, escola i cap.		

CODI	Diries que coneixes bé el poble?	RESPOSTES	
E1	No del todo	No	1
E2	No	Una mica	5
E3	Una mica	Bastant	2
E4	Bastante		
E5	No mucho		
E6	No del todo		
E7	No del todo		
E8	Bastante		

CODI	Qui diries que ha set la persona que més coses t'ha ensenyat del poble?	RESPOSTES	
E1	Amiga mateix origen	Amics mateix origen	2
E2	Germana	Família	2
E3	La meva germana i la mentora	Sola	2
E4	Por mi sola y ocasioanlmente mi marido	Parella	2
E5	Mentora	Mentora	1
E6	El meu marit	Tècnica acollida	0
E7	Amigas		
E8	La família		

CODI	Tens amigues del poble?	RESPOSTES	
E1	No, no es vol relacionar (desconfiança)	No	6
E2	No, no es vol relacionar (desconfiança)	Si	2
E3	Alguna		
E4	Si muchas		
E5	No		
E6	No		
E7	Si		
E8	No		

CODI	Estàs assabentada de les activitats que es fan al municipi?	RESPOSTES	
E1	No	No	6
E2	No	El que veig al Instagram	2
E3	No	Si	0
E4	Lo que veo en redes		
E5	No		
E6	No		
E7	Lo que veo en redes		
E8	No		

CODI	Diries que la Oficina d'Acollida és un espai de fàcil accés?	RESPOSTES	
E1	Si		
E2	Si	Si	8
E3	Si	No	0
E4	Si		
E5	Si		
E6	Si		
E7	Si		
E8	Si		

CODI	Has tingut alguna necessitat concreta que no quedés coberta per l'acollida?	RESPOSTES	
E1	No	Feina	2
E2	No	Nacionalitat i estrangeria	2
E3	No	No	4
E4	Si, dubtes sobre adquisició de la nacionalitat		
E5	Problemes amb el NIE que no arribava		
E6	No		
E7	Feina		
E8	Feina		

CODI	Qué és el que et preocupa ara mateix?	RESPOSTES		
E1	Integració dels seus fills	Feina	5	70
E2	Habitatge	Integració	1	0,8
E3	Poder treballar	Família	2	25
E4	Nacionalitat i reagrupació meva filla	Habitatge	2	25
E5	Tinc un bebe i visc en un pis ocupat i no tinc feina			
E6	Trobar feina			
E7	Encontrar trabajo			
E8	Trobar feina			

CODI	Com diries que ha set l'acollida amb els veïns del poble?	RESPOSTES	
E1	No hi tinc relació	No ho sé	2
E2	No ho sé	Inexistent	1
E3	Buena	Bona	5
E4	En general buena, cuando me conocen mejor		
E5	Buena		
E6	No ho sé		
E7	Buena, gente sociable.		
E8	Bona		

CODI	Tens vincle amb alguna entitat del poble? Si és que no t'agradaria tenir-lo?	RESPOSTES	
E1	Participació pla ciutadania generalitat. He pensat en ser voluntaria però em falta informació	No	100
E2	No (participa mentoria)	Faig mentoria	30
E3	No (participa mentoria)	No, però m'agradaria	25
E4	Participació pla ciutadania generalitat		
E5	No (Participa mentoria)		
E6	No (participa mentoria) voldria fer algun voluntariat		
E7	No, tot i que menciona La Violeta (grup de dones del poble)		
E8	No		

Si deixes sortir les
teves pors, tindràs
espai per viure els
teus somnis...